

**Teigiamų, prasmingų, linksmų ir gražių dainų,
kurias smagu dainuoti kartu,**

Dainynėlis

Turinys

Arūnas Čialka	AČ-1
Andrius Mamontovas	AM-1
Aktorių Trio	AT-1
Angliškos	En-1
Ignas iš Ignalinos	IiI-1
Įvairios	Į-1
Kamanių Šilelis	KŠ-1
Keistuolių Teatras	KT-1
Kūjeliai	Kū-1
Liaudies dainos	L-1
Lina Antanaitytė	LA-1
Liūdni slibinai	LS-1
Marijonas Mikutavičius	MM-1
Povilas Girdenis	PG-1
Ričardas Kairaitis	RK-1
Romas Lileikis	RL-1
Riedanti saulė	RS-1
Sutartinės	S-1
Skylė	Sk-1
Tele Bim Bam	TBB-1
Vytautas Kernagis	VK-1
Vytautas V. Landsbergis	VVL-1
Žygeivių dainos	Ž-1

Mes visi viename

Po dangum, po žvaigždėm,
Tu, žmogau, gyveni.
Nuo dangaus, nuo žvaigždžių
Tu matais vandenį.

Atsispindi jausmai,
Mintys, žodžiai, darbai
Ir sugrižta atgal,
Nors tu juos pamiršai.

Jei liūdėjai ryte, –
Vakare kris rūku,
Pagailėjai delčia –
Pagailės su kaupu.

O nuo juoko skaidraus
Atsibus vyturys,
Saulė švies ir tūnos
Pasislėpęs Šiaurys.

Prisimink, kas esi –
Tu – Kūrėjas, Žmogus,
Vyras, Moteris,
Atsakingas, džiugus.

O liūdesy, tave jaučiu,
Nors ir slepies man už pečių.
Apsidairyk, kaip čia gražu,
Nusišypsok mums pamažu.

Nusijuoki balsu,
Juk tikrai nebaisu,
Atsigausi pilnai
Ir pavirsi juoku.

Atsibusi džiaugsme,
Meilė juoksis kartu.
Mes visi – Viename,
Aš C ir Tu.

Su Méniliu Méniliu

Su Méniliu Méniliu
Mes suremsime ragus
Ir Dieviliu Dieviliu
Danguje nušvis žmogus.
Su Sauluže Saulele
Susiglausim kaktomis
Ir šventaja ugnele
Suliepsnosim širdimis.

Apkabinsime žvaigždes
Ir sujetungsim savimi
Keturias skambias stygas
Kūdikj priimdam.

O Žemelė suspindės
Sidabrine gyvata,
Kils, mumis pulsuos ir švies
Apsidžiaugus Visata.

Veda protėviai mus

C (↑3)

Tu jau daug ką turi:
Am Patirties, Išminties,
C Meilės galia, kuri
Am Iš kūrėjo širdies
Dm Tavo erdvę nušvies
G Ir sušildys namus,
Dm O palaima užlies
G Žemiškus troškimus.

Tu jau daug ką gali...
Leiski sau patikėt.
Apkabinti šiltai,
Išklausyt, patylėt,
O kai prašo patart,
Švelniai tiesą išklot
Ir su meile pabart,
Arba ranką paduot.

Veda Protėviai mus
Iš žvaigždžių ir iš Ten,
Kur, palikę kūnus,
Leido Išmintį semt.
Pasikliauki Širdim,
Patikėti Šviesa,
Kuri skleidžias Tavim
Ir manim, tai – Tiesa!

Am (↑3)

Mėlynaki vandenėli

C

Tu nuplauki nuo manęs
Dm Pilną nuoskaudų šešelj,

E

Baimių, pykčio dėliones.

Tu nuplauk nuo mano kūnų
Juodą masę nevilties,
Veidmainysčią ir godumo,
Kur iš proto sumaištis.

Atiduodu Tavo galiai
Ego sukeltus jausmus
Ir mintis, kurios tegali
Tamsoje klaidinti mus.

Saulė, dangiškoji sese,
Apvalyk šventa ugnim
Ir padék sujungti Dvasią
Su manim ir su manim...

Tegul dega melo šlakas,
O pabirę pelenai
Į žemelę šventą barstos,
Te derlinga taps Jinai.

Ir širdin savo auksine
Šildys mus iš apačios,
O atbudusi gimtinė
Meilėje vaikus čiučiuos.

Vėjai glostys tyrą orą
Ir gaivins gamtos kvapais.
Mes brandinsim vieną norą –
Vėl atgimti čia... (×3)
Vaikais!

C (↑3)

Atsiprašau, atsiprašau,
Atsiprašau, atsiprašau,
G Atleidžiu tau, atleidžiu tau,
Atleidžiu tau, atleidžiu sau.

Dm

Šypsenėlė lig ausų,
G7 Visus jus myliu iš tiesų,
C Juk aš esu.

Aš myliu

ž. Aldonos Purvinytės ir Arūno Čialkos

G (^{↑3})
Aš myliu Tėvą,

D
Aš myliu Mamą,

Am
Aš myliu dangų,

Em
Aš myliu žemę,

C
Aš myliu šiaurę,

G
Aš myliu pietus,

Am
Aš myliu vakarus

D
Ir rytus.

Aš myliu broli,
Aš myliu sesę,
Aš myliu šviesią
Žmonijos rasę.

Aš myliu Tėvą,
Aš myliu sūnų,
Aš myliu grožį
Ir savo kūną.

Aš myliu Pradžią,
Dukrą žvaigždėtą
Per Motinystę
Savin sudėtą.

Aš myliu Laisvę,
Senolių Žemę,
Išmintį šventą,
Akmenų menę.

Ir tyrą lašą
Skaidraus šaltinio,
Skambančią dainą
Ar sutartinę.

Liepsnoja širdys
Naujų kūrėjų,
Am D
Šypsosi Meilė
G
Namo parėjom.

Aš ieškojau

G
Aš ieškojau Dievo,

D
Kur rast nežinojau,

Em
Vaikščiojau po pievas,

Hm
Akmenis kilnojau.

C
Jis mane lydėjo,

G
Stengési padėti,

A7
Tačiau negirdėjau,

D
Net émiau liūdėti.

Dairiaus i priekj,

Rankos kažko sieké,

Galvoje netilpo,

Net kūnas nusilpo.

Jisai viskā maté,

Užtvarą pastaté,

Kad atsikvoščiau

Ir gyvent pradēciau.

Saulė nusileido,
Dangus aptemo,
Panirau į tamsą
Ir netekau amo.
Kojos kojužélės
Bėgtų léktų neštų,
O kas jeigu stoviu
Ant pasaulio krašto?

Žemė supulsavo
Širdimi galinga
Ir mane užliejo
Mintis išganinga:
Gulkiai pailséki,
Prie manęs prigluski,
Atsipalaiduoki,
Savimi atbuski.

Ménuo patekėjo,
Baimė atslūgo,
Žvaigždės sužibėjo,
Vėl galia užplūdo.
Dangaus begalybėj
Skleidési ramybė,
Užmigau kaip vaikas –
Prabudau dievybė.

Kiek anksčiau galvojau,
Kad esu protinges,
Tiek dabar šypsausi,
Koks buvau juokingas.
Tai, ko vis ieškojau,
Amžinai turėjau.
Čia, dabar, į širdį
Nepasižiūrėjau.

Mergaitė ir katinėlis

A (↑2) **E**
Mes su katinéliu
A
Prausiamés abu.
Jis su letenéle,
Aš su muiliuku.

D **A**
Vandenélis šaltas,
E **A**
Uodega šlapia,
Pyksta katinélis,
Bet aš nekalta.

D
Lia, lia, lia,
A
Lia, lia, lia,
E
Lia, lia, lia, lia,
A
Lia, lia, lia. (4×2)

Prauskis, katinéli
Su vandeniu, Leiski išmuiliuosiu
Tave muiliuku.

Bet murzius nenori,
Rodo ragelius,
Imsiu aš rykštélé,
O tada tau klius.

Pried.

Mes su katinéliu
Žaidžiame abu:
Jis sau kapsto smélj,
Aš „blynus kepu“.

Valgyk, katinéli,
Bet nenori jis.
Imsiu kibiréli,
Statysiu pilis.

Pried.

Striku piku Kva Kva Kva

ž. ir muz. Arūno Čialkos ir Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos

G **C**
Kai ménulis vis pilnéja,
G **D**
Kažkas kailiu ropinéja.
G **C**
Aš ropščiuosi ant būdos,
G **D** **G**
Pradedu nuo Ré natos
C **G**
Aš ropščiuosi ant būdos,
D **G**
Pradedu nuo Ré natos

C **G**
Striku piku kva kva kva
D **G**
Aš varlyté, tu – šuva!
Tu pririštas prie grandinės
O aš plaukioju laisva (4×2)

Žvériški jausmai užplūsta,
Netgi Lia laisvai paklūsta.
Ir prikimusiū staugimu
Skundžiuosi žvaigždėms likimu. (2×2)

Striku piku kva kva kva!
Aš varlyté, tu – šuva!
Išsilaisvink iš grandinių
Ir dainuok kartu kva kva! (4×2)

Pažvelgė šuva į būdą,
Į šalia padėtą bliūdą
Ir suprato kva kva kva
kame pakastas šuva. (2×2)

Striku piku au au au!
Aš į laisvę ištrūkau.
Nebereikia man grandinių.
Pamastyk, ar reik jų tau?! (4×2)

Mielas bičiuli

Am (↑5) Em Am Em

— Mielas bičiuli, na ko gi tu tyli?

C G Am

Mielas bičiuli, gal tu pavargai?

— Néra tvarkos, valdžia nusivyliau,
Laukiu algos. — O kiek moka? — Mažai.

Vėl nugara ir kelai nelailko,
Plyšta galva ir bala plaukai,
O dar žmona su uošviena vaiko...
Nebeištversiu šitaip ilgai!

— Klausyk!

Medienos firmoj išpardavimas —
Už pusę kainos padorūs grabai.
Perka seni, netgi perka jaunimas,
Sako, kad keisis jau greit pinigai.

Jei du perki, tai už antrą nemoki.
Momentas geras — nelauk, kol praeis.
Jei nepatiks tau, galési parduoti
Ar išnuomuoti, kai euras ateis.

— Ką tu čia paistai, juk aš dar nesenas!

Aš dar dainuosiu, kaip toj dainoj.

— Mielas bičiuli, dainuosi ir šoksi.

Kaip aš džiaugiuosi, kad tu taip manai.

— Grįšiu į sodžių, į téviškėlę
Ir prie šaltinio sustosiu gaivaus.
Atsiprašysiu tavęs, motinéle,
Tėvo tévužio klausysiu ramaus.

Sèsiu rugius ir namą statysi
Iš kitkų šiaudinių, apdrébsiu moliu.
Sodą sodinsiu, biteles laikysiu —
Tegul ramina dūzgimu meiliu.

Širdj atversiu, ugnim išvalysi,
Meilę pakviesiu tekėt tarp gėlių.
Savo likimą dabar pats valdysiu,
Mintj kūrybos pasukęs keliu.

Akmenėlio daina

C (↑3)

Aš gulėjau prie kelio

Am

Praéjai lyg sapne

Dm

— Ačiū lietui, upeliui

G

Kurie plovė mane

Em

Ką šaukiau tau prieš vėją

A7

Negirdéjai, deja.

Dm

Mintyse tu skendéjai. —

G

Net pašiurpo veja.

Tik suskambo lašeliai,

Kai prapliupo liūtim,

Nuaidéjo upeliai

Akmenėlio mintim!

Iš paskos tau tekėjo,

Įbridai nejučia

Ir save pastebéjai

Atspindys esant čia.

Rankos pačios paniro

Ir užliejo gaiva.

Sunkios mintys pabiro

Prašviesėjo galva.

Akmenėliai šnekėjo,

Džiugiai plaké širdis

O upeliais tekėjo

Stebuklinga mintis!

Žmonės kaip medžiai

Em

Kaip iš sėklos medžiai

C

Šaknimis galingom

D

Kojomis į Žemę

Em

Augame gilyn.

Šakomis į Saulę,
Mintimis į dangų,
Kad kamienai kūnai
Suktysi ugnim.

Kad tekėtų meilė

Per mumis į Žemę,

O nuo jos spindėtų

Iki pat žvaigždžių.

Kad nupūstų vėjai,
Kas erdvėj plevena
Ir sukurta buvo
Protu be širdžių.

Šviesoje iš Saulės,
Ugnyje iš Žemės,
Kad krūtinės degtų
Triguba liepsna.

Kad išvystų tėciai,

Kokios gražios mamos,

Kad gyvent pradėtų

Kaip viena šeima.

Ir tada iš sėklos,
Kibirkštis Kūréjo,
Meilės apkabintos
Ir svajų dvielę

Gims vaikai nuostabūs —
Šio pasaulio gélés,
Protévių brandintos
Žemišku keliu.

Basiems

Am (↑3) Em

Ažuolyne Aš basas žengiau

C

G

C

Ugnimi Tavo, Žeme, degiau

Dm

G

C

Ir paklausiau atskriejusio vėjo

F

E7

Kai ant šlaito viršūnės stovėjom!

Pasakyki, bičiuli eiklus,

Kaip suvokti man dvasios tikslus?

Ar šioj Žemėj yra Ta Vieta,

Mano Sielai atgimti skirta?

Ir atskriejo Mintis: – Ji yra!

Keliažino Širdis tik tyra,

O kad protas nedrumstų minčių,

Išklausyk Akmenų Paslapčių.

Kai išmoksi girdėt Jū mintis,

Kai atversi vidines akis,

Pasirodys Pasaulis aiškus

Ir nušvis tavo veidas blyškus.

Žengsi basas per pievas, laukus

Ir skambės Bardo balsas puikus,

O trobelėj jaukioj Šypsena

Pasipuošusi šoks Deivina.

– O Vaikai? – Jie kaip paukščiai – laisvi

Jais energija kyla gaivi,

Tyra Meilė išskleidžia sparnus

Ruošia skrydžiui Dukras ir Sūnus.

Mes padėsim šviesiausiom Mintim

Ir nuskriesim Vaikams įkandin,

Suplasnosime Laisvės sparnais

Raudonais, geltonais, mėlynais...

Ačiū Žemei ir Jums, Ažuolai

Ačiū sniegui, kad tirpo mielai

Ačiū Šalčiui, kad virto karščiu

Ir iššovė pakaušio kamščiu.

Ačiū Vėjui ir ačiū sakau

Tau, Kūréjau, ačiū, Žmogau!

Ačiū Jums, ačiū Mums ir Visiems,

Palytėjusiems Žemę basiems!

Su Tavim dalinuosi

Am

Su Tavim dalinuosi
F
Gyvybės Medžiu Šventu –
G
Štai kamienas – tai aš,

Am

O lapeliai – tai Tu.
Ar jauti, kaip iš Žemės
Pulsuoja syvai
Sužaliuosim ir vėl,
Sužydėsim gyvai.
Sumirgėsim spalvom
Ir kvapais dyvinais,
Ošim liepom – dukrom,
Ažuoliukais – sūnais.

Ir užaugsim mišku
Stebuklinga giria,
Kad praskriejės laukų
Vėjas rimitų joje.

Tu – mama, moteris,
Mylimoji, pati,
Mes – šeima, branduolys,
In ir Jan paslapty.

Kur šaltinio versmė
Srūva iš akmenų
Ir išnyra Esmė
I Pasaulį sapnų.

Tegul teka laisvai,
Te bangoja lengvai
Mūsų Meilės laivai,
Esam Žmonės – Dievai.

Prisilietus prie jos
Tu ir aš atbundu,
Ir ant Žemės žalios
Vėl save surandu.

Su tavim dalinuosi
Gyvybės medžiu šventu
Štai lapeliai – tai Aš
O kamienas – tai Tu

Gera būti kartu
Ir kartu atskirai
Suskambėt akordu
Ir po vieną tyrai.

Kur mano namai?

C (^{↑3})
Ne Žemėje mano namai,
D **G**
Čia Aš tik keleivis esu.
Em **Am**
Sugrįžta ir vėl Milžinai,
D **G**
Jiems Šventają Ugnį nešu.

G **Em**
Kad kelią nušvestų nakty,
Am **D**
Kad Žemė pakiltų pati
Hm **Em**
Link laukiančio Tėvo Dangaus
C **D** **G**
Ir kuriančio Meilėj Žmogaus.
Iš vaisių brandžių Iš Minties,
Lygybės, Vienybės, Rimties,
Iš jausmo, kurs brėsta Širdy,
Užgimės Kūréjo Minty.

Per mielą Žemelę žengiu
Ir šventę kas dieną regiu,
Svetingai atvertas duris
Ir spindinčias džiaugsmą akis.

Dékoju ir mintį siunčiu
Lai skrieja jinai link žvaigždžių
Ir Žemės pasiekia gelmes,
Sodina Šviesias svajones.

Dabar čia ir mano namai.
Kadais atėjau iš Žvaigždžių.
Sugrįžo Atlantai čionai,
Išsaugojė Liepsną Širdžių.

Meilės galia

Am (↑2)

– Ar tavęs sulauksiu,
Mielas, atsakyk?
Mergužėlė klausė
Paskutinįsyk.

Dm

Balno kilpą veržė
Nebylus karys,

Am

Tiesiai atsakyti
Neišdriso Jis:

F

– Priėšas Gintą Žemę

Am

Taikosi užimt!

Nors karys gudravo,
Jautė Jos širdis –
Bernužėlis priešą
Dienai pristabdys.
Bet nelygios jėgos...
Nesirinkdama
Saulė patekėjo
Šviesą skleidama!
– Ačiū Tau, Sauluže,
Viską supratau!

E

Ir greita kaip stirna
Per laukus basa,
Pasikinkius vėją
Skriedama rasa
Iš stovyklą priešo
Lekia mergina...
Kol bernelis savo
Lanką mikliną...
– Labo ryto, vyrai,
Jums visiems linkiu.

Priėšas kovai ruošias,
O čia mergina!?...
Iš širdies Jos skleidžias
Nebyli daina,
Meilė begalinė,
Tirpdanti ledus
Vyrus nuramino,
Net ir jų vadus.
O bernelis ruošias
Mūšiui už kalvos.

Ir staiga išgirsta
Jis garsus keistus?!
Aidi priešo ragas
Per miškus, raistus.
Garsas vis silpnėja?..
Priėšais – mergina
Tarsi miško fėja
Uogom nešina:
– Paragauk, mielasis,
Tau jų pririnkau.

O didi kariauna
Grjžo į namus –
Tu gali miegoti
Visiškai ramus.
Meilė nugalėjo,
Ne grubi jėga
Ir visi laimėjo –
– Pergalė! Taika!
O bernelis taré:
– Aš myliu Tave!

Mes čia susirinkę
Esam jų vaikai
Ir vaikų vaikaičiai...
Nuostabūs laikai!
Būkime laimingi,
Amžini, tvirti,
Ne kieti, o švelnūs,
Meilės įkvėpti.
Ir tegul pasaulis
Virs Meilės Erdve!

Atsibusk

C (↑2) **Am**
Giriom žengiu per minkštias samanėles,
Dm **G**
Pievom einu, pienes pakutenu.
C **Am**
Upėm brendu tik skvernus pasikėlęs,
F **G**
Jūroj supuos ant putotų bangų.

F **G**
Glosto skruostus man nenuorama vėjas,
Em **Am**
Plauna akis sidabrinis lietus,
F **G**
Džiugina širdį giesmėm vieversėlis,
C
Kelią parodo žvaigždėtas dangus.

Atveriu širdį ir ištiesiu ranką,
Džiaugsmą ir meilę kitiems dalinu.
Kaip švyturys – audroje rodau krantą,
Eiti drauge per gimtinę kviečiu.

Tėvas – Saulužis, o Žemė – Motulė
Teikia pastogę Medeina teta.
Gabijos ugnį su Meile užkūrė,
Gimsta atgimsta Žmonijos karta.

Motinos ašaros virsta šaltiniai,
Žadina, girdo tyru gaivumu.
Laimė Laimužė, kasas susipynus,
Lydi Gausybę link mūsų namų.

Kurias sodybos saulėtos ir šviesios
Šypsosi vyrai ir juokias vaikai.
Džiūsta iš džiaugsmo net raistas pelkėtas,
Meile alsuoja laukai.

Rymo Perkūnas žaibus pasidėjęs,
Audžia Austėja gėlėtus raštus.
Padovanojės šviesiausias idėjas,
F **G** **C**
Stebi Praamžis laimingus vaikus.

Glosto skruostus man nenuorama vėjas,
Plauna akis sidabrinis lietus,
Džiugina širdį giesmėm vieversėlis,
Aš atbudau ir Tu atsibusk.

Ačiu

Ačiu Dievui, ačiu meilei,
Ačiu Žemei, ačiu Saulei,
Ačiu tévui ir motulei,
Ačiu broliui ir sesulei.

Ačiu medžiui, ačiu pievai,
Vandenéliui, šaltnéliui,
Ačiu akmeniui išminčiui
Ir paukšteliui giesmininkui,

Ir tyram rasos lašeliui,
Ir darbščiam bitéms sparneliui,
Ménuléliui ir jo broliui,
Ačiu šiaudui, ačiu molui.

Ačiu žiedui, ačiu vaisiui,
Kad sveikata pasitaisė
Ir žiedadulkéms maistingoms,
Ir žvaigždeléms paslapingoms.
Ačiu titnagams, kristalam, sargams
Ir iš onikso ovalams,
Akmenų menų galybei,
Mūs pasaulio tobulybei.

Ačiu šuniui, ačiu katei,
Išmintingajai gyvatei,
Ačiu lokiui, ačiu liūtui,
Ačiu žirgui ir mamutui.

Ačiu moteriai ir vyrai,
Ačiu vaiko sielai tyrai,
Ačiu širdžiai už gerumą,
Ačiu kūnui už lengvumą.

Ačiu vėjui, ačiu lietui,
Ačiu milžinui uolétam,
Ačiu marioms, vandenynams,
Besišypsantiems kaimynams.

Ačiu protéviams galingiemis
Ir senoliams išmintingiemis,
Ačiu vedantiems į šviesą
Savimi atskleidus tiesą.

Ačiu angelams sargams
Ir naujos kartos vaikams,
Ir liepsnojančioms širdims,
Sąmonei kuri atgims.

Aš esu

C
Esu aš kas esu.
Am
Šioj Žemėj iš minties,
Dm
Iš Meilės ir gimbies,
G
Iš Dvasios ir širdies,
Em
Iš vaizdo ir garsų,
A7
Iš sielos patirties,
Dm
Iš tobulų šviesų,
G
Auksinės ateities.

Šaltinio versmėje
Vėl atrandu save,
Bekraštėj Tyloje,
Kur žalia žydroje,
Ir užmaršties Tamsoj
Ištirpsta praraja.
Tyroj Saulės šviesoj
Vėl atgimstu per Rą.

Lyg atskiras esu,
Nukritęs iš Dangaus,
Kai sūkuriu šviesų
Gimiau kūne žmogaus.
Visatą savyje
Sumažintą laikau,
Šventovę širdyje
Nurimęs aptikau.

Ir Meilę atradau
Atvéręs jos vartus.
Ją dovanotojų tau,
Pasauli, o platus.
Teatveria širdis
Nuo Žemės lig Dangaus,
Te vėl atbunda Jis –
Žmogus – Sūnus Žmogaus.

C
– Esu aš, aš esu!

Užsikloju žvaigždėtu dangum

ž. Laimos Petronienės

Em
Užsikloju žvaigždėtu dangum
Am
Mano guolis – žalioji žolė
D7
Ir maldauju: – Dievuli brangus,
G
– Tu išmokyk mane kaip mylėt
C
Kaip neskaudint kitų man žmonių,
Am
Kaip save palaikyt ir apgint,
H7
Kaip atleisti, prigliaust, pamylot
C H7 Em
Ir tą mirksnį kiekvieną brangint.

Ach kodėl aš nemoku gyvent
Su brangiausiais žmonėm iš širdies
O, Dievuli brangus, aš prašau –
Tu man ranką pagalbos ištiesk.

Apkabink saulele tu mane,
Vėjeliu pabučiuok ir priglausk
Tarp žvaigždžių giliame danguje
Ieškau aš tavo šypsnio brangaus.

Ir atleiski visas man klaidas
Ir padék man atleist pačiam sau
Akmenim leisk nuristi kaltes,
Kurių tiek prisikrovės buvau.

O, Dievuli tu mano brangus,
Dalelytė Tavoji esu
Tu gilus kaip bekraštis dangus
Aš žvaigžde mažute tau šviečiu.

Užsikloju žvaigždėtu dangum
Mano guolis – žalioji žolė
Užgimiau aš šioj žemėj žmogum,
Kad išmokčiau iš tikro mylėt.

Ir atleist, ir paguost, apkabint
Ir padrašint, padėt ir įkvépt,
Ši Pasaulį iš naujo pažint
Ir laisvai per Gyvenimą bėgt.

Vandenio era

To manęs, kurs buvau, nebéra –
Kūnas sveikas – pašiurpo skūra.
Gal iš džiaugsmo, juk ne kasdien
Save Dvasioj randi, o šiandien

Atsimerkiu! Manęs nebéra,
O už lango Vandenio era.
Žnybt į kojų! Žiūriu po kaldra,
Bet ir šičia – tiktais gitara.

Šaldytuve nebéra mėsos:
Nei kiaulienos, nei vištros liesos,
Tik kiaušinis nuo metų anų –
Per Velykas gavau dovanų.

Skrandis gurgia, širdy ramuma,
Jausmas tokš, kai priglaudžia Mama!
Šviečia Saulė, jau baigės Žiema
Ir už lango, ir po pižama.

Oi, linksmuolė Manoji Dvasia –
Kibirkštélės net jos akyse,
O jau balsas – tokš tyras, skardus –
Per pakaušį kutena padus.

Naują ritmą pulsuoja širdis,
Reaktyvinė skrieja Mintis.
Dar kartelj žiūrių po kaldrą –
Jau ir šičia – Vandenio Era.

Būkim draugais

G(↑3) C G C Em D G D
Ar tikrai tai tiesa - tavo širdis pykčio pilna?
Argi gali taip būt - tu vėl verki vienumoje?
Neapykanta vėl surišo rankas, aptemdė akis.
Ar galėtų kas nors priešui atleist, viską pamiršt?

**Ooo, būkim draugai, likim kartu,
Ooo, ranką ištiest dar nevėlu.**

Tame lauko gale vakar ryte gimé žmogus,
Dar jo akyse pykčio nėra, gal ir nebus.
Mes buvom tokie, mes vis dar tokie - prisipažink.

Mes niekada negyvensim tam, kad kariaut,
Nestatysim to, ką po to reikėtų griaut
Ir jeigu nori būti ten, kur daug tokių pačių kaip tu,
Ateik arčiau, mes pabandysime dainuoti kartu!

Šiandien džiaugsmo diena, dar niekada nebuvo šviesiau,
Šiandien paukščių pulkai sugrįžo namo, nes čia jiems geriau.
Ir nesvarbu, kas tu toks ar kas tu tokia, svarbu, kad esi, čia,
Šiandien visko pradžia - tavo ranka mano delne.

Saulės miestas

Cadd9 G
Jei dar nesibaigė lietus
Ir jei dar oras ne toks gražus,
Brolau, laikykis, nenusimink,
Tu nosies dar nenukabink.

Em D
Nes jeigu tu perplaukti jūrą
C G
Dėl savo svajonės gali,
Tai žibantis saulės miestas
Tau švies visąnakt iš toli.
Ir jeigu tu skrisci į dangų
Ištiesės rankas lyg sparnus,
Pasiekisi planetą Soliarj

D
Ir rasi ten savo draugus, draugus.

Tu nematei linksmų veidų,
Tau nesinori niekur eit iš namų.
Gal tavo nuotaika bloga,
Tik negalvok, kad taip bus visada.

Jei tavo ašaros dar čia
Ir tavo liūdnos mintys šalia,
Numok ranka į jas ir sustok,
Blogiems dalykams nepasiduok.

Ufonautai

F C G C
Mano draugas vieną dieną éjo Vasaros gatve,
Kai kažkur prie penkto namo pasigirdo galvoje
Keistas balsas lygtai būtų kas kalbėjës iš tiesų,
Ir tas balsas jam pasaké: nuo likimo nér vaistų.

Ajajai... Ojojojoi... Hei hei hei... Na na nai nai...

Ji atéjo pas buréjä - sako, kortas man išmesk,
Pasakyk man mano fëja, ką mylét ir ko nekest.
Ta išbûré jai ant pirštų - sako, popieriai prasti,
Bet jei tu save pamirštum, išsigelbèti gali.

Ajajai, kaip tik taip ir yra,
Ojojojoi, įsitikinsi rytoj,
Hei hei hei, kaip žiūri taip ir matai,
Na na nai nai, o aš dainuoju paprastai.

Ufonautai nusileido mano kiemo pakrašty -
Jie visi tokie be veido ir be nuotaikos visi,
Bet jų tarpe buvo vienas toks intelektualus
Ir tas vienas man pasaké, ko bijosi tas ir bus.

Mersedesai trys sustojo, net gražu į juos žiūrët,
Ei, mergaitė, kur tranzuoji, gal galéčiau pavežét..
Viename tylus maniakas, kitame kalbus kvailys,
Trečias siûlo pasirinkti, ar anie du, ar mirtis.

G C
Juk visad pasirinkt gali...

Aš žinau, kad interneite būna puslapiai slapti,
tie kur leidžia pažiūrëti, ką sapnuojame visi.
Šis gyvenimas nevertas, kad pamirštum kur dangus.
Jeigu buvo pirmas kartas, paskutinis irgi bus.

Tiktai tavyje

G D (^{↑3}) Em
Jeigu tu nori garbint ką nors,
C G D
Garbink saulę iš giedro dangaus.
Ji neklausia kas tu esi,
Ji tik šviečia – jai lygūs visi.

C G D
Tiktai tavyje
Pasaulij gydanti šviesa,
Em C D
O visi dievai netikri,
Pasiklydusių žmonių sukurti.

Jeigu tau būtina garbint kažką,
Garbink vandenj – jis tavyje.
Tu sutvertas vien iš lietaus,
Tavo kūnas – vanduo iš dangaus.

G D(C) Em(G)
Tu įkvépi tai, ką iškvepia medžiai –
C
Iškvepia tai, ką iškvépi... (x4)

Tavo svajonė

C (↑2) G Am F
Tie, kurie skrenda per mėlyną dangų
Ir tie, kur išdrįsta nuvyt abejonę
Visi jie liepsnodami kyla ir krenta
Tik tam, kad grąžintų tau tavo svajonę

Tie, kurie plaukia per vandenyną
Net ir tie, kur nuskės tik pradėjė kelionę
Visi jie su saule leidžias ir kyla
Tik tam, kad primintų tau tavo svajonę

C G
Ji skrenda kaip vėjas Am F
Malūnai ir fėjos
Raganų burtai
Alchemikų turtai
Jūrų platybės
Dangaus begalybės
Vaivorykščių vartai
Ir visi pirmi kartai

Tie, kurių pėdos įspaustos ménuly
Ir tie, kurie sniego viršūnėm klajoja
Visi, kurie pelno troškimo neturi
Tik jie ir suteikia tau tavo svajonę

Kitoks pasaulis

G (↑2)
Žiūri aplink
Em
Stebiesi viskuo
G
Daiktus matai
Em
Savo šviesoj
D7 C G
O jeigu viskas yra ne taip
Hm Am G
Ir tu pasauli regi atvirkščiai
D
Tai ra rai rai

Žiūri aplink
Viskas tvarkoj
O ar žinai
Kas bus rytoj
O jei pasaulis apsivers
Kitom akim žiūrėt privers
Tai ra rai rai

Pried. (skambės, žibės)

G D Hm
Galbūt ne garsas skamba tyloj
Em
O tyla garse
C D G
Ką apie tylą žinome mes
D
Tai ra rai rai
G D Hm
Galbūt ne šviesos žiba tamsoj
Em
O tamsa jose
C D G
Kiek dar ne daug suprantame mes

Tu pabandyk
Pasižiūrėt
Gal kiek ne taip
Gal kiek kitaip
Tikiu paprasti daiktai apsivers
Ką nors neregėto ir naujo atvers
Tai ra rai rai

Pried. (skambės, žibės)

Paukščiai

ž. P. Ž. Beranžė, muz. K. Smorigino

Am (2) **F** **G** **E7**
Baltais pūkeliais krinta snaigės iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai lig dausų. Tylu, jų meilės giesmės baigės.
Dm **G** **C** **Am**
Lai krykštauja toli nuo mūs užmiršę darganas ir lietų.
Dm **E** **Am** **A7(E) (Am)**
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Kokia niūri rimtis aplinkui, kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų sparnuotų mūsų giesmininkų.
Drauguži mielas, būk ramus. Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

O mes, besparniai žemės paukščiai, juos pasitinkam akimis
Ir vėtrą vėl nujausdami grėsmingon šiaurėn žiūrim baukščiai.
Likimas piktas ir nuožmus dažnai lyg žaislą žmogų métą.
Pavydžiu paukščiams – į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių, jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis ant seno ažuolo galiūno.
Ir džiugins jaunus ir senus giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Riešutų žydėjimas

ž. S. Gedos, muz. O. Dikovskio

D
Su mažu vaikeliu kartą vaikštinėjau,
Em **G** **A** **D**
Riešutus pražy dusius prie Neries regėjau, a – a – a, regėjau.
Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis, a – a – a, spurgelis.

D7 **Em**
A7 **D**
Sitokio rausvumo niekur nemačiau!
D7 **Em**
Lazdyn, lazdynėli, tu žydék greičiau.
D7 **Em**
Pažiūrėk, vaikeli, kas jo per mažumas,
G **D** **G** **D** **A**
Kas jo per gražumas, kas jo per létumas, a – a – a.

Žydi žydi žydi, sukraus riešutėli,
Rudas riešutėlis, baltas branduolėlis, a – a – a, branduolėlis.
Riešute, riešute, tu žydék lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, a – a – a, nemačiau.

Motinos veidas

ž. V. Kukulo, muz. K. Smorigino

G D C D G
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,

Em Am D G
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.

Žodžiai kaip karšto vaško lašeliai rieda ir rieda,
Stingdo ir tirpdo meilės ugnelę, garbę ir gėdą.

Em Am D G
Motinos veidas liūdintis jauną, mintį išblaško,
Žvakė labai neskubėdama krauna pumpurą vaško.
Žvakės liepsnelė regis patamsej, dūmai kaip gélės,
Taip ir gyvensim, taip ir gyvensim metais apéjė...

Amžių tylybėj spragtelii naktį, lašui nukritus,
Ak jau ir kerpa tamsą kaip dagtį auštantis rytas.
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.

Svirplys

Saulius Bareikis

C Am Dm G
Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,

Norėjo susirasti tokią kaip ir jis,

Am G
Kad tarp žiedų susėdė vakare
Ilgai ilgai dainuotų dainą šią:

- Tu man graži, kaip ta gélė, pilna medaus.
- Tu man gražus, kaip beržas, beržas po lietaus.
- Prašyk, ko nori. – Būki geras, padainuok daugiau!
- Aš tau atnešiu saulę, saulę nuo dangaus!

Ir išskleidė sparnus vienišas svirplys,
Ir susirado tokią, tokią kaip ir jis,
Ir ant žiedų susėdė vakare
Ilgai ilgai dainavo dainą šią:

We are rising

Dm

We are opening up in sweet surrender

C

Dm

To the luminous Love Light of the Lord.

C Dm

We are opening – we are opening.

We are rising up like a phoenix from the fire.

Brothers and sisters spread your wings and fly higher!

We are blossoming up like a lotus flower,
Let our love shine bright in the darkest hour!

I step into the flow

I step into the flow and then I let it go

I open my heart, my body my soul

I surrender, I surrender, I surrender

I open my heart, my body my soul

The river is flowing

Am

Dm

Am

The river is flowing, flowing and growing,

Em

Am

The river is flowing back to the sea.

Em

Am

Mother Earth carry me, a child I will always be,

Em

Am

Mother Earth carry me back to the sea.

Your home is in my heart

C

Dm

Your home is in my heart

G

C

Am

And my heart is like the ocean,

Dm

I'll rock you while you're sleeping

G

C

On a wave of Sweet devotion.

Your home is in my heart

And my heart is very strong,

And when you're feeling lonely

It will carry you along.

Your home is in my Heart

And my heart is everywhere

Wherever you may wonder,

Just know that I am there.

Blowin' in the Wind

Bob Dylan

C F C
How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
How many seas must a white dove sail
C F G
Before she sleeps in the sand?
C F C
How many times must the cannon balls
fly
Before they're forever banned?
The answer, my friend,
C F G
Is blowin' in the wind
F G C
The answer is blowin' in the wind

How many years can a mountain exist
Before it's washed to the sea?
How many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
How many times can a man turn his head
And pretend that he just doesn't see?
How many times must a man look up
Before he can see the sky?
How many ears must one man have
Before he can hear people cry?
How many deaths will it take 'till he
knows
That too many people have died?

Cloud

words P.B.Shelley, music Bill Douglas

Em **C** **Am7** **Bm**
I am the daughter of Earth and Water,

C **D** **Em**
And the nursling of the Sky;

Em **C** **Am7** **Bm**
I pass through the pores, of the ocean and shores;

C **Am7** **D**
I change, but I cannot die –

Em **Am7**
For after the rain, when with never a stain

Em **Bm**
The pavilion of Heaven is bare,

Em **Em7** **C** **Em**
And the winds and sunbeams, with their convex gleams,

C **D** **G**
Build up the blue dome of Air –

Am7 **D** **G** **C**
I silently laugh at my own cenotaph

Am7 **D** **Bm**
And out of the caverns of rain,

Em **Am7**
Like a child from the womb, live a ghost from the tomb,

Em **D** **C**
I arise, and unbuild it again. –

I bring fresh showers for the thirsting flowers,

From the seas and the streams;

I bear light shade for the leaves when laid

In their noon-day dreams.

From my wings are shaken the dews that waken

The sweet buds every one,

When rocked to rest on their mother's breast,

As she dances about the Sun.

I wield the flail of the lashing hail,

And whiten the green plains under,

And then again I dissolve it in rain,

And laugh as I pass in thunder.

Pozityviom bangom

D (↑2)

Pozityviom pozityviom bangom
Pozityviom pozityviom bangom (2x2)

A

Rytą atsikėlęs ir atskleidęs užuolaidėles
Aš matau saulę kyla vis aukščiau

Pavalgės pusrytėli, atsigéręs arbatélės
Aš į lauką išėjau ir batukus palikau

Priėjės ezerėli pasimaudžiau valandėlę
Visas šlapias gržau, saulė kilo vis
aukščiau

Nuskyniau tau gėlę, suvalgiau žemuogėlę
Namo parėjau ir dainuoti pradėjau

Pakanka

G F

Vienas - tai jau pakanka,
Du - tai po vieną į kiekvieną ranką,
Trys - saujoj nebelpa,
Vieną duodi atiduodi ir visiem pakanka.

Visur ir visada jauski saiką,
Nesididžiuok per daug, būk kaip vaikas,
Viskam yra savas laikas,
Išlik gudrus, nebūki paikas.

Tikra visa tai

G F

Tai tiktais tikrovė
Tikra tai tiktais
Tikra tiktais tai, kas tikra
Ar tikrai tiktais

Ne tiktais kas tikra tikra
Netiesa tatai
Tikra ir tai, kas netikra
Va kaip yr keistai

Jei tiki tuom, kas netikra,
Tikra tampa tai
Dar be to įsivaizduoja,
O vaizdai tikri tikrai

Jei galvoji mintiji
Mintį tikrą juk turi
Ji tikresnė negu toji,
Kurios nieks nesugalvojo
Ji yra ir ji tikra
Nėr tik to ko dar nėra

Tikra tai ir tai tiesa,
Kad yra tai, kas yra
Tai tikrovė paprasta
Kažkas yr, kažko nėra
Bet ir tai, ir tai tiesa
Ir kad yr, ir kad nėra

Tai tikrai tikrovė
Tikra tai tikrai
Tikra ne tik tai, kas tikra
Tikra visa tai

Myliu

Dm **C**

Nesvarbu, kiek skiria mylių,
Aš visvien visus jus myliu

Net jei tyliu, tik žiūriu
Meilės ugnj kūrenu

Čia ne taurė, kad pripylei
Néra čia dugno, tiktai gylis

Ramtadrylia leliumai
Myliu myliu amžinai

Mymymymymymymymy

Taika

G **F**

Lai taika visuomet būna mumyse
Lai ugnis dega mūsų širdyse
Lai saulė šviečia mūsų akyse
Tegu pilnatvė tvyro mumyse

Taiką daryki savo ranka
Tegu traukias šalin tamša
Kam bijoti, jei gali mylėti
Kam žudyti, jei gali gimdyti
Taiką gimdyti ($\times 2$)

Išėjęs iš proto
Atėjau į širdį
Ne akys čia mato,
Ne ausys čia girdi

Jei nori, eik paskui,
Gali taip pat irgi
Išeikim iš proto,
Atverkime širdis

Taika visų svarbiausia ($\times 2$)

Peace is the most important
Piece of life

Lai auga

G **F**

Pažiūrėk, kaip auga augalai
Auga, lai auga (2×2)

Kam gi tu rauni, lai auga ramiai
Kamgi tu pjauni, lai auga augalai (2×2)

Geriau einam žaliu keliu
Keliu žaliu einam žaliu keliu ($\times 2$)
Keliu žaliu žaliu keliu

Čia ramu čia gražu
Pilna žydinčių gėlių
Samanų ir žolių
Knibžda ir gyvūnėlių
Ant medžio šakų
Pelėda sakū „ū“

Pažiūrėk, kaip auga augalai
Auga, lai auga (2×2)

Auk ir tu,
Kilk aukštyn virš debesų
Šaknimis gilyn į žemę
Kur tamsu ir vėsu

Auk stiprus ir kanktrus,
nesvarbu, koks oras bus
Kol pajusi jau kad medis,
Jau kad ažuolas stiprus

Mano namai

Eglė Sirvydytė

G (↑4) **C**
 Mano namai – žolynai ir vėjas,
Am7 **C**
 Cia aš gimiau, iš čia aš atėjės.
 Sese, žiūrėk – čia suteka upės,
 Laumių pilvuoš žuvėlės supas.

Em7 **Hm7**
 Sokit šokit, ugnys, miško dvasios saugo.
C **G**
 Balto vėjo vaike, debesys ant kalno,
 Te dangus ir žemė mūsų dvasią saugo,
 Sokit šokit, pušys, legenda pasaulio.

Mano namai – balta miško muzika,
 Aušta krantai, virš ežero ugnys.
 Broli, klausyk, kaip medžių viršūnėmis
 Laumių žirgai atsiveja liūtij.

Saule, tekėk per žemę ir vandenį,
 Mus užkalbėk, lai kyla ir leidžiasi
 Balti traukiniai iš triukšmo į ugnį.
 Čia mūsų namai, čia gimėme būti.

Mano kraštas

ž. Eriko Drungytės, muz. Gyčio Paškevičiaus

C **F** **G**
 Šitą žemę man likimas dovanovojo
C **F** **G**
 Pilką dangų, sniego sodus ir pilis
Am **G** **F**
 Ji klevais raudonais rudeny liepsnoja
C **F** **G** **C**
 Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris
 Man jos grožio kiek yra, tiek ir pakanka
 Jos kalba mane užbūrė amžinai
 Ir tegu ją visos negandos aplenkia
 Mano žemę man – vieninteliai namai

Am **G**
 Jei tavęs néra, į ką man atsiremti?
Am **D**
 Kaip surasti ryto saulę languose?
Am **G** **D**
 I kurią pasaulio pusę reikia žengti?
F
 Kaip išsaugot tavo vardą?
G
 Tavo vardą vaikuose?

Tavo skausmo niekada aš nepamiršiu,
 Bet žinau, kaip greitai medžiai vėl žydės
 Kada nors ir pats į medį aš pavirsiu
 Mano žemę kai mane namo pakvies.

F **C**
 Vien tik ji yra prasmė tikroji
F **G**
 Nepakeis jos niekas niekada
F **Am**
 Jai vienai tu viską paaukoji
F **G** **C**
 Ji tavo pradžia ir tavo pabaiga

Tu vėjo paklausk

Gytis Paškevičiaus, pagal Bob Dylan - Blowin' In The Wind

C F C Am
Klausei manęs, kiek kelių aš žinau,
C F G
Ar daugel kadais keliauau.

Klausei manęs, kiek žmonių sutikau,
Ar daug suradau aš draugų.

F G
Tu vėjo paklausk,
C Am
Tau vėjas atsakys,
F G C (C7)
Tik jis, mano drauge, atsakys.

Klausei, iš kur atkeliauja lietus
Debesimis dangumi.
Klausei, kiek kelio nueina žmogus,
Kol tampa tikru žmogumi.

Paukščiai sugrįžta linksmi į namus
Pavargę svečiajam krašte.
Kelią nuėjės sugrįš ir žmogus,
Bet kas jį sutiks namuose?

Aš noriu

Š. Mačiulis

C Am G (↑2)
Jau laukai užmigo,
Saulė seniai vakaruos.
F G C
Klausos vaikučiai nutilę
Savo senelės dainos.

C7 F G C
Aš noriu, kad visuomet pievose žydėtų gėlės,
F G C
Žaistų vaikai kiemuose,
F G Am Em
Juoktysi mamos, šypsotusi tėtės
F G C
Ir žemėje būtų taika.

Seniai išsisklaide dūmai,
Gaubę planetą kadais,
Užaugt ir gyventi be karos
Linki senelė vaikams.

Ryt patekės vėl saulutė.
Žadins žemele gyvent.
Žais vėl pievelėj vaikučiai,
Vėl jiems senelė dainuos:

Draugas

Am (↑2) Dm
Dar neišeikime, dar pastovékime,
G C
Juk neužmigsim, tikrai neužmigsime,
Am Dm
Šitokį vakarą, šitokį lietų,
E Am
Kaipgi paliksim, kam gi paliksime?

Reikia draugą turėti,
Būtinai reik turėti
Nors vienintelį draugą,
Kad galéatum tikéti,

Kad galéatum mylēti,
Kad galéatum išsaugoti,
Kad galéatum ištarti:
– Tu man vis dėlto draugas.

Tu neišdrisi manęs palydėti,
Aš neišdrisiu tavęs paprašyti.
Dar neišeikime, dar pastovékime,
Kol nenustos taip beprotiškai lyti.

Lašas po lašo tą lietu surinksime,
Veidus nuprausim tame lietuoję.
Niekas nekaltins, jei išsiskirsimė,
Niekas nekaltins, jei liksim drauge.

Laisvė

ž. Justino Marcinkevičiaus, muz. Eurikos Masytės

C (^{↑2})

Aš jau nepakeliu minčių apie tave

Am

F Kaip obelis, apsunkusi nuo vaisių,

G

E Užlaužiu tragiškai nusvirusias rankas,

Am

F O tu sakai: „Stovėk kaip stovi laisvė”
(×2)

F

G

Tai uždaryk mane, Tévyne, savyje,

C

Am

Kaip giesmę gerklėje mirtis uždaro,

F

G

Taip kaip uždaro vakarą naktis,

F

G

O tu man atsakai: „Aš tavo laisvė”

F

G

O nesibaigianti kelionė į tave,

Jau kaip akmuo šalikelėj sukniubės

Aš pilku vakaru lyg samanom dengiuos,

O tu sakai: „Eik taip kaip eina laisvė”.(×2)

Išgalvotas gyvenimas

Hiperbolė

C

Dm

G

C

Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,

Am

Dm

G

C

C7

Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,

Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda

Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvojau viską, ko esu netekęs,

Kelia, gražią viltį ir kai ką daugiau.

Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,

Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo né lašo,

Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,

Išgalvosių viltį, kad ir labai mažą,

Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

Vandens ženklai

Hiperbole

Am (^{↑3})

D

Am

Vandens ženklai, balti balti,

Am

G

Am

Tai grožis, švelnumas, lelijos vandenys

Vandens ženklai, juodi juodi,

Nelaimė, skausmas, baimės paukštis debesy

Vandens ženklai, rausvi rausvi,

Tai džiaugsmas, meilė, aguona pievos pakrašty

Vandens ženklai, žalsvi žalsvi,

Tikėjimas, ramybė, ir žvaigždės miegančios nakty

C

G

F

G

Vandens ženklai keisti keisti,

Kas jie tokie - ilgai nesuprantī

Kai vieną kartą pamatai

C

G

E **G**

Vandens ženklai - tavi laiškai

Seku seku pasaką

Dm Am Dm Am

Seku, seku pasaką

Dm C F C

Vilkas rijo ašaką

Dm Am Dm Am

Ant raudono kelmo

Dm Am Dm

Ant močiutės delno

Ilgą ilgą kaip smilgą (x2)

Aukštą aukštą kaip šaukštą (x2)

Buvo senis ir senutė

Susitarę bulves skutė

O kai vakaras atėjo

Sekti pasaką pradėjo

Tešlinukas

G (↑2) C D G

Man mažam tešlinukui labai pasisekė (x3)

Kad manęs atsikando tiktai trečdalį

Bet liko viena koja, kad galéčiau šokti

Liko dar ranka, kad galéčiau ploti

Liko dar ir sprandas, kad nusilenkt galéčiau

Na o ko neliko, sakė neprireiks

Norėčiau bučiuot tave, pabučiuot norėčiau (x3)

Tiktai kaip gaila, nebeturiu su kuo

Norėčiau prašyt tavęs, paprašyt norėčiau (x3)

Kad ir vėl nulipdymtu tu mane iš naujo.

Daina apie uodą

C G

Skrido uodas per miškelį,

F C

Mato judant jis taškelį.

Tas taškelis raudonuoja,

Piktą uodą jis vilioja.

Skrido uodas per girelę,

Mato skautų jis būrelį.

Skautai verda savo koše,

Muša uodus atsilošę.

...Jau kudašių aš nešu.

F Aš tris dienas esu nevalgės,

G

Nesilaiko mano kelnės,

C G

Kaip gražu gražu gražu gražu gražu

F G C

Kraujo kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per laukelį,

Mato bėgant mažą pelę.

Ta pelytė kad suriko,

Tai net uodas apsi...

...Kvapą aš jaučiu.

...Saulė leidžias pamažu.

Skrido uodas per upelį,

Mato plaukiant jis žuvelę.

Ta žuvelė maskatuoja,

Piktą uodą ji vilioja.

...Silkės kvapą aš jaučiu.

Raudoni vakarai

Ieva Narkutė

Am (^{↑3})

Mano saujoj dūzgia bitės, tavo plaučiuose vanduo,
G **C**

Mano saujoj gesta rytas, liūdnas kaip kareivio šuo.
Mano rankos žvyro pilnos, mala sniegą debesų,
Verkia, rauda mano girnos, as smingu tau ant pečių.

Aš atgulsiu, tu pareisi,

Kur raudoni vakarai....

Priešas trauksis, viskas keisis,

Mano Lietuva bedale, ar bijai?

Pūgos kilo trečią kartą, krito bitės is delnų,

Gaudė, verkė miesto varpas, dingo broliai tarp miškų.

Visą naktį skundės liepoms aimanuojantys beržai,

Kraujo raudoni užlieti, mūsų pustusčiai namai.

Man atgulus, nesugržai...

Kur raudoni vakarai....

Tuščio kelio, tuščias kryžius,

Mano Lietuva bedale, ar bijai?

Lengviau nemylėt

Tautvydas Bagdonas (Tarun)

D
Aš nemyliu savęs

Nemyliu savęs, nes taip paprasčiau
Ir aš nemyliu tavęs
Nemyliu tavęs, nes tik paviršių matau

G **A**
Nes meilei reikia pastangų
D **A** **G**
Nes meilei reikia raumenų
A
Meilė ne tinginiams
D **A** **G** **D**
Kad mylėtum reikia pasistengt

Ir aš myliu save
Myliu save, nes žinau, kas esu
Ir aš myliu tave
Myliu tave, nes neinu lengviausiu keliu

C **D**
Ir kai aš jausiuos nelaimingas
Sustosiu ir savęs paklausiu
Ar myliu ir esu dėkingas
C **D** **A**
Nes visad lengviau, lengviau nemylėt

Saulė, žemės motinėlė

ž. Eduardo Selelionio, muz. Sigučio Jačėno

C (↑2) Am
Saulė, žemės motinėlė,
Dm G
Mus globoja rupestingai –
C Am
Siūsdama po spindulėli,
F G
Ji visiems kas dieną linki:

F G Am
Žolei – prasikalt pro lapą,
F G Am
Žiedui – skleisti svaigų kvapą,
F G C Am
Medžiui – kelt aukštyn šakas,
F G C C7
Paukščiui – glostyti dausas.
Dirvai – supt javus ant rankų,
Upei – atspindėti dangų,
Man – kiekvieną dieną augti
Ir kas ryta saulės laukti.

Pakelk akis į dangų

"Look up to the sky", Jurgos Jomantės Varškevičiūtės vertimas

C Em F C
Pakelk akis į dangų, kur vien tiktais lietus
F C D7 G
Bet debesys prasisklaidys ir žydras bus dangus
G7 C Am Dm G
Tad jei tau vieniša, baisu, suvokt gyvenimą sunku,
C Am Dm G7 C
Atsiminki laimė lauks netoli ese, ramybė visad bus šalia.

Pakelk akis į kalnus, jie, rodos, liečia dangų,
Bet tik užkopęs supranti – ne tokie jie ir brangūs.

Apžvelkime laukus, šaltas tuščias žemes,
Bet vasarai atėjus jos juk visos sužaliuos.

Pažvelkime į tamsą, naktis paslėps visus,
Bet saulei patekėjus vėl išgirsime paukščius.

Pasakyk žmogeli

Šventinis bankuchenas

Dm C Dm
Pasakyk, žmogeli,
Iš ko duonele valgysi?
C Dm
Ar dirbsi marketingo nindžia
Am Dm
Ten kažką su soušel mydija?
Ar lounčinsi daug startuolių
Ir visiems rasi investorių?

Ar gausi vėl finansavimą
Už vazono instaliaciją?

Ar pafrilancinti žadi
Porą metelių iš Bali?

Pasakyk, žmogeli,
Ar mums visiems tu nemeluoji?
Frilanceriu apsimeti
Nors realiai tik bedarbis esi.

Šalia

Pragrojimas: C F C F G C

C (↑2)

Ar prisimeni vaikystės vėją

G

Mūsų saulę, mūsų dangų

Am

Senus gerus draugus

F

G

Ir motinos akis.

Ten kur seno, seno miesto sienos

Pasislėps vaikystės dienos

Ir lietus nuplaus į jūrą

Degančius žodžius

Am

Kur skaičiuodavom žvaigždes

F

G

Ir rašydadavom eiles...

Neda Malūnavičiūtė

F

G

C

Kai tu šalia - aš galiu svajoti

Tu šalia - aš galiu dainuoti

Ir ta saulė danguje

Am

Em

Telpa mūsų delnuose

F

Fm

Aš galiu, nes tu esi šalia.

Nusivesk mane per ryto rasą

Pasitikt saulės tekant

Nusivesk pašokt su vėju

Ir aplenkta bangas

Ten kur mūsų seno miesto sienos

Kur draugai, kur mūsų dienos

Ir lietus neužgesinės

Degančių dainų

Lietuva

„Rondo“

C

Mažą mano delną nuo tavęs paémé kažkas ranka šilta

Dm

G

Em

Ir lig šiolei veda vis ir taip man lengva eit.

Suklumpu ant kelio akmenų, pakelia kažkas ir vėl einu

Ir priglaudžia galvą prie savęs švelniai, švelniai.

Em F C Em F G

Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,

Em F

C

Am Dm

G

Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Net akių pakelti nedrišau, bet žinojau jos vienos klausau

Ir jaučiu alsavimą vilties tiktais vilties.

Nors ne kartą krito iš dangaus ašara gal jos gal kas daugiau

Ir mane nudegino ligi pačios širdies.

Kai tave pirmąkart mažas mokiaus ištarti,

Lietuva, Lietuva ir dabar, ir visada.

Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,

Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Nebijok

Am GF (↑3)

Vėl basa kilimu žolės, o gal slystu nuo kopos jūron?
Su audra vėjas susitaikė – gimsta šiluma iš léto...
Nesvarbu, kad naktj dar šala – tau gražu ledinė žemė
Su aušra paukščiai bunda – mes užmiegam...

Jurga Šeduikytė

G F C

Mes su Tavim turim naktj drąsos

Isiklausyt į kalbą tamsos,

Am G C

Lipt stogais ir žiūrėt žemyn,

F G C

Kas brangų – nebijo apkabint.

Dienoje daug ilgų savaičių, kol užmiega saulė.

Tekina bėgu link Tavęs – nebér sapne apgaulės.

Akyse ilgesio ménuliai, nuo kurių vanduo liepsnoja...

Gal gerai, kad dar nebuvom susitikę...

O mes vaikai

ž. Merūno Vitulskio ir Iljos Aksionovo, pagal We Are the World

C (↑3) F C

Būna dienų, kai tylėt labai sunku,

F G C

Nežinau, kas vyksta iš tiesų.

Am Em

Jeigu žemė verkia, neužmerkime akių,

F G

Juk žmogus – stipriausias iš visų.

Kaip išgyvent, kai nieko nedarai,

Nors matai – kažkam šalia blogai?

Tai paduok jam ranką, pažvelki į akis

Ir žodžius gražiausius pasakyk!

Kol širdis atvira, kol esame laisvi

Bus lengviau gyvent ir nepaklyst.

Mums parodys kelią vilties spindulys

Ir padės visiems kartu išlikt.

A♭ B C

Ir jei nebus jėgų nelaimė atlaikyt,

A♭ B C

Tu nesibaimink pagalbos paprašyt.

Am Em

Nes tik gerumas mūsų širdis nuramins,

F G

Tavo darbus mūsų žemė prisimins!

F G C

O mes vaikai, o mes pasaulis,

F

O mes vaikai tie kur bėgiojom

G C

Basomis po sniegą.

Am Em

Nusimint neverta, dar viškas ateity,

F

Pasaulis bus kitoks,

G C

Jei būsim geresni!

Autostradoje Vilnius-Kaunas

Vytautas Babravičius

C Dažnokai važinėju iš sostinės į Kauną.

Nors Vilniui bilietu kol kas be vargo gaunu,

Dm Mieliau balsuoju kelyje.

G Puikiausią turim autostradą – mašinos rieda, švilpia, trata.

G **C C7** Pavėš pakelti ranką tiktais rei-ei-ei-eikia.

F G C A Mergiotės išdykė ir geros

F G C Am Jos šoko, šoka, šoks, joms grok!

F G E A Mes groti temokam gitarom
F G C (Am)

Ir tik lietivišką tranz-rok.

Ikarai priemiestiniai, traktoriai ir krazai,

Sustoja gelžbetonį vežantys kamazai,

O žiguliai nestoja.

Pas vieną rodo daug bagažo,

Kitas, matot, šunį veža,

O man dievaž į Kauną verkiant, rei-ei-ei-eikia...

E Am Kelkraščiuos dulkės nusėda

F G C Po juodo asfalto danga.

E Am Laikas abiem kryptim rieda

F Dm Ir pakelta ranka, apsunkusi ranka

G Metalo masei moja, moja...

Žiuriu atrieda senas juodas mersedesas

Vairuoja autsmobilį mėlynakė šviesi –

Neprashoma sustoja.

Néra šunų čia nei bagažo, o už kelionę ji paprašo,

Kad ligi Petrašiūnų gročiau flei-ei-ei-eita...

Apie Antano norą ženytis

Vytautas Babravičius

D Gražuolę Marytę Antanas karštai
D7 **A7** Išvydės pamilo ir nusprendė štai –
D **G** Nueis jis pas tévą su tokia žinia:
– Téveli, manau, kad vienam būt gana!
Išklauso jo tévas ir sako iškart:
– Sūnau, tavo meilei nenoriu pritart.
Prieš dvidešimt metų Marytės mama
Man buvo šieną grébiant truputį žmona.
Manau, kad tau aišku kalbu apie ką –
Ana šienapjūtė viskuom čia kalta,
Todėl ir Marytė, teisybė tikra,
Išeina sesuo tau, o man ji dukra.
Supraskim, nesmerkim Antano už tai,
Jei keikdavo šieną kas žingsnis pikta,
Kol sykį Onutę kažkur pakely
Sutiko, o šienas – bala matė ji.

Ir vėl jis pas tévą – téveli, gana,
Onutė sutinka būt mano žmona, –
Bet tévas, išklausės žodžius vos tik šiuos
Jam tarė – Sūnau pasakyti tau ruošiaus.

Matau, kad tau ženytis laikas, tačiau
Kadais apie jos mamą sparną réžiau,
Todėl ir Onutė, merga nors graži,
Tikra tau sesuo gi, sakau, dievaži!

Vajetau, Antanas, po to net baugu
Metus vengė slapstės nuo kaimo mergų,
Kol sykį atrodo buvo švenčių diena
Širdy ugnį uždegė jam Albina.

Bet tévui, galvoja, geriau neminėt,
Nes vėl paaiškės kad ir ta giminė,
Todėl viską mamai sūnus paklusnus
Nuėjės išklojo apie tévo griekus.

Kažkaip gan linksma viską klausė mama.
– Be reikalo marčią neparvedi man.
Atvirai jeigu šnekam, žinok, tiek jau to,
Nereik paisyt tévo, sūnus tu ne jo.

Liūdna paukštelių daina

Tomas Šiaulys

Am **G** **C** Kartais paukšteliis jaučiasi vienišas,
F **Em** Kartais paukšteliis klajoja dangum
Ir ieško kažko, o viskas taip keičiasi,
Viskas lyg tyčia, visko taip daug...
Kartais žmonės išeina į kelią,
Pamiršta, ko ieško, sapnuoja miškus,
Galvoja kiekvienas, ko paukščiai sugrįžta,
Galvoja kiekvienas: ko aš sugrįžtu?...
Kartais paukšteliis jaučiasi vienišas
Ir sako: o jeigu turėčiau šaknis...
O pušys jam sako: paukšteli, tu keistas kažoks,
Tau laisvė - kur nori, ten skrisk...

Kartais paukšteliis klajoja
pilkais krantais,
Jūra jam ošia: tavo liūdna daina.
O žmonės išplaukia, sugrįžta,
Ir klauso, ir klausia: dievai, na už ką?
Už ką man toks laikas?
Už ką toks gyvenimas?
Keliai mano vingiuoti už ką?...
Dievai, na už ką, už ką?..
... paukšteli, už ką?

Atsisveikinimas su stovykla

ž. *Vinco Turskio, pagal The Longest Johns "Bones in the Ocean"*

Oo, aš atsisveikinu su stovykla,

Su mūsų išmindžiota Jogalina,

Kur leidom dienas po karštais spinduliais,

Kur kitąmet manęs tévai neišleis.

Kai prieš mano akis plaukia jūsų veidai,

Aš žinau, kad ši laimė netruks amžinai,

Jau bėga prošal paskutinė naktis,

Aš prisimenu draugą, ar mane atmins?

Jei po metų prie laužo ir vėl susitiks.

Aš čionai atvykau apraminti aistras

Susirasti draugų ir atgauti jėgas.

Noras šis išsipildė šiek tiek per gerai,

Nes jau reik atsisveikint, jau šaukia namai.

Kai girdžiu ausimis jūsų mielus balsus,

Kol nesibaigė laikas, aš gaudau žodžius,

Pasiilgsiu kalbų ir dainų per naktis. Aš...

Kyla viršum laukų paskutinė aušra,

Aš dar daug nepasakęs, bet laiko nėra.

Aš norėčiau miegot ten, kur nėra gumbų,

Bet labiau man pritrūks šių žmonių artimų.

Ir jausmų lavina man užpildo mintis

Kol lipi į mašiną ir veri duris.

Aš taip arti ryto, bet man dar naktis, Aš...

Palapinės nėra ir daiktai sukrauti...

Aš nenoriu namo, jeigu tu ten nesi...

Nors esu čia kitoks, bet lieku savimi...

Nors turiu iškeliaut, bet lieku širdimi.

Kai.. mes.. žvelgsim atgal, jau po metų ilgų,

Prisiminsim, kaip skirtis atrodė sunku.

Daugiau abejonės manęs nekankins.

Aš prisimenu draugą, ir mane atmins,

Kai po metų prie laužo ir vėl susitiks.

Jau link namų

Dalia Peseckaitė

G (↑2)

Kelk, sese, eik

C

Kasų net į auksą nekeisk.

G

Drašiai mišku,

D

Savu keliu.

Kelk, broli, eik

Padūkusiai lėk, atgal nežiūrėk.

Balnus nukelk,

Žirgus paleisk.

Kelk, sese, eik

Kasų net į auksą nekeisk.

Laisvę turi

Net tvirtam glėby.

Kelk, broli, eik

Eik ir kitam eiti padėt,

Veski keliu

Nors sunkiu, bet tiesiu

Kelk, sese, eik

Kelk, broli, eik

Vienu keliu

Jau link namų

G

Jau link namų kur jau dega šviesos

C

Jau link namų kur jau aušta pietūs

Em

Jau link namų

D

Kur širdžiai ramu

Em

Bus tamsus miškas, aukštas kalnas,

C

Eiti bus ne visad lengva

G

Bet niekas nebaisu

D

Kai einate kartu

Bus gūdžios girios, gilios upės

Bet su draugais Jūs nepražūsitet.

Būsim ten ir mes

Trauksim jeigu kas

Jei reiks mes trauksim, reiks vaduosim

Nubrozdintus kelius mazgosim

Jums

Kaip Jūs mazgojot mums

Einu

Alina Orlova

D

A

G

Einu greičiau, negu mano mintys

Jos nespėja pavyti greitų mano žingsnių

Jie raiž gatves, tartum aštrios strėlės

Su manim kalba praeities vėlės

Jos sako, kad viskas jau buvo prieš tai

Jau žydėjo alyvos, kaip gražu visa tai

Šimtus tūkstančių kartų žvaigždės laimė žadėjo

Miliardai dūžių širdžių nuskambėjo

Kas myléjo, kas tik ieškojo

Kas tikejo, kas abejojo

Kažkam pavyko šiam sapne atsibusti

Kiti išnyko né nespėjė pajusti

Šiam pasauly visko būna

Gytis Paškevičius

C G
Šiam pasauly visko būna,
Am Em
Atsimerki vieną rytą
F C
Ir dairaisi, ar čia juoktis,
Dm (G)C
Ar čia verkti – nežinai.
Kas mylėta, kuo tikėta,
Lyg žalui lietum nulyta,
Ažuolais vijokliai virtę,
O vijokliais ažuolai.

Pelkės giriomis pavirto,
Pelkėm pievos ir šilojai,
Saulės, vėjo, savo rankų,
Vakarykščiu valandų.
Rodos, nieko nepažįsti,
O galbūt nepažinojai,
O gal vandenį ir duoną
Vadini kitu vardu.

Atsimerki – o ne auksas,
Kas labiausiai auksu tviska,
Atsimerki o ant kalno
Tavo namo pamatai.

Šiam pasauly visko būna,
Šiam pasauly bus dar visko,
Daug labai keistų dalykų
Atsimerkės pamatai.

Matrica

Saulius Mykolaitis

C G C G
Užgesint, kai ugnis apkabino žodžius,
Em D
Okupavo naktis, išbučiavo medžius.
C G
Tik bijok netikėt, neklausyt naktimis,
Em D
Užsikimšus mintis, savo mintis,
G
Tai ką šaukia širdis.

Juodą karštį plaukų su savim pasiimk,
Baltą nemigo naktį tyla užgesink.
Laikas - smėlis po kojom, tavo žodis - mirtis,
Tolsta uostas giliai, uostas giliai,
Paskandinus viltis

Mano matrica tu	C	Mano Dievas žolėj	C
Mano saulė akmuo	G	Mano žiogas ore	G
Mano žodžiai lietus	Em	Stygos danguj,	D
Mano meilė ruduo	D	stygos danguj	G
		Mūza delne	

Užsimerk, paklausyk, kas daugiau pasakys -
Šitaip plaka širdis, šitaip baigias naktis.
Ta šalis už kalnų, jau seniai neturiu,
Septyniolika jų, mano saulės démių.
Pasakyti negali, baimė seka lyg šuo,
Kruvinom dienomis nebegelbsti ruduo.
Užmiršau, kad tikiu debesėlio šviesa,
Kiekvienam kosmonautui, vienam kosmonautui sušukim „ura!“

Tyliai pakalbékim

Andrius Kaniava

H7 Em D7 G
Tyliai pakalbékim apie tai,

H7 Em C G
Apie ką kalbéti tu bijai,
Apie ką svajoti nedrjsai,
(Ak) tyliai pakalbekim šiandien apie tai.

Gal pasikalbékim apie aukščio baimę,
Kartais ji mum trukdo nuo žemės pakilt.
Kartais naktimis tai įvyksta savaime
O ryte taip gera viską prisimint.

Apie tikrą laimę, kuri pas mane atėjo,
Meiliai pažiūrėjo ir taré man "Hi!"
Ji nemažai kainavo ir skianai kvepéjo,
Bet būkim atviri - atrodé nekaip.

Apie gražią mirtį, kuri tyliai ir nedrąsiai
Ir be galio kukliai pasibeldė į duris.
Ją pakvietė į vidų, bet ji pasiklydo
Apsiverkė ir dingo, bet žadėjo, kad grjš.

Apie pirmą meilę, kuri man prisisapnavo,
Kartais taip jau būna - nori to ar ne.
Ji nieko nekalbėjo ir nepriekaištavo,
Tik vos vos prisilietus išnyko ryte.

O galbūt pasikalbékim tiesiog apie nieką
Taip tykiai tykiai, lyg plauktum pasroviui upe
Taip ir gyvenkim, o kas mums belieka -
Tik neaiški pradžia ir laiminga pabaiga.

Daug dienų

Antikvariniai Kašpirovskio dantys

Am (↑3) G C

Daug dienų,

Em Am

Daug dienų ant pilko kranto

Em F

Plauks laivai iš už Atlanto

C Em Am

Grjš laivai, parneš sapnus.

Gal parneš

Jie tave į mano krantą

Kur širdus kažko neranda,

Kur sapnai tik apie mus.

Dm F

Burės apkabins vėja,

Am G

Palengva, iš lėto, iš lėto

Bangos atgaivins veidą

Sapnuose regėta, regėta.

Felicia

pagal Al Bano - Felicita

C
Felicia – ji geriausia melžėja mūsų kolūkyje,
Am
Felicia – ji šauniausia melžėja mūsų kolūkyje,
Dm
Felicia – ji darbo pirmūnė, pirma deputatė,
G
Felicia, Felicia.

Felicia, kai tavo paršelis nuèdė burokus man,
Felicia, kai jautis Bernardas man išvertė tvorą,
Felicia, ilgai aš tylėjau, nes tame myléjau,
Felicia, Felicia.

Sapnuoju, kad stovi tu fermoj su baltu chalatu žalmargiu bûry,
Brendi ligi kelių per mëšlą, šypsaisi, kaip saulė chi, chi chi,
Plauki tarp bidonų, kaip gulbė per rüką balta tarsi pieno puta,
O iš paskos atlinguoja visa brigada.

Felicia – gera metrikacija mūsų kolūkyje,
Felicia – puiki metrikacija mūsų kolūkyje,
Felicia – tu bük mano žmona ir bûsi man ponija,
Felicia, Felicia.

Felicia – nupirksiu tau suknią dryžuotą, raudoną,
Felicia – dovanosiu batoną ir pienui uzboną,
Felicia – turësim vaikučių vienuolika, dvylika,
Felicia, Felicia.

Zombiai

Antis, pagal Men At Work - Land Down Under

C (↑2) G Am F
Nelauktai iškilo grësmé,
Gandai aplink - ateina zombiai.
Naktim nemiegu ir griebia nervas,
Grasina zombiai skaudžiai kast.

Gyvenk kaip galima švariau,
Pikti kenkėjai tupi tundroj.
Paklausyk, paklausyk ar girdi -
Zombiai atrieda atidunda.

Kaip apsigint jau žinau,
Apsišluok ir apsiplauki.
Kitaip užpuls padarai -
Ropliai, graužikai ir zombiai.

Balandžių daug Ukmurgėj
Jie nekalti, tačiau apsësti.
Neglostyk jų visiškai,
Zombiai gal tu apskrësti.

KAMANIŲ ŠILELIS

Priešpaskutinė daina

Kamanių šilelis

C (^{↑2})

Aš vistiek eisiu aš eisiu vistiek,

Am

F

Kol garios savaime man kelią nuties.

C

Ir niekas jau niekas manęs neatskirs,

Am

F

C

Nes ten kur nuéjom dar kartą ateit neišeis.

Aš vistiek dainuosiu dainuosiu vistiek,

Kol žemė savaime skambéti pradės.

Ir niekas jau niekas manęs neatskirs,

Nes ten kur man skirta niekam daugiau neskirs.

Kol mano téveliai

Kamanių šilelis

C

F

Kol mano téveliai duonelę raiko

Mano gyvenimas ištekės ištekės

Kol mano sesiulės lakštingalas audžia

Mano gyvenimas ištekės ištekės

Kol mano broleliai karalin siaučia

Mano gyvenimas ištekės ištekės

Nes nieko nenudirbau, nes nieko nenudirbau

Ant kalnelio sédéjau, į saulę žiūréjau

Kai šitaip aušta

Kamanių šilelis

C

(Dm7)

Kai šitaip aušta patylėk, širdie

Am (F)

F

Nustebusi, nuščiuvusi lyg vaikas.

Juk tas ateinantis iš rūko laikas -

Pati didžiausia Žemėj dovana,

Am F

Am F

Vienodai duodama, vienodai duodama

C Am F

Išminčiui kvailiu

KEISTUOLIŲ TEATRAS

Su žmonėm

ž. Elenos Mezginaitės, muz. Aido Giniočio

C (12) G Am Em
Su žmonėm, kurie gyvena, su žmonėm, kurie nakvoja
C Em Am Em
Ant baltų, ramių pagalvių ar prie bėgančio vandens,
F Fm C Am
Nakčiai laužą prigesinę, lengvą mintį pasiklojė
F Fm Dm G
Ir sulaukė, kol ties veidu begalybė pasilenks.

Su žmonėm, kurie sustoja ir akis pakélę žiūri
Į neramų, aukštą dangų, ir nežino, ko baugu:
Ar kad vakaras užėjo, ar kad širdj vėlei duria,
Ar kad atlékė gegutę į alyvas prie langų.

Am Em F C
Su žmonėm, kurie už lango, su žmonėm, kurie už durų,
G#m Ebm Fm G
Su žmonėm, kurie už miško ir už bėgančio vandens
Am Em F C
Į tą patį mano dangų, į tą patį dangų žiūri
F Fm G (Dm G C)
Ir nežino, ką galvoja. O galvoja, kad gyvens.

Su žmonėm, kuriem užtenka vieno tako palei kluoną,
Vieno šokio šviesią naktį po kerotais ažuolais.
Su žmonėm, kurie nužydi vieną kartą – kaip aguonos,
Su žmonėm, kurie klajoja – amžini tarsi keliai.

Maži jausmai

G Hm Am D Am D G Em
Maži jausmai Vakarais pavargęs pareina
Prašo valgyti, gerti, miegoti, dévi Atsigeria pieno
Ryškiaus rūbais spalvotais, kaklaraiščiais. Krenta ant šieno
O didelis jausmas Am D G Em A7
Toli pievose gano karves, Nubraukia veidu ropojantį vabalą
H7 Em Am D
Draugauja su lauko našlaitėmis Ir jam nė motais, kad kažkas jo
G Em A7 Visą gyvenimą ieško... (2x2)

Geltonų plynų keliai

C Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo –
Dm **G**

Geltonas keliai veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką – kartu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol keliai pasibaigs.

C Geltonų plynų keliai **G** **C** kiekvienam nutiestas
Em **Am** **F** **G**
Į svajonių miestą, kur smaragdai žéri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjės,
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žéri.

C Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
Dm **G** **C** Geležiniam Medkirčiu – širdies,
Dm **G** **Em** Nori būt drąsus Bailusis Liūtas,
Am **F** **G** Ir mergaitė ieško namų.

Karalių lopšinė

Am **Dm** (^{↑5}) **Am** **E** **Am** **E**
Ciūčia liūlia, mik, vaikeli, šilko pataluos,
Am **Dm** **Am** **Em** **Am**
Ciūčia liūlia, karalių pasaką sapnuok,
Ciūčia liūlia, mik, vaikeli, merki akeles,
Ciūčia liūlia, sapne skaičiuoki žvaigždeles.

A Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
E
Kai tik užmiega jis ramiai,
A
Kai pataluos sūnelis guli,
Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

D Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
D
Nereikia supti jo ilgai,
E
Ar saulė šypsos, ar ménulis,
A Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

Būk šalia

pagal Ben E King - Stand By Me

C Traukiniai išvyks
Am
Ir laivai išplauks
F **G** **C**
Ir diena pasibaigs nakčia
Bet naktis bus ilga
Ir neužges žvaigždė
Jei tik tu būsi čia, būsi šalia

Miela, miela būk šalia
O, o, būk šalia
O, būk šalia, būk šalia
Gal neverksi ir neraudos
Jei palikus mane ištirpsi pievų rūke
Bet geriau pasauly niekur
Nerasi tu už mane!

Už girių, už kalnų

C Em Dm
Už girių, už kalnų,

G
Ant pilko lauko,

C Am F
Manės seniai jau laukia –

G
Namai...

Nei paukščių, nei gėlių,

Ant pilko lauko,

Bet man vis tiek brangiausi –

Namai...

Ar dieną, ar nakčia,

Ant pilko lauko,

Manės seniai jau laukia –

Namai...

C
Neliūdėki, jei būna sunku,

Cm
Išsipildo svajonės laiku,

G Em
Tik svarbu labai norėti,

Am D
Pasistengti ir tikėti...

Dar prieisim smaragdo vartus,

Dar sugrįšim į savo namus,

Tik svarbu labai norėti,

Pasistengti ir tikėti.

Už girių,... tavęs seniai...

Ar dieną....

Mėlyna šalis

D Dm
Ten, už girių toli,

Hm
Aš girdėjau kadais,

G
Mėlynuoja šalis –

A D
Mėlyna, kaip linai.

Miega tavo žaislai

Ten toli palikti,

Ir kas buvo seniai –

Taip be galio arti.

G D
Ten seneliai jauni,

A7 D
O tévai kaip vaikai,
Ten sueina visi
Nukeliauti keliai...

K seniai pamiršai,
Ten surasti gali,

G D Dm
Nebuvau aš tenai,
Em
Nebuvau aš tenai,
Bet yra ta šalis...

Kai vaidenasi toliuos,
Ko niekad nebus –
Tai šalis mėlynoji
Tau siunčia sapnus.

Kalnų erelis

pagal El cón dor pasa

G
Lydédams žarą gestančią vėlai

C G
Kilk aukštai, mok plačiais sparnais laisvai

Em
Kalnų ereli m-m

Kas gimė šliaužiot niekad nepakils
Virš kalnų, taip aukštai aukštai kaip tu
Kalnų ereli m-m

Ne čia mes gimė, sielos mūs kalnuos
Tarp uolų sklando su tavim kartu
Kalnų ereli, m-m

Ten toli

pagal Slade - Far Far Away

Aš niekada dar nesimaudžiau Misisipėj.
A Ir neskraidžiau prie Niagaros virš kroklių.
Ir nespoksojo į akis man pilkas grizlis, nei lokys
Uolėtujų kalnų.

Aš auksa nerausiau ir nešalau Aliaskoj.
O Kalifornijos merginos man – tabu.
Aš prezidentų nemačiau ir pavardžių jų nežinau,
Bet man tai nesvarbu!

Nes kažkur taip toli,
Kur dar niekad nebuvalau,
Ten toli, taip toli,
Nors nebuvės, bet žinau,
Kad už jūrų, už kalnų
Tokių kaip aš, yra daugiau,
Aš manau.

Aš ligi šiol dar daug ko, daug ko neišsiaiškinau.
Aš nežinau, kas ką atrado ir kada.
Aš nepavydžiu džiaugsmu,
Tuščios garbės ir pinigų,
Bet visa tai – jerunda.

Stebuklingas medis

Dm
Ten toli už žalio miško,
Už marelių mėlynų
Cm
Auga medis stebuklingas
Po gilaus dangaus skliautu.

F Tyliai šnabžda–noriu, noriu!
Medžių šakos neramiai.
A Jis išpildo tavo norus,
A Jeigu nori ko labai.

D Auki, medeli, žaliuok
G A Arčiau dangaus, aukščiau žolės.
D Hm Žiedą stebuklą linguok
G A Arčiau dangaus, aukščiau žolės.

G A Arčiau dangaus, aukščiau žolės
G A D Auki, žaliuok!

Trakų pilis

ž. Maironio, muz. pagal Animals - House of the Rising Sun

Am (↑2) C D F
Pelėsiai ir kerpe apaugus aukštai
Am C E
Trakų štai garbinga pilis!
Am C D F
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
Am E Am E
O ji tebestovi dar vis.

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,-
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausią laiką
Ant vieškelio amžių plataus!

Kada tik keliu važiavau pro Trakus,
Man verké iš skausmo širdis;
Gaili ašarélė beplové skruostus
Ir mėlynas temdė akis!

Laiko laivelis

pagal Styx - Boat On The River

Pragrojimas: Am Dm Am H7
Am (↑3)
Laiko laiveli, neneš manęs pro šalį
G
Juodais vandenim,
E
Tarp juodų bangų įkalinęs.
Am
Nelék pasroviumi, nesustodamas pro šalį,
G **Am**
Neneš mano meilės tyros.

Gal dar rasiu svajonių salelę,
Gal plauksiu išplauksiu nerasdamas jos.
Nes upės tékmės sustabdyt nieks negali
Ir nieks nepasuks atgalios.

G E
Ooo, upe gili, upe vinguota,
Am Dm
Gyvenimo mano sraunaus,
Dm
Lauk, palauk,
Am H E
Neskubék, netekék dar,
Kol mano laivelis išplauks.

Laiko laiveli, neneš manęs pro šalį,
Neneš mano meilės tyros.

Pried.

Gal dar rasiu svajonių salelę,
Gal plauksiu išplauksiu nerasdamas jos.
Nes laiko laivelis nuneš mane pro šalį
Ir niekad negriš atgalios,
Niekad negriš atgalios,
E Am
Niekad negriš atgalios...

Brēmeno muzikantai

pagal Песенка друзей

C Em
Nieko nér geresnio, kaip keliaut kartu,
Dm7 G
Eiti per pasaulj mums visiems smagu.

C Em Am
Mums nebaisūs nuotoliai, pavojai,
Dm7 G CAm
Su draugais išsiruošém kelionén.
Dm7 G C
Su draugais išsiruošém kelionén,

Am/G/A Dm7/Em/F
La la la la la la, la la la la la ($\times 3$)
G
La la la jé jé jé jé jé
Savo pašaukimo nepamiršim,
Juoką, džiaugsmą su visais dalinsim.
Rūmų auksas, turtai nevilioja,
Mums brangesnė nuostabi kelioné. ($\times 2$)

Béga keliai

pagal M.K.Oginskio polonezq „Atsisveikinimas su Tévyne“

Am
Béga keliai tolumon,

A7 Dm
Aš gimtą kraštą palieku.

E Am
Jau skverbias ilgesys širdin mano,

E Am
Kai lyg baltoj svajoj juodam sapne į kelio pradžią sugrįžtu,
E Am
Kur obelų baltais žiedais pražydę liko mano jaunos dienos.

E Am
Ten gimtoj šaly

E Am
Liko mano meilė mano mylimoj šaly

E
Užgeso laimės saulė ten kur puikūs slėniai, kur sesutės, kur žemčiūgai, kur rūta
žaliuoja laikas skrieja
Ten mana daina liūdnoji

Am
Aš didžiuojuos tavimi

A7 Dm
Šalie gimta, šalie brangi

E Am
Garbingu liksiu tavo sūnumi

E Am
Nors daug sūnų kapuos didvyriaus atgulė - jiems liko tik naktis
E Am
Bet tu kaip motina šiltai priglaudusi juos prie širdies nešioji

C G C G7 C E Am E Am E Am G
Broli mano, kas tévynę praras

E Am
Kitos nežinos, kitos nebeišmels ilgai gailėjės
E Am E Am
Amžių klaidos, kaip liūdnas šiaurės vėjas
Béga keliai ... dienos

Mes praradome viltj sugrįžt
Mes praradome grįžulo ratus
Amžinybės laivą
Mes praradome laiką

Mes šampinjonai

pagal Queen - We Are The Champions

Am (↑3) Em

Mes iš lietaus,

Am Em

Iš pievų nakties

Am

Išbridom ant kelio dulkėto

G Am G

Su plieno dalgiu ant peties.

C F

Ką pjausim dabar,

C F

Tą sėsim rytoj.

C G

Kaip gera iš anksto žinoti,

Am D G

Kad mūs vis daugiau Lietuvoj!

Mes ne kokie nors

F Gm G A

Grybai, grybai, grybai, o

D F#m Hm G A

Mes šampinjonai, drauguži,

D F#m G A G F#

Išaugom kovot ir nugalėt.

Em A Gm A C#m

Mes šampinjonai, mes šampinjonai,

D Dm

Traukis iš kelio,

F G7 Am Dm Em Dm Em

Nes mes šampinjonai Lietuvos!

Tu paklausyk kaip šlama beržai,

Kaip moterys tyli ir verkia

Šungrybiais ir bobausiais apaugę kapai

Tad skamba varpai, šalin grandines

Naujas rytas ateina ir mosuodami dalgiai

Ateinam, ateiname mes!

O mes vaikai

pagal We Are the World

C (↑3) F G C

Virš vandenų daug įšalusiu veidų

F G

Nebyliai šypsos po tavo padu

C

Juk dažnai skenduolis

Em

O ne kaimynas ne sesuo

F G

Pirmyn man į antrą puse

Slystu ledų į kaimą prie rugių

Nuo drėgmės net mintys lūžinėja

Ledo skylės man primena akis

Kaip kūjukas neriu tiesiai jų gelmėn

O kiek daug žmonių taip ir dingo po ledų

Po žolėm dugne miega ramiai

Tavo broliai kolegos ir draugai

Ir jų vardų jau nieks daugiau neminės

A♭ B C

Kiekvienam kely per ledkalnių marias

A♭ B C

Neužmiršk tiktais kad skėsti nevalia

Am Am

Šiam pasauly senų skenduolių pilni kampai

F G

o tarp jų skėsta tavo draugai

F G C

O mes vaikai, o mes pasaulis

F

O mes vaikai tie kur bėgiojom

G C

Basikom po sniegą

Am

Mūsų laukia toliai ir dangūs mėlynai

F G

O ledas tokis slidus jo galas vandenys

Ačiū, kad žiūrėjot

pagal Abba - Thank You For The Music

C (↑4) D♯dim Dm7 G7 C Gm7 C7

Vakaras ilgas ir nér kur kitur pasidét,

F A7 DmDm7 G7

Sirdis kaip žvaigždė begaléj visatos erdvéj.

C G

Ir géris kaip jūra širdy subanguos,

C C7 F Fm

Banga gena bangą ir noris dainuot.

Am Dm Dm7 G7

Aš laiminga labai, kad jūs ten, o aš taip arti.

C Dm G7 C

Tad sakom ačiū, kad žiūrėjot, mieli žiūrovai,

Am Am7 D7 G7

Mokslo ir menų žinovai,

C Dm Em Am7 F Fm

Ponai darbininkai, bedarbiai ir daktarai, seimo nariai.

C C7 A7

Dékui ir jums, žemdirbiai ir žvejai,

Dm F G7 C D♯dim Dm7 G7

Tad sakom ačiū, kad žiūrėjot, atleiskit, kas ne taip.

Ačiū siuvéjams, kad siūna vilnonius švarkus,

Mm jūreiviams - už tai, kad vaiko žuvelių pulkus.

Lakūnams dékojam už paukščių dainas,

O kalviam - už mūsų laimingas dienas.

Mes dékingi visi, kad dar sotūs, šiltai aprengti.

Fm C Fm C

Leiskit dar kartą jums padékot, mieli žiūrovai,

Fm E7 Am Am7

Jums palinkét geriausios kloties metų,

Dm7 G7

Jus priglaust, apkabint, išbučiuot.

Gal

G (↑2) Em

Mes kažkur vis skubam

C D

Ir dažnai nežinom, kur gi.

Gal verčiau sustokim,

Bet žmogus ne tam sukurtas.

C D

Mes skubame užaugt,

Mes skubame gyvent,

Em C D G

Greit įsimylyme, skiriamės greitai gal.

Em

Ir mes suspēsim gal,

C

Jei panorēsim, gal

D G

Laiką pralenksime gal,

Dar susitiksim gal,

Dar susipyksim gal,

Ne kartą suklupsime gal.

Tie laikai praéjo,

Kai vaikais basi mes lakstém,

Niekur neskubéjom,

Daug svajojom kartais mästém.

Dabar turi skubéti

Ir būtinai suspét,

Nes nuo gyvenimo

Tu atsiliksi gal.

Aukštai nuo tų kalnų

Andrius Vaicenavičius

D A D A G
Vakarais stogai dangaus mum neužstoja
Ir nebaisu, kai audros mums riaumoja
Šiandien čia gyvenam ir svajojam
D A D A
Ir kur toliau už mus nuspręs rytojus

Hm G D
Nors norėtūs amžiams čia pasilikt
Bet eikim pirmyn, keliaukim kartu
Daugiau nebesugrįžkim šituo keliu
G A D
Dar pamatysim mes šią vietą aukštai nuo tų kalnų

Ei brolau, skriaudas visas atleiskim
Ir tik pirmyn, atgal daugiau nežvelkim
Šiandien čia gyvenam ir svajojam
Ir kur toliau už mus nuspręs rytojus

D
Pasémę po draugą rankon ir keliaujam, keliaujam,
A D
Juk visko mum užtenka, juk visko mum užtenka.

Už tūkstančio durų

Andrius Vaicenavičius

C (↑2) Fsus2
Kažkur, aplink mane skrajoja,
Pirmas oro gurgšnis vaiko, kuris dabar dainuoja.
Tolyn, dar skrenda mano žodžiai, kai tariu: „myliu tave mieloji“.

Am
Kartais, regis, tiesa už tūkstančio durų,
Am G C F C
Ir rakto nei vieno surasti nemoku.
Am
Bet žinau mieloji, tikrai nepaklysius.
Am Fsus2 C
Sirdžiai, ne protui, ateitį savo paliksiu.

O ką dabar svajoja?
Miela, kur mylēsiu, viską atiduosiu.
Metas artėja, pakilti ir eiti.
Palikti, ko nebūčiau atidavęs už nieką.

Kontrolierė

ž. Andriaus, muz. Andriaus ir Juliaus Vaicenavičių

D

Važiavau su autobusu, kur nereik sulenkti kojų.

Pamačiau pro langą gerą tetą, bet nesavą.

Ji stovėjo ir šypsojos, bet atrodė, kad nenoriai.

Ji įlipo į saloną, tokį šiltą bei malonų.

Ji pakėlė vieną koją ir nei kiek ji nesvyruoja.

Ir pratilpo pro duris, nors susimušė čiut šoną.

A

G D
Ji nepraše bilietėlio, ji tik ištiesė man ranką.

A
Kontrolierė, kontrolierė.

Bet turėjo ji kolegą, kuri liko nestebėta,

Nes įlipo ji pro priekį, ne pro galą, o nereikia.

Bet turėjo ir ji kolegą, kuri tikrina, kaip reikia.

Ji tik ištiesia tau ranką ir nei „Labas“, nei „Kaip sekas“

Nežinau kodėl

Julius Vaicenavičius

Bum bum bum čika...

...kai bučiuoja, kai bučiuoja,

C
Nežinau, kodėl man taip gera...

...kai dainuoju, kai dainuoju,

...apkabina, apkabina,

C
...kai aš groju, kai aš groju,

...kai sūpuoja, kai sūpuoja,

F
...kai klausausi, kai klausausi,

...kai už ranks mane vedžioja.

C
...kai aš šoku, kai aš šoku.

C
Kodėl,

G C
Nežinau ir žinot nenoriu.

...poilsiauju, poilsiauju,

aš klausiu, kodėl, (x3)

...su draugais kartu keliauju,

...kai aš miegu ir sapnuoju,

C7
aš klausiu, kodėl?!

...kai į darbą aš vėluoju.

...trumpos dienos, ilgos naktys,

...spindi žvaigždės, šypsos žmonės,

...kai toks žiauriai geras oras,

...dreba žemė, čiuožia stogas.

...kai dainuojam, kai dainuojam,

...kai mes grojam, kai mes grojam,

...kai jūs klausot, kai jūs klausot,

...kai mes šokam, kai mes šokam.

Laimingo

Em D Em D Em
 Eik Laimele laimingo per lieptelj laimingo
G D Em HmEm D Em
Laimingo laimingo laimingo laimingo (x2)
 Neinpulki laimingo į upelę laimingo
 Kad neskėtų laimingo mūs dalelė laimingo
 Su Dievais laimingo mes išeinam laimingo
 Su Dievais laimingo mes pareinam laimingo
 Ir paliekam laimingo su Dievais laimingo
 Eik laimele laimingo mūsų prieky laimingo
 O mes seksim laimingo pėdužėlėm laimingo

Oi jau mano mielas

Am (↑3) G	Am	<i>Improvizaciniis folkloras</i>
Oi jau mano mielas	Oi jau mano mielas	Oi jau mano mielas
Ankstų rytą kėlė –	Sermégélę segė	In mergelj jojo
Ne dėl žalio vyno – Dėl žalio žolyno.	Oi jau mano mielas Kepurėlę déjo	Oi jau mano mielas Žemai galvą lenkė
Oi jau mano mielas Baltai burną prausė	Oi jau mano mielas Žirgelį balnojo	Oi jau mano mielas Ugnele liepsnojo
Oi jau mano mielas Marškinėlius vilko	Oi jau mano mielas Ant žirgelio sédos	Oi jau mano mielas Saulele švytėjo

Kas ten po mano sodelj

Am (↑2) C	Dm (E) Am	Kas ten po mano stainelj vaikščiojo?..
Kas ten po mano sodelj vaikščiojo? (x2)	Cykiai pamažu uliavoj(o). (x2)	Gal brolelis žirgelių dabojo... Kas ten po mano darželj vaikščiojo?.. Gal sesulė rūtelių dabojo... Kas ten po mano laukelj vaikščiojo?.. Gal Dievulis rugelių dabojo...
Gal tévelis bitelių dabojo...		
Kas ten po mano svirnelj vaikščiojo?..		
Gal motulė drobelių dabojo...		

Šalyj kelio jovaras stovėjo

Dm C Dm C Dm C
Šalyj kelio jovaras stovėjo,
F C Dm C Dm
Slaunatasai žolyne, rugeli.

Iš pašaknų skambantys kankleliai....
Per vidurį dūzgiančios bitelės...
Viršūnėlėj sakalo vaikeliai...
Ir atjoja brolelių pulkelis...

Prašom sustot, jaunieji broleliai...
Paklausykit skambančių kanklelių...
Paklausykit dūzgiančių bitelių,
Pažiūrėkit sakalo vaikelių,
Dėl tévelio skambantys kankleliai...
Dėl močiutės dūzgiančios bitelės...
Dėl brolelio sakalo vaikeliai...

Sakalas

Apéja sauliula aplinka zarių. (×2)
Apskrida sakalas aplinka sadą.
Inskrida sakalas vidun sadelia.

Nutūpė sakalas viršuj medelia.
Giedojo sakalas tamsioj naktelėj.
Sužibo medelio karūnužélė.

Ai upi upi

D G
Ai upi upi, upi gilioji
Toje upelėj čelnelė plaukia
Toje čelnelej mergelė sėdi
Žuvų šukelėm galvų šukuoja.

Galvų šukuoja, plaukus laiduoja.
Plaukit, plaukeliai, per Dunojelį,
Kur mano mielas vandenj semia.
Vandenj semia, žirgelj girdo -
Žirgelis palvas, aukselio balnas.

Oi, tu, bijūn, bijūnėli

C (↑4) G
Oi, tu, bijūn, bijūnėli,
Am G
nežydėkie galy lauko. (×2)

Tik žydėkie tévo dvary,
tévo dvary, rūtų daržy (×2)

Ain' anyta par dvarelj,
neša rankoj kančiukelj, (×2)

Pamokysi sau martelj,
sau martelj in darbelj, (×2)

Vėlai gulcis, anksti kelcis,
plonai verpcie, tankiai auscie (×2)

Nemušk manis, anytėla,
mušė manj motinėla (×2)

Mažoj vygėj vygiuodama,
aukso raktais bovydama (×2)

Balta rožė

Improvizacinis folkloras, Strazdas

Dm C Dm C F C Dm
Aš turėjau baltą rožę, baltą rožę,
F C Dm Am Dm C Dm
nežinojau, kur sodinti, kur sodin(ti).

Sodinau an marių kranto, marių kranto,
aukštan kopų kalnužėly, kalnužė(ly).

Jir užaugo balta rožė, balta rožė
ligi pačių debeselių, debesė(lių).

Kopiau, kopiau rožės šakom, rožės šakom
jir pasiekiau Dievo sodą, Dievo so(dą).

Aš regėjau Dievo sūnų, Dievo sūnų,
baltą žirgą balnojantį, balnojan(ti).

Saulės dukra vartus vėrė, vartus vėrė,
žvaigždėm keliaj barstyda, barstyda(ma).

Aš turėjau baltą rožę, baltą rožę,
jir pasiekiau Dievo sodą, Dievo so(dą).

Gabija

Improvizacinis folkloras, Strazdas

Am Dm
Kas ten, rytuose? –
Bunda Žemė Motina.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Saulė – danguje,
Šviesa – manyje.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Tėvulis danguje,
Žemynėlė – motina.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Gabija, Gabija,
Gabijužė Deivužė,
Šventoji Ugnie,
Dek mūsų širdyse!

Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom

Improvizacinis folkloras, Strazdas

C Am C G C G C Am
Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom,
Am C F C F C F Dm
Apkaišysiu pavadėli žaliom rūtom,
Dm F G C
Kad skrajūnas mano žirgas
Am F C Am C Am C
Léktų neštų gerą žinią į tévynę.

Ažuolėliui kaip téveliui nusilenksiu,
Liepuželę kaip motulę apkabinsiu,
Kad žinotų brolių širdys
Ir nekirstų žalių girių, ažuolėliui.

Vandenėlio iš šaltinio atsigersiu,
Prieg žemelės savo galvelę priglausiu,
Tu, Žemyna, Žemynėle,
Kelki širdis mūsų brolių, seserelių.

Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom,
Apkaišysiu pavadėli žaliom rūtom,
Kad skrajūnas mano žirgas
Léktų neštų šventą ugnį į tévynę.

Aš nusieisiu

Improvizacinis folkloras, Strazdas

C (↑2) G C F G
Aš nusieisiu į žalią girią,
C F G
Atsigulsiu žalioj girėj
C G C
Tarp dviejų pušieliu. (2×2)

Vėjužiui pučiant, bitelėms dūzgiant,
O, tai saldus pojilsielis
Tarp dviejų pušieliu.

Aš nusieisiu į žalią lauką,
Atsigulsiu žalam lauki
Tarp dviejų kvietkielių.

Vėjužiui pučiant, bitelėm dūzgiant,
O, tai saldus pojilsielis
Tarp dviejų kvietkielių.
Aš nusieisiu į Dievulio sodą,
Dėkavosiu Dievuželiui
Jir pasikloniosiu.

Gieda gaideliai

A D A D A
Gieda gaideliai ankstų ryteli,
Kelkis, berneli, aik į darbelį.
D
Dar nesikelsiu – dar ne dienelė,
A D A D A
Dar nebudino manęs motulė.
Aš atsikélęs ankstų ryteli,
Ėjau į lauką pjauti šienelio.
Dar nenupjoviau nei pradalgélés –
Žiūriu ateina mano mergelė.

Eina mergelė baltu vieškeliu,
Šviečia skarelė, balta, šilkinė.
Maniau, kad rytą Saulė tekėjo –
Rūtų šakelė rankoj žydėjo.
Sėskis, mergele, ant pradalgėlio,
Tegu pailsi rankos, kojeles,
Ačiū, berneli, už tą žodelį,
Aš pailsėjau pas motinėlę.

Karveli burkuti

C
Karveli burkuti,
G C
Ko neburkuoja?
F C
Ko biesu burkuosiu,
G C
Kad lasti noriu!

Aik kuchnion, kurk ugnį,
Kaisk katilėlį.
Berk žirnių, pilk pupų,
Virk šiupinėlį.

Prilasis, prispragis
Kur gerti gausiu?
Ant mūsų stalalių
Pilni uzbonai!

Ant tévelio lauko!
O kas ant to lauko bus? (x2)
Ogi dideliausias kalnas.
Kalnas ant lauko,
Ant tévelio lauko.
...

O kas ant to kalno bus? (x2)
Ogi dideliausias medis!
Medis ant kalno,
Kalnas ant lauko,
Ant tévelio lauko.
...

...šakos, lapai,
lizdas, kiaušis,
paukštis, plunksnos,
patalai, meilė,
vaikis, žmogus,
dulkė, laukas

Padainuosim mes sustoje

Padainuosim mes sustoje,
...susėdę, ...vienasėdy,
Oi oi oi,
...sutūpe, ...palei upę,
Kaip paukšteliai žaliam gojų,
...sugulę, ...didžiam būry,
Oi oi oi. (2×2)

Augo kieme klevelis

C G
Augo kieme klevelis,
Nepapūski, véjeli,
C F C
Augo kieme žaliasai.
Nepapūski, šiaurasai,
F C G
Po tuo klevu, po žaliuoju,
Nepajudink klevo šakos,
Gul' bernelis jaunasaki. (2×2) **C G C**
Ir papūtė véjelis,
G
Viens du trys, graži Lietuva,
Ir papūtė šiaurasai,
Kaip gėlelė žydi visada. **C**
Pajudino klevo šakas,
Pabudino bernelj.

Kalnuos dainuoja

Kalnuos dainuoja rageliai uli uli jo
Kai saulė rytmetį pakyla,
Ir žydi gélés tenai kalnuos.
Žibutės rymo pakely
Ir piemenaitės bandą gena
Tenai toli toli toli.

Kai tykus vakaras ateina,
Tada aš vėl tavęs ilgiuos
Saulutė leidžias už kalnų
Ir laukiu žydinčiam sode,
Ir tolumoj nakties padangėj
O akys skėsta tolumoje:
Sumirga tūkstančiai žvaigždžių.
Gal pamatysiū aš tave.

Bieg upelė

Bieg upelė vingurdama,
Ér nunešé nulingava
Fiter, miter da,
Pas bruolelė marga dvara,
Neš vainiką lingoudama,
Ér éšejé bruotyrelis,
Fiter, miter da,
Pripažéna vainékelė,
Fiter, miter, fiter kumpa
Kumpa ra-ra-ra,
Tas ír sesés vainékelis,
Feini mūsų kompanija
Ont galvelės nešiuotasis,
Fiter, miter da.

Visos upės akmenuotos

A D A

Visos upės akmenuotos, ($\times 2$)

D A

Ech, visos upės akmenuotos,

E A

Néra iš ko gerti.

Parsivedžiau jauną žmoną, néra už ką barti.

Ir pabariau kartą vieną, verké visą dieną.

Nuo to laiko neduok dieve, daugiau nebebarsi.

Pats sau virsiu, pats sau kepsiu, pats vaikus gimdysiu.

Ir pabandžiau kartą vieną, verkiau visą dieną.

Nuo to karto neduok dieve, daugiau negimdysiu!

Šešios žąsys

Šešios žąsys, šešios žąsys, šešios žąsys ant kiema, jé!

Anei veina, anei veina, anei veina žąsina. Jé!

Šešios bačkos, šešios bačkos, šešios bačkos ant stala, jé!

Anei veina, anei veina, anei veina pijuoka. Jé!

Šešios mergos, šešios mergos, šešios mergos ant šiena, jé!

Anei veina, anei veina, anei veina vainika. Jé!

Šeši bernai, šeši bernai, šeši bernai ant šiena. Jé!

Anei veina, anei veina, anei veina razumna. Jé!

Kam tas razums, kam tas razums, kam tas razums ant šiena. Jé!

Jei nė veina, jei nė veina, jei nė veina vainika. Jé!

Aš turėjau kuiną seną

C

Aš turėjau kuiną seną,

G

C

O tas bestija jau stena.

Émiau dalgę nuo pastogės,

Mįsliu bestija nusproges.

Rukvei - bum!

Rukvei vei vei - bum bum bum

C G C

Rukvei rukvei rukvei bum

G C

Čir vir vir vir bum bum bum!

Kasiau duobę placią gilią,

Kad palaidočiau bestiją.

O ta uodega kaip meitas

Neužtenka duobėj veitos.

Aš tą uodegą kirsinsiu

Ir bestiją patalpinsiu.

Aš turėjau kumelaitę

C F

Aš turėjau kumelaitę

Ir nujojau pas mergaitę.

C G C F

Ei činda maračiūra

C G C

Čin dadaikum čin dada. (2×2)

Ir nujojau pas mergaitę

Prisirišau kumelaitę.

Pasispardé kumelaitę

Ir sugriovė kamaraite.

Vai kur buvai

Vai kur buvai, dzieduk mano?

Vai kur buvai, dūšia mano?

Vai kur buvai, tu mano,

Raibas sakalėli mano?

Vilniuj buvau, bobut mano,

Vilniuj buvau, dūšia mano,

Vilniuj buvau, tu mano,

Raiboji gegele mano.

Ant' atbēga laivužis

C G C G C G
Ant' atbēga laivužis, atliūliuoja juodasis

C G C F C G C(G)
Pro tévelio vario vartus, pro stiklo langelj. ($\times 2$)

Ar nebuval stainužé, ar ne šerei žirguži,

Ar ne tavo pentinélis stoinio ant vagelio? ($\times 2$)

Ni aš buvau stainužé, ni aš šeriau žirguži,

Ni tai mano pentinélis stoinio ant vagelio. ($\times 2$)

Brolis buvo stoinužé, brolis šérē žirguži,

Tai brolelio pentinélis stoinio ant vagelio. ($\times 2$)

Ant' atbēga laivužis, atliūliuoja juodasis

Pro tévelio vario vartus, pro stiklo langelj. ($\times 2$)

Ar ne buvai daržužy, ar neskynei rūtužes,

Ar ne tavo vainikélis darže ant rūtelių? ($\times 2$)

Ai aš buvau daržužy, ni aš skyniau rūtužes,

Ni tai mano vainikélis darže ant rūtelių. ($\times 2$)

Sesé buvo daržužy, sesé skyné rūtužes,

Tai seseles vainikélis darže ant rūtelių. ($\times 2$)

Nemunėlis

Skyla mielas nemunėlis
Greitai bėga iš rytų
Jo skraudusis vandenėlis
Plaudžia žemę lietuvių

Greitai bėga nesustoja
Per lygiuosius laukelius
Apie brolius pasakoja
Vilniaus krašto brolelius

Teka jis per tąją šalį
Taka sodžius miesčiukus
Nors padėti jiems negali,
Kad likimas jų sunkus

Tu nurimki, Nemunėli,
Oi neverki taip gailiai –
Štai jau šviečia rytmetėlio
Naujo ryto spinduliai

Girdi Nemunas vis girdi,
Rauda brolių pavergtų
Ir kankina jojo širdį
Šimtai tūkstančių raudų

Vilniaus amžiams neužmiršim
Čia mūs brolių ateitis
Nors kovodami ir mirsim,
Tik tada nurims širdis

Dunda barška skrynelė

Am Dunda barška skrynelė vieškelėliu vežama,
E **Dm** Gailiai verkia mergužélė už bernelio eidama.
Cit neverkie mergela, cit neverkie jaunoji,
Mes tau duosim obuolélių obuolélių raudonų.
O man o man nereikia obuolių, man nereikia raudonų,
Aš dar būsiu raudonesnė nuo anytos žodelių.

...Mes tau duosim uoguželių, uoguželių mėlynų.
O man o man nereikia uogelių, man nereikia mėlynų,
Aš dar būsiu mėlynesnė nuo bernelio rankelių.

...Mes tau duosim žalio vyno žalio vyno vynelio.
O man o man nereikia vynelio, man nereikia žaliojo,
Atsigersiu ašarélių pas bernelį būdama.

Ačiū tau

G(↑1)
Kai sakai man ką nors gero, kai sakai,
Sniego pūgą mano sieloj ištirpdai.
Tavo spindulėlio – dieviška galia.
C G D G
Ačiū tau, kad tu esi šalia!

Pasakyk man, kaip prakalbinti medžius?
Kaip paglostyt vėją, lietų ir paukščius?
Tavyje vaikystė man šypsosi šviesi.
Ačiū tau, kad tu tiesiog esi!

Pasakyk man, pasakyk man, ką jauti,
Kai tu kitą širdį širdimi lieti?
Tavo širdyje – gerumo karalystė.
Ačiū, kad leidi joje pasiklysti!

Saulės vaikas

D(↑3) A D
Baltapūkis saulės vaikas
A D
Seno vėjo klausinėja,
A D
Kur jis buvo, ką sutiko,
A D
Ką pasaulyje regėjo?

G D
Begalybėj jūra skėsta,
G D
Saulės vaikas pilj stato.
G D
Pasodins aplinkui sodą –
A D
Tokią viziją jis mato.

D A D A D
Vaikas brenda jūros krantu, jūros krantu,
D A D A D
Saulė ir vėjas brenda kartu, brenda kartu.
G D
Aš širdimi jū kalbą girdžiu, girdžiu,
A D
Širdim girdžiu, girdžiu.

Aš girdžiu, nes sieloje skamba
Vėjo atnešta daina
Apie dieviškąją Meilę,
Kuri visad amžina.

Apie žalią liepų šokį,
Žvaigždeles dangaus delnuos,
Apie debesis spalvotus,
Besiganančius kalnuos.

Mažas vaikas kai buvau
Draugavau su lauko vėju,
O jis pasakojo man,
Ką pasaulyje regėjo...

Apie žalią liepų šokį,
Žvaigždeles dangaus delnuos,
Apie debesis spalvotus,
Besiganančius kalnuos.

Žolėje sėdi vakaras

Am Dm(↑2) G C Am

Žolėje sėdi vakaras šiltas,

Dm G C Am

Žolėje sėdi mano draugai –

G Em C Am

Kaip žolynai žali, kaip medeliai aukšči,

Dm G C (Am)

Kaip linksmai gintariniai žiogai.

Žolėje sėdi vakaras šiltas,

Žolėje sėdi mano draugai.

Aš taip pat šalia jų žolėje atsisėsiu –

Juk esame pievų vaikai.

O žolė taip banguoja, kaip jūra banguoja,

Ir kvepia kaip kvepia medus.

Lyja saule ir lyja ant rankų ir kojų

Žvaigždėm apsikaišęs dangus.

Žolėje braido vakaro vėjas,

O su juo ir mūsų daina.

Ažuoliuką sodinam šalia liepužėlės,

Kad ji nelinguotų viena.

Žolėje braido vakaro vėjas,

O su juo ir mūsų daina.

Sėdi jaunas bernelis šalia mergužėlės,

Kad ji neliūdėtų viena.

Pasaulio siela

C
Šviesos keliu (x2)

G C

Su Saule Meilė skrenda

Am

Ir muzika (x2)

G C

Suskamba širdyje.

Dm

Matau Žemelę

G

Aš ant Dievo rankos,

C

Sūpuojamą Visatos

C

Lopšyje.

Matau laivus (x2)

Iš debesų nupintus,

Spalvotus ežerus (x2)

Dangaus žydrom akim...

Ar moki Žemės

Metraštį skaityti,

Matyti, kas nematoma

Širdim?

Ar tu girdi (x2)

Mintis ir trapią tylą,

Ir pasakas (x2)

Klajojančias laukais?

Į dangų Žemė

Aitvaru pakyla,

Kai širdyse vėl tampame

Vaikais.

Pried.

Ar tu žinai, (x2)

Ką akmenys galvoja,

Kaip kvepia sniegas (x2)

Ir nenuoroma lietus?

Ką Žemė šneka

Tau po kojom,

Ir ką dainuoja

Spindintis dangus?

Pried.

Po žalia pušim

Mūsų juoką laukose žaliasparniai medžiai sėjo
Išsigandęs liūdesys vakaro keliu nuėjo

O mes sédéjom po žalia žalia pušim
O mes sédéjom po žalia žalia pušim

Burtų raktu atrakintos plaukė paslapstys upė
Vaikščiojo gandrai po pievą pasiklydė žolėje

Debesų balti vaikai saulės diską ritinėjo
Laimės paukšteli ant sparnų šoko ir dainavo fėja

Laimės šulinys

Am (↑2) Dm
Sypsosi Saulė laimės šulinys

G Am
Suradau tą šulinį aš savo širdy (2x2)

G (Am) Am
Saulė aš dabar savy turiu, (turiu)

G (Am) Am
Nes kasdien iš šulinio geriu, (geriu), (2x2)

G Am G Am G Am

Geriu, geriu, geriu, geriu

Akmenėliai kalbasi ant tako
Viens kitam jie labas rytas sako
Labas rytas aš sakau ir tau
Kai tave iš ryto pamatau

Vaikšto rūkas Saulė apsisupės
Baltoje migloj nuskendo ežerai ir upės
Bet aš vis tiek žinau, kur tu esi
Tavo juokas rūko debesys

Būti čia

A (↑2) Dm
Aš kelio vidury

A Dm
Klausausi vėjo balso

F C
Ir To, kas kalba manyje

G C
Netardamas nei garso...

Taip keista būti čia...

Ir paprastai nepaprasta

Surasti, kas seniai, seniai

Jau buvo lyg ir prarasta.

Taip keista būti čia,
Kur tavo lietūs krenta,
Kur laimės paukštė geltona
Per mano žemę skrenda.
Ir aš kartu skrendu,
Ir aš lietum krentu,
Ir nors kalbi be žodžių Tu,
Aš viską suprantu.

Aš sugrįžau čionai
Ir vėl čionai sugrįšiu,
O jeigu pasiklysiu,
Vardu mane pašauk.
Ir vėl man būki saule,
Lietumi ir sniegu,
Ir šiam keistam pasauliye
Tu vėl manęs palauk...

Krituolės žvaigždės

D (↑2) Per pievų salas, A Pro medžių vartus Keliauja dangus, D Keliauja dangus.	G Jis nori surinkti D Krituoles žvaigždes. A Gal matėte jas? D Gal matėte jas? (4×2)	Gal supasi medžiuos? Gal spindi rasoj? Jos šviečia tamsoj! Jos šviečia tamsoj! Krito nukrito, Suspindo širdy. Gal vieną širdelę Ir tu turi?
--	---	--

Mano stogas – dangus

ž. Gintarės Stankutės

D (↑3) Em Leda lūžta ir aš subyrēsiu A7 Kaip ménulis – į sauja žvaigždžių. Saulė teka ir aš ištakėsiu Tirpstant sniegui skaidriu upeliu. (2×2)	D Mano stogas – dangus... D Mano lova – žolė... A7 Mano durys – spalvinga, D Rami pakelė.	Žvakė šviečia ir aš prašviesėju, Kad šalia manęs būtų šviesiau... Sodai žydi ir aš pražydėsiu, Kad bitelėms būtų linksmiau... (2×2) Mano maistas – medus... Mano stalas – delnai... Mano turtas – tai viskas Aplink, kiek matai.
--	--	---

Keliautojo dainelė

ž. Gintarės Stankutės

D (↑2) Sudie namai... sudie gimta tyla... A Atleisk... nebegaliu susilaikyti – Tos žvaigždės ir žolė tokia minkšta Išsiveda, sutinka ir palydi...	G Turbūt užtektų žemei nulipdyti.. Bet akyse – lyg žuvys tvenkiniuos, Man blykčioja vaizdai nepamatyti...	Nudriskę batai... Panagių dirvos, Turbūt užtektų žemei nulipdyti.. Bet akyse – lyg žuvys tvenkiniuos, Man blykčioja vaizdai nepamatyti...
G Ir kojos pačios vejas žingsnius, Ir lūpos pačios veržiasi dainuoti – O Dieve, koks pasaulis nuostabus, A Kad niekad net nedrįsčiau pasvajoti	A Tekėjo dienos – tirštos lyg medus... Pasaulis mažas... mums nepasiklysti... Ir dar.. žinai – ir saulė, ir lietus Visur toks pats.. Turbūt jau metas grižti..	D Pried. Sveiki namai... Sveika gimta tyla Ar leisi nusiplaut dulkes, šaltini? Dabar žinau... dabar tikrai žinau – Néra geriau man nieko už gimtinę...

O tu vis ieškai

C (↑2)

Kažkam pilis –

G

Rasotas obuolys,

C

Kažkam namai – tulpės žiedas.

E

Kažkas laimingas,

Am

Užburtas ramumos,

G

Klajoja po užmirštas pievas.

C

Am

O tu vis ieškai,

E

Vis kažko dairaisi,

Am

Kai viskas taip arti, arti!

G

Tau nuo Pradžių Pradžios

Am

I Meilės erdvę

E

Vartai seniai atverti.

Am

Pušyno dvasią

Kalbina upelis,

Paskendės saulėtam rūke.

Rieškučiom semk

Iš jo gerumą,

Kad jis lydėtų ir tave.

Jauki tyla

Už rankų vedą

Širdies nuauksintu taku,

Kur Meilė,kur dangus,

Kur pievos žalios,

Kur būti taip jauku,jauku

Am (↑5)

Pievoje gyvena Dievo mintys.

E

Am

Jo knygą dievišką skaitau.

A

Ant erškėčio dega saulė.

D

Jos akyse aš viziją matau:

A

E

A

Supasi sūpuoklėse mergaitė,

Drugelis virpina sparnais,

Dainuoja vėjas jai į ausį

Apie medžius,

Susipynusiais delnais.

Am

Gal tai aš, o gal ir tu esi?

E

Am

Gal ateities ta vizija šviesi?

G

C

Keliauja mintys dievišku taku,

G

D

Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Prie patvinusio laukų upelio

Pieva puošias marga suknele.

Kur mergaitė (pievų) drugelis

Bernuko vaikiškam delne.

Gal tai aš, o gal ir tu esi?

Gal praeities ta vizija šviesi?

Keliauja mintys dievišku taku,

Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Pieno fabrikėlis

D6 **Gm9** **D6**
Ten kur žalias ežerėlis tarp žolės ir vyturių

Gm9 **A7** **Bdim Hm7**
Stovi pieno fabrikėlis ant kojelių keturių

E9
Kaminėliai du mažyčiai tik nerūksta dūmai

Hm7 **E6** **A7**
O aplinkui pienės žydi ak koksai gražumas

Dmaj7 **Gmaj7** **A7** **Dmaj7**
Prisigersiu pieno šiltuo kiek tik panorėjės

Hm7 **Em9** **Gmaj7** **Dmaj7**
Juk mamytė, mano mamytė, šito fabriko vedėja

Daina, raginanti tautą

ž. liaudies, muz. „Liūdni slibinai“

Cm (^{↑2})

Atsikėlo da ne diena,
Išgynio karvytis vienas
Ralio karvytis,
Ralio ralio ralio

C Atsikėlo da ne diena,

F Išgynio karvytis vienas Sédžiu unt kalniūka juodamargūtis

G Ralio karvytis, Vaiksciot pasipyli po laukelį

Ralio ralio ralio Ralio ralio

Pried.

Stigo karvytes stigo

Stigo žaliūkes stigo

Žaliūkes karvytes

Margiūkes karvytes

Stigo stigo stigo

Pried.

Ramtadrylia dzūki dzūki

Cm

Dar rasela nenudziūva,

Mano karvytės jau gulia

Ralio karvytis,

Ralio ralio ralio

Ašei ganau po kelmynį

Man karvytes penelią po podyni, ralio...

Ašei ganau ant kalnelių

Man karvytes penelią po viedrel, ralio...

Oj tūta tūta, nuraškyta rūta

Sudijo sudijo, sudijula tatato

Ramtadrylia oj lylia

Čiūta čiūta pūka pūka

Sudijo sudijo

Ramtadrylia lelumojoj

Aktorius

Juk aktorius jis o jam juk
F

Tai kas? tai kas? tai kas? tai kas?
Am

Pažiūri į savo, vadinkim, sparnus,
F

Bet mato tenai tik rankas.
G **Am**

Įsmeik jam į širdį betono šakas
F **Am**

Ir jos sužydės, ar atrodys gražiai.
G **C**

Juk aktorius jis, o jam juk tai kas...
F **Am**

Sakais ar krauju tu jį nudažai.
G **E**

Sidabro neduokit, skaičiuot jis nemoka,
Tik dvylika kartų sudaužkit delnais.
Tada nusilenks prieš gyvenimo broką
Ir eis nusilakt kartu su velniais...

Gipsas

A A D D E C H
GIPSAS!!!

Per gyvenimą keliaut slidu, kai nuolat atgal atsigréžioju.

Mano batai buvo du – vieno nenešioju.

Perbėgo juoda katė per kelią ir užkliudė mane silpną. Jau!

Nuo to laiko kuriam laikui praradau kojelę,

Nuo to laiko jau su dviem nepaéjau.

Jau nuo pat vaikystés mama nuolat vis kartoja

Vieną po kitos dék koją.

Bet gal man pasakysit, kas ta koją įtakoja,

Kai gyvenimas man šitaip padékoja. GIPSAS!

Taigi, aš parklupau, o kas toliau? KAS TOLIAU!?

Atsikelti negaliu, guliu, pakirto koją.

PAGALBOS! Pakelkit nuo gatvės.

Kokie žmonės neteisingi, ką jie galvoja?

Nepadéjo nei lietuvis, nei latvis.

Nuropojau į stotelę autobusų,

Žmonės stumdos, lipa, šauuukia.

Per mano veidą perbėgo šuo pilniausias blusų,

Ir pirštais užbadė vaikai susiraukę.

Švilpia koja, akuté moja.

Ką ji čia loja kaip pasiutus katė?

Mano širdis į dvi dalis išsišakoja,

Ir dvasiškai mane žaloja.

Pried.

Gyvenimas gali palikti žmogui daug randų,

Gali baigtis negražiuoju,

Štai, mano batai buvo – du.

Vieno tiesiog nebenešioju. GIPSAS!!!

Netvarka

C (↑3) **D**
Gyveno kartą trejetas ponų,
G **D7**
Mylėti gamtą jiems buvo malonu
Vieno iš jų buvo vardas Kiekvienas,
Kaimynystėj gyveno Kažkas ir Niekas
Kažkas kažkodėl metė šiuksle į šalį,
Niekas nesuskubo jidėt jos į maišelį
Kiekvienas matė šiuksle, bet irgi nepakėlė,
Kaimynams bus graži mažytė dovanėlė

F **G** **Am**
(lyg viskas būtų tvarkoj, bet sutikit - netvarka)

C **Am** **F** **G7**
Netvarka, netvarka mūsų kieme netvarka

C **Am** **F** **G**
Netvarka, o netvarka, mieli ponai, apsileidote ar ką?

Kiekvienas nesitvarkysiu tarė,
Niekas irgi nieko nebedarė
Kažkam pasirodė, kad šitaip lemta,
Nors visi žadėjo mylėti gamtą
Kiekvienas kiemo dulkes uosto,
Niekas dėl šiukslių nebesudeda bluosto
Kažkas dar bandė pykt ant kaimynų,
Bet po truputį jų kiemas pavirto sąvartynu

Pried.

Am7
Kaimynai visi labai išsigando,
Kai vieną dieną kiemas šiukslėse paskendo
F
Netvarka, netvarka, mūsų kieme netvarka,
Mieli ponai, susitvarkome ar ką?

Dm7
Kiekvienas suvokė, kad tai labai rimta,
Kažkas susigraudino ir baisiai susikrimto,
F
Niekas naujai tvarkai neprieštaravo
G
Ir visi trys kaimynai sušuko: „Bravo!“

Bus tvarka, bus tvarka, mūsų kieme bus tvarka
Bus tvarka, tuož bus tvarka mieli ponai susitvarkome ar ką?
Bus tvarka, bus tvarka, mūsų kieme bus tvarka
Bus tvarka, tuož bus tvarka mieli ponai susitvarkome ar ką?
jei neteršime gamtos, ji mums smarkiai padėkos!

Keturvėjiškas

ž. Kazio Binkio

Em **Hm** **Am**
Pavasaris aukštelnikas nugriuvo žemén

D Su visais pavasariškais savo atributais.

Em **Hm** **Am**
Nubudę varlės baloje pasakė žiemai amen,

D Ir matosi iš saulės snukio, jog šalčiams
G **D**
iš tiesų kaput bus.

A **A[#]**
Tad žmogau:

H
Savo liesą sielą vilk iš skrando

C[#]
Ir – marš iš gryčios!

D **E**
(Tad) žmogau

A
Žiūrėk padangėj skrenda

E
Debesų telyčios.

Šią naktį Grigo ratai aši nusilaužė.

Mėnuliui kausą pražiebė vandens nešėjas nėšiai,
Nes revoliucija dangun iš žemės audringai ataužė.
Šventieji skirstosi ir dalos dangų réžiais.

Paskutinio posmo rami versija: E F F[#] A D E A E

Sakai atstok

Pragrojimas: C G D A A[#] H

C **G** **Dm Am**

Sakai, - Atstok

Aš užsimerkiu ir bandau:

C **Dm**

Atstot tau šilumą

Atstoti maldą

C **G** **F**
Aš mėginu atstoti tau namus...

Dm **C**

Ir jaukią tylą

Ir paukštį tavo delniuke

Atstot prieš miegą pasaką

C **Dm**

Užmigus sapną,

Ryte kavos puodelį (2×2)

O dieną juoką....

C **G** **Dm Am**

Sakai, - Atstok

C **G** **C**

Mieloji, ar atstoju?

Anykščių šilelis

ž. Antano Baranausko

D Kalnai kelmuoti, pakalnės nuplike!
Kas jūsų grožei senobinei tiki?
Kur toj puikybė jūsų pasidėjo?
Kur ramus jūsų užimas nuo vėjo,

Kai balto miško lapeliai šlamėjo
Ir senos pušys siūravo, braškėjo?
Kur jūsų paukščiai, paukšteliai, paukštytės,
D **Hm** Katrų čilbančių teip ramu klausytis?

Hm Skujom, šakelėm ir šiškom nuklotą

E Kepina saulė nenaudingą plotą,
C[#]m Visa prapuolė tik ant lauko pliko
F[#] Kelios pušelės apykreivės liko
O miškan būdavo eini!..

A Kur tik žiūri, vis gražu: žalia, liekna, gryna!

C Kur tik uostai, vis miela: giria nosj trina!

Atmena seneliai šituos smėlynus
Senobių palikimo gražius ažuolynus.
Augė kaip nendrės, žaliavę kaip rūtos,
Liemenys ir viršūnės drūtos.

Po lygumas traukėsis liepynas,
Gojais apžėlęs, kai kur viškai grynas.
Žiedais bites penėjės, saldų medų darės.
Ligas lietuvių su prakaitu varės.

Skujom...

Pragrojimas: C H A[#] A G[#]

C F Dm7 G
Tai toks miškas traukėsis par Lietuvos žemę;
Visi plotai žaliavę pavėne aptemę;
Visos buvę viršūnės vienybén suspynę,
Kaip lietuvninkų širdys int vieną tévynę.

Pragrojimas: Dm F C Cm

Kur tik žiūri...

Ši vasara

C (^{↑5}) **G**
Sveikas, mano brolau, ar tu dar gyvas?

F
Siandien vėl išvarau su draugais tenai tenai
Jeigu nori kartu, nes mano kaimynai
Klauso rusišką pop iki dvylikos rytais

Am **F**
Tu turi ratus, aš turiu raktus

C **G**
Nuo buto su langais į jūras ir miškus
Skambink, mano brolau visiem, kas gyvas
Jeigu nori kartu

C **Am**
Ar gali būti, kad kelionės visos baigės

C **Am** **F**
Negali būti, kad visai kelionių nebéra

C **Em** **Am**
Ir gali būti, kad visi truputį kreizy mes dabar

F **G** **C (F)**
Šią vasarą, šią vasarą, šią vasarą

Pragrojimas: F G Am F G Em (× 2)

C **Am**
Kamštis kelyje, dešinėj laukai

F
Prieky mašina su dviračiais ir vaikais
Stabdo moteris – sorry – mes pilni
Gal rytoj nelis, ant saulės – trim devyni

Am **F**
Ten baidarės – (O) ten lėktuvai - (Ir)

C **G**
Vis dar bando skrist Sparnai pakirpti
Nebandyk sulaikyt – neramios sielos – nebandyk

Paskutinis priedainis: C Am F G C Am F G Am F G C

Aš tikrai myliu Lietuvą

D

Gyvenu mieste, turiu butą, mašiną

A

Susimoku baudas, kai ratus užrakina

C

Ir saugos diržus permetu per petį

G

Vidury nakties policiją pamatęs

Mano pašto dėžutė tarsi minų po karo

Pilna piktų laiškų – neužsidaro

Priminimai ir skolos įvairiausio spektrö

Sąskaitos už vandenj, dujas ir elektrą

Nerūkau, kur noriu, negeriu, kur draudžia

Žegnojuosi kai reikia, paklūstu jeigu baudžia

Tyliu, kai rékia, kenčiu, kai reikia

Klausau, kada moko, esu kaltas, kai peikia

Milijoną turiu įsipareigojimų –

Kantriai gyvenu be apdovanojimų

Pridarau klaidų, pripažįstu- kur détis

Bet iš visų stengiuosi būti geras pilietis

Ir aš tikrai myliu Lietuvą

Aš tikrai myliu Lietuvą

Aš (aš)tikrai myliu Lietuvą –

(Tik)Ar mylit Ją jūs?

Mane lengva pagauti, lengva nubausti

Lengva priversti gėdytis ir rausti

Aš tam pasiruošęs, tai – teisingumas

Valdo kasdien šventas solidarumas

Mane moko doros ir atsakomybės

Moko, kad, būtennt šitaip veikia valstybė

Tu jautiesi niekas nacionaliniam banke

Kitas stato namus nacionaliniam parke

Virš tavo galvos armija ministrių

Patarėjų, sargų, gerų specialistų

Ar jie dirba tam, kad būtų tau lengviau

Ar tu balsuoji už juos, kad jiems būtų geriau

Atsiskaityk už savo ligas ir nelaimes

Mokėk už nesékmes savo ir baimes

Yra daug gudresnių už tave – nér kur détis

Tai kaina, nes bandai būti geras pilietis

Pried.

Grįžtantis

G Aštuoniasdešimt tūkstančių pasaulių
C Praeiti reikia grįžtančiam namo.
 Ir visa tai, ką nešasi jis saujoj –
 Ugnis ir oras žemė ir vanduo

C Iš kūno kūnan iš vilties į viltį
Hm Visur namai, kuriems jisai svetys.
 Ir visa tai, ką tenka jam patirti
C Kaip amžių duoklę savinas mirtis.

Kalnai į lygumas išdidūs žengia,
 O lygumos ištirpsta kalnuose.
 Net tas, kuris gyvenimo išvengia
 Vis tiek ateina mūsų sapnuose.

Pradžia nokina pabaiga jos vaisiai
 Nukritę dūžta girios tankmėje,
 Kur viskas skleidžias tobulai ir baisiai,
 Kad vėl išnyktų laiko tankmėje.

G Žydi Užupy obelys baltos
Em Nupenėti šeši katinai
 Mano angele negi aš kaltas
 Kad kadaise tenai gyvenai

C Tarp senų teologijos knygų
Hm Dievo dulkių vėsioj apsupty
C Nuaustoj iš saulėlydžio stygų
 Kamaraitėj brūkšnys atminty

A Alsuoja jūros potvyniais ir šormais
D Ir Dievas žvelgia akimi šalta,
 Kaip dulkės vėl īgauna miestų formas
 Ir dulkėmis pavirsta planeta

D Ir nieko nér ko jau nebūtų buvę,
Cm[#] Ir nieko nér ko kada nors nebus.
D Ir nušvitimas būna tik slėptuvė,
E Kai mirkteli bežiūrintis į mus.

H Kaitri ugnis išdegina vietovę,
E Tvirtovė virsta kalnų pelenų.
 Paskui ir vėl ugnis atskartoja
 Mažom liepsnelėm židiniuos namų

E Ir tarp visų teisybių ir apgaulių
Dm[#] Nušvinta tartum visata skiemuo
E Aštuoniasdešimt tūkstančių pasaulių
F# Praeiti reikia grįžtančiam namo.

Žiedlapis kris į tenai

ž. Aido Marčėno

Du brūkšnai vėl kažkas man išklero
 Trys brūkšnai keturi viso gero
 Ledo žiedlapis kris į tenai
 Sugrįžtu aš vis angele mano

Hm Kur gyvenimo prasmę išmano
C D G (Em) Nupenėti šeši katinai

Tolima šviesa

Nusidriekiantis peizažas,
Véjo ir dangaus rami byla.
Keliais tirpsta tarsi mažas
Sniego trupinys šiltam delne.

Nenutyla, nesibaigia
Ši kelionė tolima.
Tyliai leidžiasi lyg snaigės
Žodžiai lauktame laiške.
Plaukia debesys ir dienos
Vandenim, dangum, žeme.
Pabandyk surasti vieną
Žvaigždę tamsiame skliaute.

Tolima šviesa sušildys dangų,
Išvaikys piktus nakties kerus.
Tolima šviesa įlėks pro langą,
Lyg balandis ant peties nutūps.

Nieko pilys tyliai stūkso
Gaubia jas svaiči sapnų migla
Kaminai seniai jau rūksta
Taką skinasi dienos šviesa
Kai pasibaigia kelionės
Kai pasibaigia keliai
Šviečia lyg sena svajonė
Mums pažįstami langai
Plaukia debesys ir dienos
Vandenim, dangum, žeme.
Pabandyk surasti vieną
Žvaigždę tamsiame skliaute.

Pried.

Tolimas užmirštas sapnas

Povilas Girdenis

Tolimas užmirštas sapnas
Palietė seną žibintą
Ir lyg šaltinis ištryško
Miesto minčių dykumoje
Vienišas liūdnas praeivis
Naštą nakties nusimetęs
Nusišypsojo žibintui
Spindinčiam sapno šviesa

O prieš akis nušvito
Vaikiškų pasakų bokštai
Prisiminimų girliandos
Papuošė miesto vartus

Aplinkui ilgai skambėjo
Posmai švelniausių lopšinių
Paukščiai gražiausi giedojo
Jiems pritarė medžiai žali

Tolimas užmirštas sapnas
Vystančią žolę pagirdė
Papuošė miegantį miestą
Puokštém gražiausių gėlių

Tolimas užmirštas sapnas
Spengiančią tylą išsklaidė
Vasaros vėjai prabilo
Žodžiaiš dainos užmirštos

Pried.

Tolimas užmirštas sapnas
Priminė seną svajonę
Ir pažadėjo sugržti
Jei tiktais lauks jo kas nors

Žmogelis

C D G Em

Mažytėje nežinomoj saloj,
C D G
Kurios nerasi nė vienam žemėlapy,
Kur niekuomet neatplaukia laivai,
Kuri galbūt tik menkas lopinėlis smėlio,

Gyvena linksmas vienišas žmogelis.
Dainuoja paukščiams paprastus žodžius
Apie ménulj, apie platų vandenyną,
Apie medžius ir vabalus linksmus.

Dainuoja apie saulę ir apie giedrą dangų,
Apie žuvįs ir jūros žvaigždeles.
Ir tegul niekas aiškinti nebando,
Kad negyvenama šita sala.

Riešutynas

ž. Aido Marčėno

C F G
Prieš pat užmingant plaukia į tave
C F G
Nebesulaikoma ir tobula gija
F G
Vaizdų, iškilusių iš atminties gelmės,
F G
Kurie manei daugiau nesuvirpės
Tau sąmonėj, tačiau dabar matai
Po pievą vaikšto du balti gandrai,
Ir dar matai pro tankmę riešutyno
Vežimas į malūno kalnų kyla.

Ir išgirsti – tave dabar jis šaukia
Ir jūs abudu einat riešutauti.
Kai tévas riešuto pasiekt negali,
Tada tave aukštai ant rankų kelia

Ir drąsindamas kalba tau kažką,
O tu tiesies tiesies į riešutą ranka.
Tada ilgai žiūrėk ir vėl išvysi
Akimirką, nušvitusią vaikystėj.

Dm G
Jau pats vidurdienis aprimus gamta
C Am
Tik dūzgia bitėm vasara šventa,
Dm7 G
Lėtu jaunuolio atsainaus žingsniu
Dm G
Antai ateina tévas takučiu.

Prieš pat užmingant plaukia į tave
Nebesulaikoma ir tobula gija
Vaizdų, iškilusių iš atminties gelmės,
Kurie manei daugiau nesuvirpės
C
Tau sąmonėj.

G D Em C
Mes ir vėl kartu, grįžta šviesios mintys,
G Em Am D7
Aušta saulėta diena.
G D Em C
Mes ir vėl kartu galime dalintis
G D Em C D7
Tyro džiaugsmo sklidina taure.

Mes ir vėl kartu tėsiame kelionę
Saulėtais melsvų bangų keliais.
Mes ir vėl kartu, mintys ir svajonės
Sklando lyg balti lengvi pūkai.

Šiltas vasaros vėjas
Švelniai nukreipia burę
I krantus, kur néra liūdnų sapnų.
Šiltas vasaros vėjas neša mūsų laivelį
Ten, kur néra blogų minčių.

Mes ir vėl kartu galime nesunkiai
Nugalėti liūdesio audras.
Mes ir vėl kartu, dūžta melsvos bangos
Ir žuvédra lydi mus balta.

Užupis

ž. Aido Marčėno

Am Tą naktį Vilnius rodėsi išmiręs
F Giliam laike Vilnelės tékméje.
Dm Buvau aš savo galvą panarinęs
F Su Dievo véju, šviliptančiu joje.
Krante sédéjo pulkas vaidilučių
Su rūtų vainikėliais plaukuose
Ir klausés išprotéjusių gegučių
Kur man metus kukavo sapnuose.

E
F Pro seną arką aušo jaunas rytas,
Toli girdéjau skambančius varpus.
I Iš Bernardinų kapinių išvytas
Naivus vaiduoklis éjo į namus.

Tada ir aš per miestą sužalotą
Su paryčiais pragydusiais gaidžiais,
Su atspindžiai, supainiojusiais protą
Véл sugrižau žingsniukais išdidžiaiſ.

Bandymas skristi

G Paslaptingi platus toliai,
Am Paukščiai klegantys linksmai.
Kviečiai kilt į giedrą dangų
Sielos ir širdies balsai.
Para pa pa pa pararam
Sielos ir širdies balsai (2×2)

Kilt į dangų ir skrajoti
Begalinėj erdvėje
Su žvaigždém padiskutuoti
Ir paskęsti debesyse
Para pa pa pa pararam
Ir paskęsti debesyse (2×2)

Em Bet per sunkus aš
A Žemės trauka per stipri
Em Bet per maži sparnai
D Mano širdy
Uoj kaip norisi palikti
Žemę purviną tačiau
Kad ir kaip aš nesistengčiau
Nieko neišeina man
Para pa pa pa pararam
Nieko neišeina man (2×2)

Kadangi sunkus aš
Kadangi trauka per stipri
Kadangi mažoki sparnai
Mano širdy
Gal išauš diena saulėta
Širdyje liepsnos gaisrai
Skrisiu aš dangum žvaigždėtu
Maskatuodamas sparnais
Para pa pa pa pararam
Maskatuodamas sparnais (2×2)

Gal palengvésiu aš
Trauka nebebus stipri
Išsikeros sparnai
Mano širdy
Para pa pa pa pararam
Išsikeros sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Išsibujos sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Užaugs sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Sparnai dideli

Šokinék

G D
Šokinék jeigu tau liūdna,
Šokinék jeigu neblogai,
Šokinék jaigu tau gera
Arba jeigu nei šiaip nei taip.

A G
D Šokinék i tolj šokinék i aukštj,
Ir i vandenj šokinék!

Šokinék jeigu už lango
Viešpatauja dargana.
Šokinék jeigu šviečia saulé,
Tvieskia vasaros kaitra.

Šokinék jeigu kaimynas
Tyliai griežia dantimis.
Šokinék jeigu tavo daržas
Pasidengs akmenimis.

Šokinék, nes nesurasi
Tu knygynuose tiesos.
Šokinék, nes nepriklauso
Tau dėl nieko sukt galvos.

Ekologinis pavasaris

ž. ir muz. Jono Bagdonavičiaus

C
Pavasaris atėjo nelauktai,
A
Iš už kampų išlindo visos katės
Dm **F**
Ir émė miaukti po langais
Dm7 **G**
Lyg bûtų ką brangaus pametusios.

O aš sédėjau balkone,
I tas visas kates žiūrėjau,
Kuriас lyg atpūtė čionai
Gaivus pavasarinis Véjas.

F G
Tu paukščio neliesk, nemuški
katės,
C
Nes žaliasis atbėgs,
A
Gerai i kailj jkrės.
Dm7 **G**
Tu paukščio neliesk, nemuški katės,
C F G
Nes tave dar apkrės.

Balkono pakraščiu ramiai
Žirglolio išdidus varnénas
Ir traukė dainą sau smmagiai
Bizoną kepantis indénas.

Mažam miškely tarp pušų
Diedukas vaikési bobutę
Ir vartės kūliais jie abu –
Pavasaris smegenines susuko.

Dieduko neliesk, bobutės neliesk,
Nes anūkai atbėgs, gerai i kailj jkrės.
Dieduko neliesk, bobutės neliesk,
Nes jie tave dar suės.

Ateina diena

G Am7 G
Ateina diena ir tu pamatai,
D G
Kad visas dangus – tavyje.
Ko ieškojai ir ko taip siekei,
Suradai savyje.

Tavo mintys tarsi žiedai,
Išauginti Dievo sode.
Pasakyk, broli mielas, – ar tu jau gali
Džiaugtis savo erdvė.

G Am7 D
Siandien ištarsiu tau žodžius,
G
Kurių galbūt negirdėjai
Ir išdainuosiu tau dainas,
Kurios dar neskambėjo.

Tegul užlieja mus šviesa
Iš pačių aukštybių!
Tegul aplanko mus visus
Dangaus ramybė!

Ateina diena ir tu pamatai
Gėles savo širdy.
Bitės ten dūzgia su vėju linksmai,
Tau pavydi net angelai.

O gerumas tavo tarsi medus
Liejasi per kraštus,
Sese mieloji, tu kaip gėlė,
Tu kaip skambanti meilės erdvė!

Pried.

Dovanosiu tau

C Am7 Dm7 G
Dovanosiu tau bekrastį dangų.
C Am7Dm7 G
Dovanosiu tau meilės sparnus.
F G C Am7
Ir galėsi skristi tu į savo erdvę,
F G C
Aplankysiu aš tavo sapnus.

Dovanosiu tau kvepiantį pievą.
Dovanosiu tau džiaugsmo sparnus.
Ir kaip bitė galėsi tu lėkti su vėju,
Galėsi bučiuoti pienių žiedus.

F G Em
Čia veriasi dangus,
A7 Dm7
Kur mylintis žmogus
G C C7
Atkelia vartus.
Čia liejasi šviesa,
Atsiveria širdis,
Kur meilė ir tiesa.

Dovanosiu tau ryto tylą.
Dovanosiu tau ramybės sparnus.
Ir kaip saulė galėsi tu kilti į dangų,
Iširpdysti visus (visus) ledus.

Dovanosiu tau vaiko juoką.
Dovanosiu tau laimės sparnus.
Ir galėsi visiems dainuoti džiaugsmo giesmę,
Atsilieps tau visas dangus.
Ir galėsi visiems dainuoti meilės giesmę,
Atsilieps tau visas dangus.
Ir galėsim visiems dainuoti laimės giesmę,
Atsilieps mums žemė ir dangus.

Saulės giesmė

D Em
Aš pasveikinsiu saulę, ir rytas ateis,
A7 D

Mes atversim plačiai langines.

Tegul véjas glosto man plaukus šiandien,
Mes iškelsim aukštai bures!

Aš pasveikinsiu paukštį, ir žemė prabus,
Viens kitam mes ištiesim rankas.
Tegul skamba mūsų Saulės giesmė!
Tegul véjas kedena bures!

Ar tu žinai, kad tavo delne – visas pasaulis??!
Ar tu žinai, kad tavo delne – visas dangus??!
Aš su tavim, mes kartu apkabinsim pasaulį.
Aš su tavim, mes visi pasieksim žvaigždes.

Aš pasveikinsiu dangų, ir dangus nusileis
Į mūsų visų namus.
Tegul skaisčiai dega Šventoji Ugnis,
Žiūrėk, - jau nebelyja lietus.

Aš pasveikinsiu saulę, ir saulė ateis,
Priglaus prie savęs tame.
Tegul pievoj gėlėtoj žaidžia vaikai
Ir visur tebūna šviesa!

Pried. Ar tu žinai...

Ar tu žinai, kad tavo delne – visas pasaulis??!
Ar tu žinai, kad tavo delne – visas dangus??!
Aš su tavim, mes visi išvysim pasaulį, -
Kur niekada neužges Šventoji Ugnis.
Kur niekada neužges Amžinoji Ugnis.

Žemė – tai Aš

D
Užburtus jausmus,
Em
Tarsi spalvas,
A
Ant pievų salų
D
Išbarstė kažkas.

Medžių juoko pilna
Sidabrinė rasa,
Groja žieduos
Žemė visa.

G D
Gal tai tu ja esi,
Em A D
O gal tai aš?
Gal mane, o ne Žemė
Šimtmečiai neš?

D
Taip kalbasi medis
G
Su véju basu.
Em A
Tas medis – tai aš,
D
O véjas – tai tu. (4×2)
D G A D
Tu ir aš, aš ir tu,
Tu ir aš – mes kartu.

ž. Linos Antanaitytės

Debesų lelijas -
Žemės sapnus,
Ant savo delnų
Augina dangus. (4×2)

Pried. (...o ne dangų...)

Šypsos akmuo
Širdies šiluma
Kaip vaikui mažam
Laiminga mama. (4×2)

Pried. (...o ne akmenj...)

Meilės erdvė

ž. Linos Antanaitytės

Pragrojimas: C G Am7 F G

C (↑2) G Am7 F
Žalia ramybė žalio, žalio lauko,
C G Am7 G
Ir miško pasakoj klajojanti dvasia,
F G Em Am7
Šviesos rate banguoja Meilės jūra.
F G C G
Aš ją matau ir tavo akyse.

Gelių karoliais žaidžia saulės vaikas,
Upelis juoką nešasi delnuos,
Man vėjas žalią medžių knygą skaito,
Aš Dievo mintį širdimi vejuos.

C7 F G Em
Visatos raktą dovanoja Meilė.
Am7 F G Em
Sventa ugnim užsidega jausmai.
Am7 Dm7 C C
Ir toks pasaulis gimsta naujas,
Am7 Dm7 G C
Kokį širdim jį pamatai.

Ir veriasi erdvė kaip ryto žiedas,
Ir man, ir tau ji skamba kaip daina,
Gyvybės medy laimės paukštė gieda,
Jos čiulbesio visa erdvė pilna.

C F G C
I begalybę visos paslaptys keliauja,
Am7 F G C
Palikdamos ant kelio daug ženklių,
Ir aš iš Saulės laišką parašysiu,
I žemės knygą, kad pasaulyje esu...

Apie mus

ž. Linos Antanaitytės ir Ričardo Kairaičio

G C Am Dm7
Sypsenų pievoje mintys drugeliais skrajoja,
F G C
Suvirpina širdis ir kanklių medinių stygias.
Kažkur netoli ese sūpuoklėse vėjas dainuoja,
Išmokęs iš mūsų dainuoti bardų dainas.

Pasikviesim ir jį, kai sodinsime baltąją rožę,
Dievo sodą, įdainuotoje Meilės Erdvėj.
Kas geriau už vėją nupasakot moka,
G C C7
Kaip juoką nupiešti šilkinėj žolėj?

F G Em Am7
Kelkis, sesele mano, kelkis, brolau!
Dm7 G C C7
Atverkime širdis visi! Ir bukim kaip vaikai!

F G Em Am7
Baigėsi naktis, žiūrėk, – kaip skleidžiasi gėlė!
Dm7 Am7 Dm Am7
Liejasi meilės, Liejasi džiaugsmo,
Dm7 F G
Liejasi mūsų giesmė.

C Am7 F G
Saulę matau! Aš tavyje!
Mano delne – tavo ranka.
Mielas brolau, sese miela,
Drąsiai pirmyn eikim drauge!

Drauge! Eikim drauge!
Šviesoje, tiesoje mes visada!

Aš visai nežinau kodėl

G (↑2)

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet visai nereik kad mylėtų,
Kad tik grįžus kas nors išstartų:
- O buvo sunkiau be tavęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet tos pilys iš byrančio smėlio,
O šalia begalinis dangus
Ir bangos griaunaančios sienas.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet nuolat užtenka vietos
Ir norintiems būt laimingiemis,
Ir norintiems būt suprastiems.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet mano žodžiai ant pajūrio smėlio
Bus visai nežinomi tiems,
Kurie juos kalbės po manęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet pasakau ledų pardavėjai:
- Ak, brangioji, viskas praeis,
Viskas bus gerai.

Žvaigždė puodynėj

C (↑2)

O žvaigždė puodynėj, kai vaikai prie stalo, kai rasa ant žolės,
O žvaigždė rugiuose, kai kaimiečiai pavėsy, kai dangus akyse,
O žvaigždė už lango, kai praeivis pavargo, kai virš kelio naktis,
O žvaigždė virš draugo, mano draugas už lauko, mano draugas toli,
O žvaigždė ant sniego, kai nieko nelieka, vien tik žodis „atleisk“,
Vien žvaigždė puodynėj, vien vaikai prie stalo, o sode obuoliai.

Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai,
Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai.

Nieko karalius

Am (↑2)

Dm

Am

Kai nieko neturi, turi dangų, žvaigždes ir vėją turi.
Kai nieko neturi, turi paukščius, žuvis ir save tu turi.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes tavo jėga, turtai, valdžia – turėjimas nieko, nieko neturėjimas, turėjimas nieko.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes nieko karalius, nieko karalius nieko neturi.

Prie rytinio ekspreso

C (↑2)

Prie rytinio ekspreso į Palangą

G

C

Kelionmaišy karvę kažkas atsitempė.

Konduktorius baisiai išbalo

Ir veikiai be sąmonės vargšas išsitiesė.

Vairuotojas klausia: - Kiek valandų?

Sako: - Man grafikas... ir laikas išvykti!

Sako: - Vyrai, baikit nesąmones,
Nes prie jūros - mano tėvynė.

Susimetėm karvei bilietui,
Konduktorių į vidų įsitempėm,
O prie Kryžkalnio jis atsigavo -
Ir puolė patrakėlis šaukti...
Sako: - Kurgi šitai matyta,
Su ragais ir į Ikarusą!

Už kryžkalnio nuleido padangą:
Vyrai į kairę, damos į dešinę...
O karvę lyg tarp kitko išsivedė -
Liepė jai čia pasilikti,
O karvė sako: - Kurgi matyta,
Su karvėm šitaip kiauliškai elgtis...

Imk mano ranką, brolau

G (↑3) **C** **G**

Imk mano ranką, brolau

C

G

Ir niekad daugiau nebijok.

C

G

Ir nėra juk nieko baisaus,

D

G

Na tik tiek iš tavęs pasijuoks.

Imk mano širdį, brolau

Ir nieko daugiau neužgauk.

Nebijok – tai nieko baisaus,

Na tike tiek, kad tave nušaus.

Imk mano draugą, brolau,

Save visą kitiems atiduok,

Nebijok – tai nieko baisaus,

Na tik tiek, kad tave parduos.

Imk mano žvaigždę, brolau,
Mano žvaigždę priglausk prie širdies.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tik tiek, kad jinai nebešvies.

Na, o kartą ateis tiesa
Ir lyg vaiką už rankos pasiims.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tik tiek, kad tave parašys.

Tu vaikus pasiimki, brolau,
Tu niekad daugiau nebijok,
Ir nėra juk nieko baisaus,
Na tik tai prie tavęs prisiglaus.

Svajoklis

C
Sėdėjo svajoklis tuopos viršūnėj,
Am
Pamatė svajoklis žibantį daiktą,
Dm
Tai mano žvaigždė, svajoklis nusprendė,
G
Ir nusišypsojo jai!

O, svajokli, mano mielas, svajokli!
Tai ne tavo, tai ne tavo,
Tai ne tavo žvaigždė,
Tai tik skubanti skriejanti toli,
Tai tik skraidanti lėkštė!

Supylė svajoklis aukštą kalną
Ir visą visą gélém apsodino,
Bus gražiau, bus gražiau mano žvaigždei
I žemę iš viršaus žiūrėt!

O iš ryto dangus ir vėl buvo tuščias,
Iš liūdnumo svajoklis gailiai pravirko,
O apačioj nustebė žmonės šaukė:
– Lyja žvaigždėmis!

Tupi pievoje lėktuvas

A
Tupi pievoje lėktuvas,
E **A**
Sparnas, koja, atsuktuvas -
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu

D **A**
Gražios pievos, kvepia ievos,
Pasipuošęs eina Dievas,
Gal į pirtį, gal į turgų -
E **A**
Kažkas rėkia „Gulkis, gulkis“
Dievas guli, šypsos, mato
Kyšo snapas automato
Išprotėjės, išprotėjės
Laukia Dievo fariziejus

Guli Dievas su ramus
Stribas auna jam batus
Dievo siela danguje,
O manoji - vis dar ne

Angeléliams filmą rodo -
Vabalai suvalgo žmogų
Dievas šypsosi į ūsą
Dievui gaia stribu blusų

Tupi pievoje lėktuvas,
Sparnas, koja, atsuktuvas -
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu

Pakilkim aukštai

Gintaras Baranauskas

G Am(↑2)
Aš einu rasojančiom pievom

D G
Per miškus ir laukus sidabriniam rūke
Em Am
Ir žinau, kad skubėti niekur neverta –
D G
Šis kelias vis vien atves pas tave.

Aš einu ir man kelią nušviečia
Begalnio tavo gerumo šviesa,
Ir žinau, tu manęs nepaliksi tamsoje.

G D
Pakilkim aukštai sparnus išskleidę
Am C D
Aukščiau pačių balčiausiu debesų.
G D
Padovanokim kiekvienam po žvaigždę,
Am C G
Tebuna mūsų Žemėje šviesu.

Ar žinai?

C G C G C
Ar žinai, kad jinai, kad jinai tavyje. (x2)
Tavyje, manyje, mumyse visuose. (x2)

C F C G C
Gėlėje, žolėje, medyje, paukštyje,
Saulėje, lietuje ir vaivorykštėje.

Meilė ji laimė ji, tavyje, manyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.
Ar žinai, kadjisai, kadjisai tavyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.
Džiaugsmas jis Dievas jis, tavyje, manyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.

Švelnukai

Birutė Šinkūnaitė

C (↑3)Am Dm G
Švelnukas mažas, mažas švelnukas
Padės nuo daugelio ligų,
Nuo šilumos trūkumo,
Nuo juoko nebuvo...
...

Kiekvienas turi savyje
Švelnukų didelj maišiuką.
Dalinkis jais – jie nesibaigs,
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

Šiandien nuo draugo aš gavau
Nuostabų šiltą kamuoliuką.
Daviau ir aš, nes juk žinau –
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

AŠ Lietuva

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Aldonos Purvinytės ir kity

Aš – Lietuva iš brolių ir iš sesių,
Aš – Lietuva iš žydinčių žiedų;
Aš – Lietuva iš marių baltakasių,
Aš – Lietuva iš rytmečių žalių.

Aš – Lietuva iš čiulbesio paukštelių,
Aš – Lietuva iš trykštančio vandens,
Aš – Lietuva iš ošiančių gojelių,
Aš – Lietuva iš spindinčio rudens.

Iš Tėviškių, gimtinių ir iš sodų,
Iš laikmečio, erdvės ir obuolių,
Iš Dieviškos Minties žolėj rasotoj,
Iš Saulės šypsenos ant devynių kalvų.

Aš – Lietuva, Praamžio išgodota,
Iš varpų šnarelio ir kvepiančių laukų,
Aš – Lietuva seniai savim svajota,
Aš – Lietuva ir su jumis einu.

Mudvieju erdvė

ž. Aurimo Radkevičiaus, muz. pagal „Любэ“ dainą „Конё“

Em C H7
Eisiu naktį pilną žvaigždžių,
Em G H7
Vesiu žirgą tyliai lauku.
Am7 D G C
Eisime kartu, eisim vieni du
Am7 H7 Em (E7)
Ten, kur susitiki tą aš turiu.

Džiaugias jau krūtinėj širdis,
Akys šviesios nori išvyst.
Kai tik ją matau, nieko nėr geriau,
Josios akys pilnos meilės, žinau.

Jau ir ažuolėlis arti,
Laukia mergužėlė brangi.
Būk sveika, mergyt, gera vėl matyt,
Spėjau žirgą vėlei mums pakinkyt.

Aš – Lietuva Motulių ir Tévelių,
Aš – Lietuva, Dukra savų namų,
Aš – Lietuva, keliauju žemės kelia,
Aš – Lietuva, nes Saulėje šviečiu.

Aš – Lietuva iš Aisčių ir Atlantų,
Iš Prūsų valios, Arių kelių,
Aš – Lietuva, apglėbus kitą krantą,
Saviems vaikams gyvybę vėl teikiu.

Esu tauta iš Dvasios ir iš stoto,
Iš Sielos virpesio ir iš vilčių,
Aš – Lietuva iš Amžinojo Sodo
Skambiu balsu iš atrasto Myliu.

Aš – Lietuva iš Galios ir iš Meilės,
Aš – Lietuva, nes Aš esu Širdis,
Aš – Lietuva iš šypsenos Tėvelio,
Nes Aš – suspindus Dieviška Mintis.

Naktį tykią, pilną žvaigždžių
Sésime ant žirgo kartu,
Josime abu, josim vieni du
Ten, kur visada mums gera kartu.

Gulsime savojoj erdvėj,
Dievą atpažinsim žvaigždėj.
Tiek gražių minčių jungia mudu du,
Amžinai gyventi gimėm abu.

Rytmečio aušra palydės,
Kai išjosim iš mūs erdvės.
Akyse šviesa, bunda jau diena,
Sodžiuj skamba vėlei mūsų daina.

Esi Tu tik širdim pajuntamas

Tadas Lomanas

G **Em**
Esu aš pievos, usnės, lauko obelys,
C **D**
Ant skruostų motinos nubirusi rasa.
Esu aš ilgas siauro kelio mostas,
Link horizonto béganti tiesa.

Esu aš mylantis ir mylimas šioj Žemėj,
Po žvaigždėmis aš Tavo prataša,
O Tu tai véju, tai lietum kalbi, kad lygumos
Jau išsiilgusios paglostymo ranka.

Esu aš lietuš, pūgos ir lingavimas,
Miškų paunksnė, raisto ramuma,
O Tu esi kaip visad vos pajuntamas
Prisilietimas šerkšno plaukuose.

Šviesos desantininkų daina

ž. Gintarės Stankutės, muz. Tado Lomano

G **D**
Šiandien žvelgsiu tyliai kiekvienam į akis,
Am **C**
Ir šypsosiuos ramiai. Te kiekvienas išvys,
Kaip labai paprastai savo meilę dalint,
Vien giliai ir šiltai žvelgiant tiesiai širdin.

Savimi pasistengsiu nuskaidrint dienas,
Gal tada šviesuliuką daugiau atsiras.
Iš širdžių į širdis tyliai sklis ši šviesa,
Kol pabus iš tamsos mūs Žemelė visa.

Tu meile mana

C (^{↑5})
Tu meile mana,
Dm
Skaisti ryto rasa,
Dm
Tu mano dangus
G
Ir kelias į namus.

Tu meile mana,
Skambi vyturio daina,
Šiltas vasaros lietus,
Kuris nuplauna vargus.

C **Am**
Ranką ištiesk,
Suliepsnoki širdim
Dm
Mūsų tyra,
G
Nemaria ugnim.

Skaistė Gorobecaitė
Tu meile mana,
Dieviška daina,
Kuri liejas gerumu
Mylinčių širdžių.

Tu meile mana,
Viena ir amžina.
Širdis plaka viltim
Būt laiminga su tavim.

Du ežerėliai

Neringa Vaitkevičiūtė

C Dm G **C** (^{↑2})
Auginau dvi rūteles,
Am Dm G **C**
Dvi rūteles po langeliu.

Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip dvi seselės.
Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip du broleliai.

Auginau dvi obelėles,
Dvi obelėles vidur sodelio.

Auginau du ąžuolėlius,
Du ąžuolėlius vidur girelės.

Auginau dvi žvaigždeles,
Dvi žvaigždeles vidur danglio.

Saulė ritos

Neringa Vaitkevičiūtė

D Saulė ritos per pievelę	A	Saulė ritos per girelę
Ir pažadino griežlelę.	D	Ir pažadino lokelį.
G Plast plast, plast plast plast	D	Tralia lialalia
A7 Laikas pusrytėlių lest.		Gera žiovaut po egle.
Saulė ritos per upelį		Saulė ritos per sodelį
Ir pažadino varlelę.		Ir pažadino vaikelių.
Kva kva, kva kva kva		Opa, opapa
Gera proustis man ryte.		Supasi su juo gamta.
		Opa, opapa
		Supasi visa gamta.

Ažuolėlis

Indré Bagdzevičiūtė

D Senas ažuolėlis	A	Senas ažuolėlis
D Auga mūs kalnely.		Auga mūs kalnely.
G Vai ateikit, broliai,	D	Kad daina išdygtų,
A Rymot mūs kalnely.	D	Įdainuokit, broliai.
Senas ažuolėlis		Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.		Auga mūs kalnely.
Paklausykit, broliai,		Kad jinai prigytų,
Kąjisai byloja.		Duokit atsigerti.
Senas ažuolėlis		Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.		Auga mūs kalnely.
Pasodinkit dainą		Kad jinai tvirtėtų,
Po jojo šakelėm.		Užstokit vėjelį.
		Senas ažuolėlis
		Auga mūs kalnely.
		Šalia jojo gieda
		Jaunoji dainelė.

Maža žvaigždele

Dalia Eigélienė

Em	D	Em	C
Maža žvaigždele, begalybėj nakties			
Em	D	Em	C
Mano širdele tyliai paliesk.			
Em	Am	D	Em
Pakvieski ten, kur tavo namai,			
Em	D	Em	C
Nuneški ten, kur šviesūs sapnai, sapnai...		Em	

Diribam

Aranžuotė Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos

D A D
Tylus ir geras šis vakaras

A D A
Ir spindintis dangus.

D A D
Žvaigždes jau uždegė angelas

A D
Ir mūsų žibintų ugnis.

D A
Dega ugnelė mano širdies,

G A D
Bam, diribam, diribam, diribam.

Kelią naktelėje nušvies,

Bam, diribam, diribam, diribam.

Dangaus ugnelę tau nešu,

Su tavim dalinuos.

Žiūrėk, kaip spindintis dangus
Švelniai mus pasūpuos.

Spindék ir deki ugnele mana,
Naktelė tebūna šviesi.

Danguj te skamba žvaigždelių daina,
Mes šviečiame Žemėj visi.

Žirgeliai

ž. ir muz. Gintarės Jautakaitės, aranžuotė A. Čialkos

G C
Girgžda, sugirgžda medinė svirtis,

G D G
Leidžias, kyla laukais.

Bėga atbėga mediniaiš tiltais

Basakojai vaikai.

D Em
Dunda maži žirgeliai

Mediném pasagélém

A D
Per lauką, per pievą žalią,
Per drégną kranto smėlį.

Pasibalnojė medinius žirgus
Lekia, lekia laukais,
Žaislus palikę, lėles pametę
Bėga, bėga vaikai.

Draugystės daina

Nadežda Kiseliova-Žukovska

C (↑2) G
Susėdė šalia

C
Linguojam drauge.

F
Susédus ratu

G C
Gera būti kartu. (4×2)

G
Kai džiaugsmą širdy

C
Pasauliu neši –

F
Jis nusiypsos,

G C
Draugas ranką paduos. (4×2)

Mes būkim kartu,

Nes būti smagu.

Už viską kasdien

Mes dékingi iš vien.

Gerai, kad šalia,

Gerai, kad drauge

Keliaujam kartu

Išrinktuoju taku.

Keliaujam drauge.

Draugystės galia

Mums džiaugsmo įkvėps

Ir gyventi padės.

Po meilės sparnu

Vilty auginu

Tikėjimą ši

Ir draugams dalinu.

Švieselių sutartinė

Dalia Eigeliene

C (↑2) Em Am Em

Skaidruma, skaidruma, skaidruma, skaidruma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė šiluma.

Šiluma, šiluma, šiluma, šiluma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė ramuma.

Ramuma, ramuma, ramuma, ramuma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė skaidruma.

Širdelė

Nadežda Kiseliava-Žukovska

Em C

Kaip gera išeiti į vakarą,

D Em

Paklausyti medžių siubavimo, dvelksmo...

Tokie savi medžiai, takas, pieva,

Tokia sava Žemė po kojom miega.

Tokia maža širdelė krūtinėj plaka.

Ar pakeisiu gyvenimo ratą?

Supkis mažoji ant mano rankų,

Papuošim Žemę, papuošim ir dangų.

Iš vidaus ateinąs tikėjimas,

Viltis ir meilė, meilė, meilė

Mus veda amžinuoju ratu.

Šviesų švieselių pakylėti į ateitį

Ir Žemele pasikviesim kartu.

Kaip gera...

Ėjo

Nadežda Kiseliava-Žukovska

Am (↑4)

Ėjo ryta, ējo vakarą,

G Am

Su dangum kalbėjo, žmogų lydėjo.

Ėjo per metus, per dienas mirgėjo,

Lyg balta gili upelė per laukus tekėjo.

Dm Am G Am

Lai lai lala lai, lala lala lai la,

Dm G F G Am

Lai lalala lala lai, lala lala la.

Ėjo pamažu, ējo iš lėto.

Žemėje gyvent gražu, meilėje mylėti.

Ėjo aplinkui, ējo tiesiai,

Ėjo pavieniui, dviese ir keliese.

Su dangum kalbėjo, Žemén žiūrėjo,

Kojom mynė takelį kiekvieną rytelį.

Ėjo iš širdies, ējo į širdį,

Sidabrinio ąsotėlio vandenėliu girdė.

Saulei patekėjus, vakarą nuleidus

Du balti balandžiai skrieja į sodelį.

Du balti balandžiai su pačiu Dievuliu

Baltaji takelį tiesiai savimi.

Aš noriu

Daumilas Ardictas

Aš noriu mylėti	O kartais liūdėti	Aš noriu patirti i meilę panirti
Visaip tobuleti	Už viską atleisti	Gyvybę sukurti
Aš noriu suprasti	Žmonijai padėti	Pasaulį praturtint
Pasaulį atrasti	Ir džiaugsmą skleisti	
Aš noriu džiaugtis	Dainuoti ir šokti	Aš noriu mylėti
Aš noriu augti	Dar daug ko išmokti	Visaip tobuleti
Iš miego pabusti	Įvairų ir keistą	Gyvenimą žaisti
Tikrovę pajusti	Gyvenimą žaisti	Ir džiaugsmą skleisti
Aš noriu gyventi	Aš noriu svajoti	
Ilgai nepasentti	Mažiau abejoti	
Aš noriu būt sveikas	Veiksmams pasiryžti	
Laimingas kaip vaikas	Į ritmą sugrįžti	

Sédime ant kalno

muz. pagal badžaną Panduranga Jaya Vithale

Sédime ant kalno mes ramiai,	Sédime ant kalno mes linksmai ...
Mes ramiai, mes ramiai. (2×2)	Kaip mums gera būti ...
Kaip mums gera būti visada kartu, (×2)	Dainuojame ant kalno mes gražiai ...
Kaip mums gera būti tarp savų draugų	Kaip smagu dainuoti ...

SUTARTINĖS

Kadu buvo

Kadu buvo kadujo	Augo bitės kadujo	Nešė medų kadujo
Geri metai kadujo	Kaip telyčios kadujo	Daržinėsna kadujo
Kadujo kadujo kadujo	O bitynai kadujo	Siuvė korius kadujo
Kadujo kadujo kadujo.	Kaip veršynai kadujo	Rezginėsna kadujo

Uosilėli žaliasai

Improvizaciniis folkloras

Kas ten teka per dvareli, uosilėli žaliasai,	Kū patiko tarp vartelių, uosilėli...
Uosile uosile, uosilėli žaliasai žaliasai.	O patiko šešurėli, uosilėli...
Marti teka per dvareli, uosilėli...	Šešurėli, ne téveli, uosilėli...
Kū ten neša tekédama, uosilėli...	Aš šešurui labų dienų, uosilėli...
Baltas drobes išvelatas, uosilėli...	Man šešuras labų dienų, uosilėli...

Eisim sesės

Eisim sesės, tūta tutava,	Bégsim sesės...	Eisim broliai...	Mums ūžuolas...
Eisim sesės, tuta tuta tūtava.	Po liepeli...	Mes laukelin...	Nei tévulis...
Mes laukelin...	Mums liepelė...	Mums	Jo šakelės...
Mums beeinant...	Nei motulė...	beeinant...	Nei rankelės...
Atalyja...	Jos šakelės...	Atalyja...	Jo lapeliai...
Skaužūs lietūs...	Nei rankelės...	Skaužūs lietūs...	Nei žodeliai...
	Jos lapeliai...	Bégsim broliai...	
	Nei žodeliai...	Po ūžuolu...	

Turėjo liepa

Improvizaciniis folkloras

Turėjo liepa lioj sudijo,	Po mažų paukštelių...	Devynias saulales...
Sudijo sudijo, sudijo latatato.	Po skaistų žiedelij...	Piršlalai išpiršo...
		Palik nors vienų...
Devynias šakas...	Turėjo močia...	Saulužei pasveikint...
Visas devynias...	Devynias dukras...	Žiedeliams pakalbint...
Kiekvienoj šakelėj...	Visas devynias...	Sodužiu pažiūrėt...

Dijūta kolnali

Dijūta kolnali,
Dijūta kolnali,
Dijūto kalnali,
Dijūto kalnali.

Javų sutartinė

Ého, trauk vežimą trauk
Véjas neša lietu virš šalies
Vežk javus auksinius (×2)

Saulala sadina, lylia

Saulala sadina, lylia

Aš ragėjau, sadina lylia,
Lauki kalnuos, sadina lylia,
Du berželiu, sadina lylia,
Tuos berželiuos, sadina lylia,
Dvi geguli, sadina lylia,

Ažukava, sadina lylia,
Liūdnu balsu, sadina lylia,
Ir ataina, sadina lylia,
Vakarėlis, sadina lylia,
Ir atneša, sadina lylia,
Pailsėli, sadina lylia

Augo putins su šermukšniu

Augo putins su šermukšniu ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.
Vienas kitą prisiaugo ryto ratuto,
Ir ne vieni jų žiedeliai ryto ratuto,

Sužydėjo baltais žiedais ryto ratuto,
Užaugino uogytėlas ryto ratuto,
Išsirpino saulytėla ryto ratuto,

Trepute martela

Trepute martela linelius pasėjo
Trepup, treputėla, marti lelijėla

Trepute martela linelius akėjo...
Trepute martela linelius nurovė...

Trepute martela linelius paklojo...
Trepute martela linelius pakėlio...
Trepute martela linelius išmynio...
Trepute martela linelius suverpio...

Sodauto, sodi bitela

Sodauto, sodi bitela.
Seju veju, čiutela, sodi bitela.

Išjoja joja, sodauto,
Mūsų braliukas, sodauto.
O ką atneše, sodauto?
Viena sesute, sodauto,
Žirgų atvedė, sodauto.
Antra sesute, sodauto,
Balnų atnešė, sodauto,

Trečia sesute, sodauto,
Vartus atkélė, sodauto.
Ir palydėja, sodauto.
— Mūsų braliukas, sodauto,
Ką mum atneši, sodauto?
— Vienai sesutei, sodauto,
Auksą žedelį, sodauto.
Antrai sesutei, sodauto,
Rūtų vainiką, sodauto.
Trečiai sesutei, sodauto,
Šilką kasnykų, sodauto.

Dievdirbiai

Rimvydas Stankevičius

Asus2 Dm6

Amžių tékméje,

F

G

Girių ūksmėje

Asus2

Dm6

F

E

Prie bevardžio milžinkapio seno

Su rugiaisiais laukuosi,

Su žvaigždėm plaukuosi

Dievą dirbantys žmonės gyvena.

Am **C**
Ne iš ąžuolo tauraus liemens,

F

Dm

Ne iš aukuro akmens –

Am

Dsus2

Iš kasdieniškos maldos skiemens:

E E7

„Lai gyvens“ –

Jie liepsnot ir švesti pašaukti –

Kai sudegs – liepsnos kiti,

Kad pasaulis švestų dyvinai –

Asus2

Amžinai.

Papročiai keisti

Dievdirbių genty –

Virš pasaulio jie rymo palinkę,

O nuo jų sapnų,

Nuo dainų liūdnų

Byra Dievas ir dygsta aplinkui.

Am7

Nebijok ir tu

Dsus2

Apsupty naktų

F

Virst ugnim, kad nušvestumei kelia.

Am

Jei skaudės šiek tiek –

Dsus2

Pakenték – tikék –

F

Iš tavęs Dievo želmenys kalas.

Devynios baltos upės

Rokas Radzevičius

Am (↑3)G F

Kur Dievužis rasą gérē

Šaltinėlis atsivérē

Tam šaltiny nusiprausė

Mes motulės Saulės klausėm

Kaip pasiekti kitą krantą

Nepamiršus savo vardo

Kaip mums girioj nepaklysti

Ir namolio vėl sugrižti

C

Kur devynios baltos upės

Cmaj7

Kur devynios laivės supas

Am

Kur devyni broliai plaukia

F

Devyniais vardais Dievą šaukia

Kur devynios žvaigždės krinta

Kur devynios aušros švinta

Kur devynios sesés kelias

Devynioms kartoms laimę lemia

Kur Dievužis medų laižė

Nusiskynėme po žvaigždė

Ir ant avilių sugulė

Klausinėjome Ménulio

Išmintį ar auksą semti

Protu ar širdim gyventi

Kaip per gaisrą mums ant rankų

Savo žemę nešt ir dangų

Androginas

D Jei tu būtum žemė, aš būčiau žolė
G Jei tu būtum žolė, aš būčiau lietus
Jei tu būtum saulė, aš būčiau žvaigždė
Jei tu būtum žvaigždė, aš būčiau dangus
Aaaa...

Jei tu būtum kalnas, aš būčiau pilis
Jei tu būtum pilis, aš būčiau vėjas
Jei tu būtum auksas, aš būčiau vagis
Jei tu būtum vagis, aš būčiau teisėjas

Stelmužė

Am (^{↑3}) **F** Ko pražilo mūsų pievos?
Dm **E** Ko pravirko mūsų Dievas?
Am **F** Daug ką matė, tai pražilo,
Dm **E** **Am** Daug keliavo - pasiklydo...

Kas išmindė baltą krantą?
Kas iškrito girių šventą?
Juodas varnas geležinis,
Šiaurės vėjas rytmelinis...

*Pragrojimas: Am Am B B B Am Am G G G
Am Am B B Am*

Am Speigas gegužy-
C Kulkom pražydo linai,
G O mūsų drabužiai
Dm Vien samanos ir pelenai.
Klausyk, drauguži,
Glauskis prie medžio širdies,
Kol žydi Stelmužė,
Kol dar turim ugnies.
Am Klausyk, drauguži,
Kokios sūrios šiandien rasos,
Kokios šaltos saulės kasos..
Nuogą širdį skaudžiai bado
Išdavikas pirštais ledo.

Sudainuokime Lietuvą

C C/B Am⁷

Iš visų Žemės pusiu,

Fadd2 G

Iš toliausią jos vietų

Eikit, broliai, prie mūsų –

Sudainuosime Lietuvą –

C C/B Fadd2

Eikit, sesės – išglostysim

C C/B Am⁷

Tarsi mezginį nersime,

Fadd2 C

Su upokšniais jos juosimės

Fadd2 G

Ir su vėjais jos verksime...

C G

Taip dainuosim, kad keltusi

Am Fadd2

Kunigaikščiai iš pilkapių,

C G

Ažuolai, kad atželtų

F C

Ir sapnai imtų pildytis –

Juk dainų tokιų esama –

Jos per amžius išlieka –

Eikim, broliai ir seserys –

Sudainuokime Lietuvą!

Karžygiai ir artojai,

Partizanai, poetai,

Tie, kur šlovę giedojo,

Tie, kur aukurą lietė –

Viename saulės blyksnyje –

Amžinojoj Tėvynėje –

Mes visi susiimsime

Užu rankų lyg giminės –

Kad gyventi galētume

Po dainos bendru stogu –

Neišduokim – mylēkime

Savo Dievą ir žmogų –

Juk dainų tokιų esama –

Jos per amžius išlieka –

Eikim, broliai ir seserys –

Sudainuokime Lietuvą!

Rytoj skrisim

D (**↑2**)

Paragaukim žalio vyno,
A **Em**
Kol rasa nesugadino. Gera bus!
Gera, gera, gera, gera bus!
Šiandien saulę išlydékim
Ir visai nebeskubékim į namus.
Gera, gera, gera, gera bus!

G **D** **A** **Hm**
Rytoj skrisim, šiandien būnam,
Būnam Čia ir Dabar. (2x2)

Naktį mes žvaigždes skaičiuosim,
Ten, kur norim, ten roposim po laukus.
Gera, gera, gera, gera bus!
Ir jei rytoj nesusitiksim,
Dainą vabalų paliksim už visus.
Gera, gera, gera, gera bus!

Taip jau pasaulis mūsų sutvertas:
Šviesos, šilumos ir vabalui reikia kartais.
Ir jei atsitiks, kad liksim vienužiai,
Dainuosime stiprūs ir nepalūžę!

Šimtakojis

C **F** **G**

Ak pūkuotas, švelnus šimtakoji,
Kur per vasarą sveikas bégioji?

C **Am** **F** **G**
Kiek tu batų porų, kiek tu batų porų, sunešioji,
Šimtakojoji vikrus, šimtakojoji vikrus, greitakojoji?

Kiek tau batų kas ryta valyti!
Jie sušlampa, jei pradeda lyti,
Kaip sunku batus tau, kaip sunku batus tau nusiauti!
Kaip keblu prie durų, kaip keblu prie durų juos sukrauti!

Aš norėjau dar daug ko paklausti,
Aš norėjau tau ranką paspausti,
Bet bijojau, nes jau, bet bijojau, nes jau nežinojau
Ką paduosi man, ką paduosi man, ranką ar koją.

Naktelės žiedai

ž. Sigito Gedos

D (^{↑2}) F#m
Gyvenime būna labai šviesios naktys:
A G
Lig ryto siūbuoja naktelės žiedai
D F#m
Naktelės žiedai dangaus pakraščiai,
A G A
Skiauterių baltų pilna siūbavimo.

G A
Kada gi paliausi, širdele manoji,
F#m Hm
Siūbuoti siūbuoti naktelės žiedais,
G A Hm
Siūbuoti naktelės žiedais,
G A D
Naktelės žiedais?

Pjaučiau pripjaučiau žiedų baltųjų,
Kuomet pasiilgstu skaistaus šviesumo.
Šviesiu šviesuosiu savo širdele
Naktiniu žiedu palei tavo kojas.

Baltoji varnelė

ž. Sigito Gedos

C Am
Koks vakaras ilgas, kaip širdj man gelia.
C Am
Nuskink man jazminą, baltoji varnele.
G Em Am
Nuskink man jazminą balčiausią žiedų.
G Em Am
Sakyk man, kad žemėj tavęs nerandu.

Koks vakaras ilgas - tokio nemačiau.
Nuskink man, varnele, jazminą greičiau.
Nuskink man žiedelį iš pat pažemės.
Nuskink, savo lūpom lapus pažymėk.

Koks vakaras ilgas, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą ne baltą, tai žalią.
Nuskink man jazminą, neskinki, nereik.
Baltoji varnele, atskrisk ar ateik.

Žiemą vasara

G E7
Ryto rasą nuo žiedų nubrauksiu
Am D7 C D7
Ir rasotu delnu pasigausiu vėją...
Pasigavęs vėją, pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę, pas tave išplauksiu!

Em A7
Rytą vakarą, žiemą vasara,
C D G H7
Saulei šviečiant, lietums lyjant,
Sningant sodams, riešutams byrant,
Lauk manęs...

Vakarais po pievas rūkas vaikštinėja.
Aš tą visą rūką klonin susikviesiu.
Susikvietęs rūką, pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę, pas tave išplauksiu!

Vasarą atplauksiu laukų vėjo laive,
Rudenį atplauksiu pievų rūko laive,
Žiemą nukrisiu sniegų tau ant delno,
Pavasarį išaugsiu pirmąja žole...

Laumės vaikas

ž. Onés Baliukonytės

Am G
Ciūčia liūlia laumės vaiką,
F E
Kreivą šleivą ir kuprota.
Skamba seno vario žiedas,
Laumės vaikui dovanotas.

Am H7
Vėjy grūdintas ir kaltas,
C E
Laumės vaikas kaltas kaltas,
F G
Kad nešoka, nedainuoja,
F E Am
Kad nemiklios kreivos kojos.

Laumė močia tūžta, pyksta
Ir už stalo nesodina.
Viską žino, tik nežino,
Kad sparnai jos vaikui dygsta,

Kad išskirs jis vieną naktį,
Rudenį, per patį lietu.
Vidury didžiulės pelkės
Žmonės ras varinį žiedą.

Milžinai

ž. Dalios Saukaitytės

Em (↑5) C Em C
Kur takelis, kaip išeiti - nežinai.
Em C Em
Pasiklydo pienių juroj milžinai
G F# F Em
Ir, užmigę žaliuose žiogų namuos,
Saulės sapną milžinai sapnuos.

Aš ir tu - laimingi milžinai,
Pasiliksim pas žiogus amžinai.
Visą amžinybę lig rudens
Mūsų plaukus vasara kedens.

Tyliai šnabžda pienės - ir gerai,
Kad paklydo tie didžiuliai milžinai.
Susipynė rankos - ir gerai,
Kad takelio nebeieško milžinai.

Kelio daina

ž. Jono Strielkūno

D	A	Nei tu raudojai, nei tu bareisi.	Visi dainavom, kaip kas mokėjom.
Hm	F#m	Nei mes sugrišim, nei mes pareisim.	Visi tylėjom, kaip kam reikėjo.
G	A	Kol turim kelią, į priekį einam.	O kelias bėga, o kelias dulka.
C	H7	Kol turim klausą, girdime dainą.	Ką susitiksim – laimę ar kulką?

Mūsų dienos kaip šventė

ž. Salomėjos Nėries ir Vytauto Kernagio

C	Dm	Mano gimtinė esi, mėlynas Nemuno vingis	
G	C	Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį	
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį			
O tarp žalių ezerų, stovi malūnas prie kelio			
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios	F G C		
A Dm G	C(7)	Tad skubékim gyventi, nes prabėgs nebegriš	
Tad skubékime džiaugtis, lai prabėgs nebegriš jos			
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios.			

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą lėkimą,
Čia su visais dainavau - koks aš gražus ir laimingas
Skamba oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jeigu jums liūdna labai, jūs būtinai atvažiuokite čia - pas mus, nes

Kaip gražu miške

ž. Juozo Erlicko

C	Dm	Man vasara miške patinka	C	Kaip gražu miške, ho-ho
G7	C	Tiek daug visokių kirmelių	G	Vasaros laike, ho-ho
C7	F	Ilgų gyvačių čia nestingu	C	Paslaptinka ilgu čia
G	G7 C	Anei gražuolių siurbélių.	J	Jei jam pakliūsi drauge mielas
Štai šerno viduriae išvirtę			T	Tave jis dailiai sudraskys
Ten raitosi riebus žaltrys			I	Ir pagiedos už tavo siela
Ir klaidžioja tarytum girtas			L	Lakštingala galvažudys
Medžioklio sužeistas lokys.				

Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoj

ž. Marcelijaus Martinaičio

Am

Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoj,

Dm

Raudonos, kad pravirkst gali, -

G7

Rasa ten laša nuo lelijų -

C

Lyg dalgio ašmenys - gaili.

A

Ir pjauna širdį tarsi dobilą

Dm

Lig gyvuonies, lig pašaknų,

H7

O vakarais kažko taip tolima,

E

Kažko nėra, kažko nėra - lyg artimų.

Tokia tyla gyvybén smelkias

Kasdienio židinio ugnim!

Tokia daina, kad užsimerkia

Dainuodami - lyg mirdami!

Lig pašaknų ten pjauna širdį,

Ten teka vandenys liūdnai,

Ir dulkės vieškeliu dar šiltos -

Tarsi sodybų pelenai.

Tarararam...

Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoj...

Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoj

Tobulas eilėraštis

ž. Vlado Šimkaus

Em

Vosilką rankoje laikai

Am

Visai kitaip negu po karo.

D

Atėjo nuostabūs laikai.

Em

Miške rasos žemčiūgai karo.

E

Iš laimės, ne nuo pagiriu

Am7

Parkristum į gėlėtą veja!..

F

O virš gimtujų pagiriu

H

Vėjelis debesėlij veja.

Kasdien ką nors vis pamatai,

Į sielą krinta gėrio grūdas,

Čia naujo namo pamatai,

Ten į teatrą žmonės grūdas.

Ir plaukia į marias gilias

Šventosios upė kaip ir plaukus,

Ne bombos byra, o giles

Tau barsto ąžuolas į plaukus.

Tarararyram tararam...

Pasiklausai dainos, kuri

Galulaukėj pabaido kiškį,

Em

Ir tobulas eiles kuri, ir tobulas eiles kuri,

Em

Kurias kur nori, ten ir kiški.

Purpurinis vakaras

ž. D. Saukaitytės

D A D
Purpurinis vakaras varva
D A D D7
Lyg aplietas aviečių sultimis.
Gm D
Ant akmens šiąnakt dėsime galvas,
A D (D7)
Po žvaigždėm šiąnakt gulsimės.

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušys žalios
Ir šalna dar žolės nepalietė.

O paskui bus kaip būti privalo:
Kažkam – žirgas, kažkam kamanos.
Paskutinę taurę lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas.

Nenusigąsk, tai aš

ž. D. Saukaitytės

G (^{↑4})
Kai ryto paukščiai dangų palies,
F E7
Palies medžius, rasotą žolę
Am
Ir jų giesmė tave apglėbs,
Am7 G
Nenusigąsk - tai aš.

Kai iš dangaus staiga nelauktas,
Nors visą dieną saulė švietė,
Pradės lietus tau veidą glostyt,
Nenusigąsk - tai aš.

Kai vakare už ievų girios
Išgirsi vaikštant paukštį mažą
Ir jo akis tu pamatysi,
Nenusigąsk - tai aš.

Santeknikas iš Ukmurgės

ž. Juozo Erlicko

Am (^{↑2}) Dm7
Aš negaliu sugržti i Jamaiką
G7 Cmaj7 C6
Nes niekuomet tenai ir nebuvalau
Cmaj7 C6 Dm7
Ir niekuomet žavioji juodaplaukė
E7 Am
i lūpas nebučiuos manęs karštai

Ir niekuomet tikrai aš nenuskėsiu
Tų aksominiujos akių gelmėj
Dm7 G7 Dm7 G7
Kada saulėlydžiai raudoni gesta
Dm7 G7 E E7 Am
Nuostabiamė mieste Montego Béj

Dm Am
Montego Béj Montego Béj
E E7 Am
Santekniku aš dirbu Ukmurgėj
A Dm7 G7 Cmaj7 Fmaj7
Montego Béj Montego Béj
H7 E7 Am
Santekniku aš dirbu Ukmurgėj

Kodėl aš niekuomet tenai nebūsiu
Neklauskit apie tai geriau neklaususkit
Štai remontuoju kriaukles bei kranus aš
Ir kartais i žemėlapį dairaus

Aš negaliu sugržt ir man nereikia
Širdis ko trokšta visko čia yra
Čia pat ir mano Zosė Gargasaitė
Ir Ukmurgės žavi panorama

Žiūriu į grožį su ironija

G Em G Em
Žiūriu į grožį su ironija –

C D G

Graži gamta, graži šeima,
Neblogos kojos, gražios kojinės,
H7

Žavi Luciferio žmona.

Em C
Gražiai mes kalbame,

D G H7

Gražiai paguodžiame,

Em C D G G7
Gražiai dainuojamės gražias dainas,

C7

Gražiai išdžiaustome

E D C

Varžovų nuodėmės,

H7

Em
Gražiai uždangstome savas dėmes.

Graži mūs šiandiena, graži mūs rytdienai,
Graži saulėkaita, gražus dangus,
Gražiai mes kylame, gražiai mes ritamės;
Gražiai apstumdomė vieni kitus.

Gražiai mes juokiamės,

Gražiai mes verkiame,

Gražiai mus traiško garvežiai.

Ir kai gražiai akis užmerkiame,
Tai mus palaidoja labai gražiai.

Baltas paukštis

C Am7 G
Kol dar lelijos ežere,

C Am7 G
Kol dar virš upių kyla rukas,

Dm E Am
Kol baltas paukštis danguje

F G C
Dar gieda tau ir man...

Kol dar tarp gatvių ir namų
Nepasiklydo mano balsas,
Kol dar tavim šventai tikiu
Kol dar tikiu šventai...

C G CG
Po nakties diena,

Am D G G7
Po lietaus miškai kvepia,

F G CF
Po mirties šviesa

CG C G
Amžina...

Tarp Lietuvos

Ir tarp dangaus aukšto
Gieda paukštis virš mūsų

(C7)
Ir giedos...

Kol dar matau kol dar girdžiu,
Kol dar į kalną mano kelias,
Kartoju paprastus žodžius,
Tie žodžiai - man ir tau.

Geri vyrai

C A7 D7 G G7

The crowds are mad for celebration.

Come on and have good recreation.

C B7 A D7 G7 C A7 G7
„The Beatles“, „Slade“, „Chicago“, „Queen“, „Yes“, „Boney M“ and „ABBA“
Labai mes mėgstam padainuot.

Tell me that I'm your biggest skylark

And I am sure to give your love back.

„The Rolling Stones“, „Bee Gees“, „Who“, „Smokie“, „Boney M“ and „ABBA“,
A7

Labai gražu, na o pas mus kol kas.

Dm Dm7 G7 C B7 A7
Geriems vyrams geroj girioj gerą girą gera gert. (x2)

Geri vyrai geroj girioj gerą girą gera gérè.

Geriems vyrams geroj girioj gerą girą gera gerti.

Geriems vyrams geroj girioj gerą girą gera gert.

Dainuojam angliskai kaip mokam.

Europai sukeliam daug juoko,

O gal geriau pasaulį stebint tuo, kad lémē likimas,

Tik mums ištarti be klaidų.

Geriems vyrams...

O - JÉ!

Išeinu...

Am D7 G Am D7 G

Išeinu, palieku tave, nepyk,

Išeinu, palieku tave, atleisk.

Norejau atnešti tau,

Iš pievų, iš pievų laukinių bičių medaus.

G7 C D
Nes nežinojau, kad tu

G Em7
Nežinai kas tai sniegas,

Am7 D7 G
Nežinai, kas tai lietus,

D
Ir nežinojau, kad tu

Nežinai, kas tai pievos,

Nežinai, kas tai bičių medus.

Bet nežinojau...

Gal kada nors suprasi tu,

Ka norejau tau pasakyti tada.

Gal kada nors suprasi tu,

Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrišiu aš,

Už lango vėl lis lietus,

Ir gal tada vėl bites neš

Medų mums.

Vaikai po lelijom

ž. Sigito Gedos

Am (^{↑3})

Em7

Baltos lelijos po langais susivijo,

E7

Am

Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi.

Vienas vaikas baltas, kitas vaikas žalias,

Viens į kitą žiūri, žvaigždeles klausinėja:

Kas paséjo bulveles?

Kas gyvena už kalnų?

Kas paséjo lelijas?

Kas gyvena danguje?

Kas gi ežerus paséjo?

Kas gyvena po žeme?

Kas paséjo žmogelius?

Kas gyvena žvaigždėse?

Am

Em7

Am

Kur mes eisime šūvakar, kur mes eisime rytoj?

E7

E7

Kur mes būsim, kai pasensim, kur po šimto metų būsim?

Baltos lelijos po langais susivijo,

Po lelijom balčiausiom du vaikeliai stovi. (×2)

Saugok sveikatą

D **A**

Jei prasmego tavo siela,

Jei išdžiuvo tavo mintis,

Jei pasaulus tau nemielas

E **D** **A**

Tau lieka tiktais saugot tvirtai sveikatą.

Daryk mankštą, valgyk daržoves

Ir būtinai vaikščiok skiepytis.

Paklausyk mano patarimo

Laikyk kojas šiltai, saugok tvirtai sveikatą.

Užlipk sekmodieniais į devintą aukštą,

Prauskis dieną kiekvieną,

Vasarą laikykis arčiau gamtos.

Galvok apie tai, kaip saugot tvirtai sveikatą.

Sveikatą! Sveikatą! Sveikatą! Sveikatą!

D

Dm

A

Laikyk kojas šiltai, saugok tvirtai sveikatą!

Nuo mano lango

ž. Dalios Saukaitytės

Am

Nuo mano lango lig tavo durų – tūkstantis varstų.
Per visą naktį po visą miestą – šešelių žingsniai.
Švaištūnas klevas žvngantį auksą pavéjui žarsto.
Iš lapų saujos rudenio saulės nebesurinks.

D

Nuo mano delno lig tavo skruosto prieblados vésios,
Šešelių žingsniai, užburtas rūmas, vaiduoklių aidas.
Per visą naktį lyg šiltą paukštį nešu ištiesęs.

C

G Am

Tokį vienintelį, vienišą tokį savo švelnumą.

Kansaras Nr.2

ž. Giedriaus Kubiliaus

Am (↑3)

Iš ryto skauda galvą

Dm

Buvau užstūmęs jušką

G

C

Dėl uždarytos fortkės

H7

E

Jaučiu negerą kvapą

Sulankstau tą raskladuškę

Ir susuku čeholą

E

Am

O padušką su matracu

H7

E D D♯E

Pakišu po etažerka

A

Tik man nereikia aiškint

E

Kaip ką turiu daryti

Kansaras viską žino

A

Kansaras čia karalius

A7

Kansaras viską žino

D

G

Kansaras čia karalius

A

E

Kansaras čia, kansaras čia

A

E

Kansaras „čia - čia - čia“

Kažkotai noriu gerti

Žinai už taburetės

Buvo minimum viedras kvaso

Turėjo likt nors sloikas

Ištraukiu čainiką

Ir petelnę iš duchofkės

Ten vakar kažkas sugrūdo

Čierkas ir mano žalią ploščią

Išgėriau gazirovkės

Prie troliko stotelės

Žiūriu – manes jau laukia

Geriausia mano chebra

Jie sako „nebūk tu šlangas

Imk rubli – bus zacepas

Važiuojam pas Marytę

Ten mūsų laukia Vycka!“

Naktelė

muz. Tomo Leiburo

Em (**↑1**)

Vasaros naktis trumpa

Am

Svinta tavo akyse.

D

Liūdesio vėl valanda atėina.

G H7

Taip laukta ir tiek laukta,

Paslapties šventos pilna

Baigias jau naktis.

C

Dar pabūk, naktie, palauk, naktele,

Am

Dm Ryto dar nekviesk, palauk.

G

Laiko sustabdyti nieks negali .

Visa tai žinau, tačiau

Vėl ir vėl tavęs prašau

C

Palauk...

Žodžiai nieko nepakeis,

Rytas tuojuj i mus įeis.

Dar bandai sugrižt, bet veltui.

Lieka tik šventa naktis,

Vasaros trumpa naktis,

Mūsų paslapčis.

Ir todėl sustok, palauk, naktele,...

Pelėda

ž. Marcelijaus Martinaičio

C F C F

Oi, pelēda, tavo bėdą

C A7 D7 G

Vyturiai aukštai jau gieda.

Ant tvorų visi išdžiaustė

Neapykantą ir džiaugsmą.

Ką darysi, tu pelēda, m-m-m

Vyturiai jau tavo bėdą, m-m-m

Kelia ant giesmės aukštai, m-m-m

Net ir naktį tu matai

Tom akim, tom didžiaakém, m-m-m

Kas ką matė, kas ką plakė, m-m-m

Išplaktų, neišplaktų, m-m-m

Tu – iš varpnyčių aukštų

Am D7

Sarka varna vanagélė, m-m-m

Visą kiemą jau sukélė, m-m-m

Ką padare per ilga, m-m-m

A D7 G (E7)

Sarkos varnos uodega

Am D7

Ajajai, pelēda... Ajajai

G

E7

Gėda, pelēda, gėda, m-m

Ajajai, pelēda... Ajajajajai

Ajajajajaj, pelēda

Ajajajajajajajai, pelēda

Žvirblio sūnūs šiandien dieną

Pražiūrėjo plyši sienoj.

Tą pelėdą – och, nupaišys,

Po ta pelēda parašys.

Šimtas Pavasarių

ž. Kazio Binkio

Dm (↑3)

Galvom suaugė baras profesoriai

G

Kad vietomis gabus, bet nerimtas

Gm

A7

O man, kur pažiūriu, a-a, visur pavasariai

Gm

A

Dm A7

Kiekvienoj kišenėj pavasarių šimtas

Išeini - aplinkui gyvenimo potvynis

Visus širdies kalnus baigia apsemti

Bendrai pasiutimas so-o eina visuotinis

Taigi neimsi perneval tu lyg ir senti

Gm

C

F

B

Nusigrįžta, kad saulė per kaitriai nekaitintų

E

A

Dm

Kad akuliorių stiklai neistiaptų

O jei plaukus rasa katram suvilgytų

A7

Tuoj tuoj tuoj tuoj bėga kirptų

Dm Gm C F A7 Dm Gm Em A F♯m H7 F E A Dm A

Ta-ra-param ...

O aš kaip ir nenoromis, kad ir juokaudamas

Kišenę ar burną vos atveriu,

Ir veržias pavasariai - (m-m) - cypdami, sprausdamies

Ir raitos, ir raitos, ir raitos žaliūkščiai po patvorius

Ir daryk, kad išeitų kaip nors kitoniškai, hmhm -

Tik piršą nuversi, įkišęs duryse

Matyt, liga čia pristojo chroniška

Ir nieko čia jau nebepadarysi

Dm Gm C F A7 Dm Gm A7 Dm

Tam tararyraram...

Karalių pasaka

ž Marcelijaus Martinaičio ir V.V.Landsbergio

C (↑2)
O jeigu aš numirčiau,

Dm
Ar turėčiau sviedinuką?

G C
Batukus ar turėčiau?

O jeigu aš numirčiau,

Ar tu plaukus man šukuotum?

Ar plaukus šukuotum?

Ar plaukus šukuotum?

Am C Em Am

Ir kartą gyveno karalius.

Jis valdė žvaiigždes ir vėjus

Dm F
Ir leido įsakymus saulei tekėti,

G C Am
Saulei tekėti ir leistis... (2×2)

O jeigu aš numirčiau...

Ir kartą karalius éjo keliu,

Ir rado ériuko pédą,

Norejo ją ant delno pasiimt,

Bet subiro pédą... (2×2)

Ir senas sulinkęs karalius

Verkia dabar prie ériuko pédos...

O jeigu aš numirčiau...

O jeigu aš numirčiau,

Ar mylétum tu mane?

Ar mylétum mane? Ar mylétum?

Beveik laimingas

Em (↑3)

Beveik gyveno beveik laimingas beveik žmogelis beveik bute,

Em H7
Turejo jis žmoną beveik neblogą, vaikai jo laksté beveik kieme.

Em C
Ir viskas buvo sakytum linksma, tik nuobodoka, netgi draugai,

G H7
Kol vieną kartą netikėtai susirgo vargšas beveik rimtai.

Ir émė šitas beveik laimingas žmogelis klausti: kodél, už ką?

O Dievas nieko jam neatsakė, tik ašarojo lietus stiklan.

Tada žmogelis beveik suprato, kad jei numirtų, tai ne beveik,

Jei prisikeltų, lietus vėl lytų... Nusišypsojo saulė lange.

Nai nai na na nai ...

Gyveno kartą žmogus laimingas, vėl buvo sveikas nors tu jam ką.

Kas dieną lankė linksmos mintys ir viskas vyko tarsi sapne.

Jei jis galvojo: gyventi gera, – taip jam ir buvo, nors tu jam ką.

Jis nebepyko, savimi buvo, o visa kita juk nesvarbu.

Nai nai na na nai ...

Vienatvė

Am (↑3) G Am
Sédéjau prie lango, žiūréjau į jūrą,
Kalbėjau sau vienas ir ašaros sruvo.
G Am
Aš noriu išmokti be skausmo nugriūti,
Neteisti, negeisti, savim tiktai būti.

Su jūra mylėtis, išlisti pro grotas,
Užmigus ant smėlio išeiti iš proto.
Gulejau. Véjelis, praskrido plaštakė,
Kuri lyg tarp kitko man tyliai pasakė:

C G Am
Esu tavo siela, o gal angelėlis,
Man skrenda iš paskos mirusių vélés.
Pravirksta vaikelis ir plaukia laivelis
Toli iš anapus, iš Dievo šalelės.

Jau gimė karalius, jis plaukia ir žiūri,
Jis viską supranta, jo vardas ménulis,
O kartais ir saulė, ir medis, ir tu.
Mes einam krantu, tu sakai man: pabusk.

Augo girioj tarakonas

muz. lietuviių liaudies

G
Augo girioj tarakonas, (×3)

G D
O virtuvėj makaronas.

G
O virtuvėj makaronas.

Rūpinosi tarakonas (×3)

Kur jam rasti makaroną. (×2)

Vieną dieną tarakonas

Susitiko makaroną

Verkė storas makaronas

Kad ji valgys tarakonas (×2)

Cit neverki makarone (×2)

Aš juk geras tarakonas,
Aš nesu koks nevidonas (×2)

Man patinka šampinjonai,

Šambalonai ir batonai

Bet labiausiai man patinka

Man patinka makaronai

Bet labiausiai makaronai.

Romantikų daina

Dm A7 Dm
Mes jūras perplauksim po tris kartus,
A7
Mes miegam miegmaišiuos tiktai po du.
Visur keliaujame, visur drauge,
Dm
Uodų sukandžiota linksma gauja.

D7 Gm
Ir po velnų visi tegul eina,
Dm
Kurie dainas į miegą išmaino,
A7
Kurie nemégsta košės su dūmais
Dm
Ir su uodais (4×2)
A7 Dm
Lai eina po velniais.

Nemégstam rūkstančių mes kaminų,
Dulkėtų gatvių, miestų purvinų.
Yra gamta - mūs namas, o Jame -
Keliauja mūs išalkusi gauja.

Mums nesvarbu, ar sniegas, ar lietus,
Ar šaltas vanduo siekia net kelius.
Ir jei kontrolė traukiny yra – ura ura,
Mes ją sutinkam su linksma daina.

Pried.
...kurie kontrolę į bilietą išmaino...

Visi šaunuolai šiam linksmam būry,
Prie laužo šoksim, veršimės pirmyn,
Su musėm kausimės ir su uodais,
Mums žygio šito niekas nepakeis.

Mes keliauninkai esam neblogi,
Visad su šypsena, visad linksmi,
Na ir tai kas, kad mes nuogi, basi,
N-toji sesija mums nebaisi.

Buvo trys nuotaikingi žygeiviai

ž. Jogilės, Evaldo ir Luko, pagal A. Mamontovo „Jūreivio daina”

E Am
Buvo trys nuotaikingi žygeiviai
Ir sutiko ketvirtą miške.
Jie nusprendė išeit pasivaikščiot –
Dm Am E Am
Taip atsirado VUŽK. (×2)

Jie sedėjo prie laužo sušalę,
O Kaukazas baltavo fone.
Kaip užlipti svajojo į viršų!

Kitą kartą laikydami irklus
Leidos jie sraunia Vilnele,
Nuo Belmonto krioklio nusoko –

Sapne Sapnas sapnavo kaip mynė,
Kaip vijurkas jis lėkė gatve.
Ir sutiko žygeivę kaimynę –

Po Naujų vieną kartą pasnigo,
Tepė slides žygeiviai drauge
Ir į trasą linksmai pasileido –

Kalnai, kalnai

Elena Kubiliene

Am
Seniai seniai
Dm
Mus sužavėjo kalnai.
E
Ir žiemą, vasara
Am
Keliaujam mes tenai.

Dm
Kalnai, kalnai,
Am
Kas jūsų grožī apsakyti gali,
E
Šaukia tolai mėlyni kalnų
Am
Palypt̄ virš debesų.

Greičiau, greičiau
Ateitę ta diena,
Kada kalnai
Atsiduria greta.
Seniai, seniai
Mintyse tie kalnai.
Taiga, meškū takai
Sapnuojasi dažnai.

Kaip yra toj kelionėj

ž. Daumilo Ardicko, muzika iš „Karibų piratų“

Am (↑5) **F**
Mes keliaujam, stovyklaujam
Em **Am**
Ir dainuojam į taktą,
F **C**
Kuriam laužus, verdam koše,
G **Am**
Kartais žaidžiam kontaktą.

Am **Dm**
Nors mes nesame turtingi,
F **Am**
Bet mes turim daug draugų –
F **Am**
Susirandom dar daugiau,
E
Kai tranzuojam be pinigų...

Po miškų vaikštoma ir kalnus,
Kopinėjam po uolas,
Čiuožinėjame ant ledo,
Šokinėjam per balas.

O jei kartais pasiklysti,
Pamatai tu dar daugiau...
– Bet sunki ta kuprinė,
E **Am** **C**
Ir skaudančios kojos nepaneša,
Am **F** **E**
Neisiu daugiau! – Einam toliau! – Pavargau...

Am **G** **Am**
– Nenusiminki, nedaug jau liko!
Kelią surasim, ir grįsim namo.

C **G**
Pailsék ir užkāski,
Jégas tu atgauk,
C **Em**
Su nauju smalsumu
Am
Vėl į kelią patrauk!

Am **G**
Nei lietus, nei pūga
C **F**
Jau tavęs nestabdy
Am **Dm**
Ir daugiau nebijosi
E **Am**
Tu vėl pasiklyst!

Am F C **G**
Gerai yra keliauti
Dm Am E **Am**
Koju kai jau nejauti!
Am **F**
Apsidairyk, kaip čia gražu!
C **G**
Gamtoje vėl atbuski!
Dm Am E **Am**
Zygio dvasią pajuski.

Klausiau širdies

Sean Francis Conway ir kiti
2013

Sopranas

Klausiau šir - dies: "Ar tu dar čia?" At - sa - kė
I asked my heart, "are you still there?" My heart told

Altas

Tenoras

Klausiau šir - dies: "Ar tu dar čia?" At - sa - kė
I asked my heart, "are you still there?" My heart told

Bosas

6

ji: "Juk mei - lè am - ži - na." Ji am - ži - na, ji am - ži - na.
me "no love will ne - ver die." No ne-ver die, no ne - ver die.

ji: "Juk mei - lè am - ži - na." Ji am - ži - na, ji am - ži - na.
me "no love will ne - ver die." No ne-ver die, no ne - ver die.

ABÉCÉLINĖ DAINŲ RODYKLĖ

- Ačiū, AČ-10
Ačiū tau, LA-1
Ačiū, kad žiūréjot, KT-8
Ai upi upi, L-2
Akmenėlio daina, AČ-5
Aktorius, LS-2
Androginas, Sk-2
Anykščių šilelis, LS-5
Ant' atbėga laivužis, L-7
Ant tévelio lauko, L-4
Apéja sauliula, L-2
Apie Antano norą ženytis, I-10
Apie mus, RK-3
Ar žinai?, RS-1
Aš esu, AČ-11
Aš ieškojau, AČ-3
Aš Lietuva, RS-2
Aš myliu, AČ-3
Aš noriu, I-2, RS-7
Aš nusieisiu, L-4
Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom, L-3
Aš tikrai myliu Lietuvą, MM-2
Aš turėjau kuiną seną, L-6
Aš turėjau kumelaitę, L-6
Aš visai nežinau kodėl, RL-1
Ateina diena, RK-1
Atsibusk, AČ-9
Atsiprašau, AČ-2
Atsiuveikinimas su stovykla, I-11
Augo gирој tarakonas, VVL-2
Augo kieme klevelis, L-5
Augo putins su šermukšniu, S-2
Aukštai nuo tų kalnų, Kū-1
Autostradoje Vilnius-Kaunas, I-9
Ažuolėlis, RS-4

Balta rožė, L-3
Baltas paukštis, VK-5
Baltoji varnelė, TBB-2
Bandymas skristi, PG-4
Basiems, AČ-6
Béga kelias, KT-6
Beveik laimingas, VVL-1
Bieg upelė, L-5
Blowin' in the Wind, En-2
Brémenco muzikantai, KT-6
- Bük šalia, KT-2
Bükim draugais, AM-1
Būti čia, LA-3
Buvo trys nuotaikingi žygeiviai, Ž-1
- Cloud, En-3
- Daina apie uodą, I-4
Daina, raginant tautą, LS-1
Daug dienų, I-14
Devynios baltos upės, Sk-1
Dievdirbiai, Sk-1
Dijūta kolnali, S-1
Diribam, RS-5
Dovanosių tau, RK-1
Draugas, I-2
Draugystės daina, RS-5
Du ezereliai, RS-3
Dunda barška skrynelė, L-8
- Einu, I-12
Eisim sesés, S-1
Éjo, RS-6
Ekologinis pavasaris, PG-5
Esi Tu tik širdim pajuntamas, RS-3
- Felicia, I-15
- Gabija, L-3
Gal, KT-8
Geltonų plynų kelias, KT-2
Geri vyrai, VK-6
Gieda gaideliai, L-4
Gipsas, LS-2
Grįžtantis, PG-1
- I step into the flow, En-1
Imk mano ranką, brolav, RL-2
- Your home is in my heart, En-1
- Išein..., VK-6
- Išgalvotas gyvenimas, I-3
- Jau link namų, I-12
Javų sutartinė, S-1
Jovaras, L-2
- Kadu buvo, S-1
- Kai sirpsta vyšnios Suvalkijoj, VK-3
Kai šitaip aušta, KŠ-1
Kaip gražu miške, VK-2
Kalnų erelis, KT-3
Kalnuos dainuoja, L-5
Kansaras Nr.2, VK-8
Karalių lopšinė, KT-2
Karalių pasaka, VVL-1
Karveli burkuti, L-4
Karvytis, LS-1
Kas ten po mano sodelj, L-1
Keliautojo dainelė, LA-4
Kelio daina, VK-2
Keturvėjiskas, LS-4
Kitoks pasaulis, AM-3
Kol mano téveliai, KŠ-1
Kontrolierė, Kū-2
Krituolės žvaigždės, LA-4
Kur mano namai?, AČ-7
- Lai auga, IiI-2
Laiko laivelis, KT-5
Laimės šulinys, LA-3
Laimingo, L-1
Laisvė, I-3
Laumės vaikas, VK-1
Lengviau nemylėt, I-5
Lietuva, I-7
Liūdna paukšteliu daina, I-10
- Mano kraštas, I-1
Mano namai, I-1
Mano stogas – dangus, LA-4
Matrica, I-13
Maža žvaigždele, RS-4
Maži jausmai, KT-1
Meilės erdvė, RK-3
Meilės galia, AČ-8
Melyna šalis, KT-3
Mélynaki vandenėli, AČ-2
Mergaitė ir katinėlis, AČ-4
Mes šampinjonai, KT-7
Mes visi viename, AČ-1
Mielas bičiuli, AČ-5
Myliu, IiI-2
Milžinai, VK-1
Motinos veidas, AT-2
Mudvieju erdvė, RS-2
Mūsų dienos kaip šventė, VK-2

- Naktelė, VK-9
 Naktelės žiedai, TBB-2
 Nebijok, I-8
 Nemunėlis, L-8
 Nenusigąsk, tai aš, VK-4
 Netvarka, LS-3
 Nežinau kodėl, Kū-2
 Nieko karalius, RL-1
 Nuo mano lango, VK-8

 O jeigu aš numirčiau, VVL-1
 O mes vaikai, I-8, KT-7
 O tu vis ieškai, LA-5
 Obuolių, RL-1
 Oi jau mano mielas, L-1
 Oi, tu, bijūn, bijūnėli, L-2

 Padainuosim mes sustoje, L-5
 Pakanka, IiI-1
 Pakelk akis į dangų, I-6
 Pakiltim aukštai, RS-1
 Parama, AM-1
 Pasakyk žmogeli, I-6
 Pasaulio siela, LA-2
 Paukščiai, AT-1
 Pelėda, VK-9
 Pieno fabrikėlis, LS-1
 Pievoje, LA-5
 Po žaliai pušim, LA-3
 Pozityviom bangom, IiI-1
 Prie rytinio ekspreso, RL-2
 Priešpaskutinė daina, KŠ-1
 Purpurinis vakaras, VK-4

 Raudoni vakarai, I-5
 Riešutynas, PG-3
 Riešutų žydėjimas, AT-1
 Rytoj skrisim, TBB-1
 Romantikų daina, Ž-1

 Sakai atstok, LS-4
 Sakalas, L-2
 Santechnikas iš Ukmergės,
 VK-4
 Saugok sveikatą, VK-7

 Saulala sadina, lylia, S-2
 Saulė ritos, RS-4
 Saulė, žemės motinėlė, I-6
 Saulės giesmė, RK-2
 Saulės miestas, AM-1
 Saulės vaikas, LA-1
 Sėdime ant kalno, RS-7
 Seku sekų pasaką, I-4
 Sodauto, sodi bitela, S-2
 Stebuklingas medis, KT-4
 Stelmužė, Sk-2
 Striku pikų Kva Kva Kva,
 AČ-4
 Su Ménuliu Ménuliu, AČ-1
 Su Tavim dalinuosi, AČ-7
 Su žmonėm, KT-1
 Sudainuokime Lietuvą, Sk-3
 Svajoklis, RL-3
 Svirplys, AT-2

 Šalia, I-7
 Šalyj kelio jovaras stovėjo,
 L-2
 Šešios žąsys, L-6
 Ši vasara, MM-1
 Šiam pasauly visko būna, I-13
 Šimtakojis, TBB-1
 Šimtas Pavasarių, VK-10
 Šypsenų pievoje, RK-3
 Širdelė, RS-6
 Šokinėk, PG-5
 Švelnukai, RS-1
 Švieselių sutartinė, RS-6
 Šviesos desantininkų daina,
 RS-3

 Taika, IiI-2
 Taip atsirado VUŽK, Ž-1
 Tavo svajonė, AM-3
 Ten toli, KT-4
 Tešlinukas, I-4
 The river is flowing, En-1
 Tikra visa tai, IiI-1
 Tiktai tavyje, AM-2
 Tyliai pakalbékim, I-14

 Tobulas eilėraštis, VK-3
 Tolima šviesa, PG-2
 Tolimas užmirštas sapnas,
 PG-2
 Trakų pilis, KT-5
 Trepute martela, S-2
 Tu meile mana, RS-3
 Tu vėjo paklausk, I-2
 Tupi pievoje léktuvas, RL-3
 Turėjo liepa, S-1

 Ufonautai, AM-2
 Uosilėli žaliasai, S-1
 Už girių, už kalnų, KT-3
 Už tūkstančio durų, Kū-1
 Užsikloju žvaigždėtu dangum,
 AČ-11
 Užupis, PG-4

 Vai kur buvai, L-7
 Vaikai po lelijom, VK-7
 Vandenvi era, AČ-12
 Vandens ženklai, I-3
 Vasaros vėjas, PG-3
 Veda protéviai mus, AČ-2
 Vienatvė, VVL-2
 Visos upės akmenuotos, L-6
 VUŽK himnas, Ž-1

 We are rising, En-1

 Zombiai, I-15

 Žemė – tai Aš, RK-2
 Žiedlapis kris į tenai, PG-1
 Žiemą vasarą, VK-1
 Žirgeliai, RS-5
 Žiūriu į grožį su ironija, VK-5
 Žmogelis, PG-3
 Žmonės kaip medžiai, AČ-6
 Žolėje sėdi vakaras, LA-2
 Žuvų šukelėm, L-2
 Žvaigždė puodynėj, RL-1

Dainas atrinko Daumilas Ardukas ir jo draugai
 Akordai parinkti, kad būtų patogu dainuoti žemam tenorui arba sopranui.
 H reiškia natą Si, B - Si bemolj